

اعمال د رسولانو

پېژندگلو

اعمال د رسولانو کتاب د هغه ځای نه شروع کیږي چرته نه چې د حضرت لوقا زیرې ختم شوې وو، دا د زیرې هغه اولنی خورېدل بیانوی کله چې د حضرت عیسیٰ مسیح مریدان د دې زېری سره یروشلم، یهودیه، سامریه او د هغې نه وړاندې لارل. دا کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح آسمان ته ختل او د فسحې اختر نه وروستو د پنځوسمې ورځ واقعې بیانوی. او هم دا کتاب د روح القدس نازلېدو سره شروع کیږي. حضرت عیسیٰ په خپله روح الله او روح القدس دی، څوک چې خپلو ټولو منونکو ته په هره زمانه کبني روحاني طاقت ورکوي چې زیرې هر چرته خور کړي او د خلقو جماعتونه آباد کړي. د حضرت عیسیٰ مسیح د زیرې پیغام صرف د بنی اسرائیلو دپاره نه دی بلکې د ټولو قبیلو او قومونو دپاره دی. اعمال د رسولانو کتاب مونږ ته دا رازده کوي چې د زیرې مطلب دا نه دی چې دنیاوی بادشاهی دې راشی بلکې غیر سیاسي د ځدای پاک بادشاهی دې راشی. اعمال د رسولانو کتاب دا هم بنایي چې رسولانو څنگه د حضرت عیسیٰ مسیح د کار خدمت وکړو او دا کتاب د رومیانو د کتاب نه تر مکاشفې پورې د تاریخ پس منظر هم پېش کوي. د حفظ کولو دپاره ۱: ۸ آیت "خو تاسو ته به د روح القدس په نازلېدو طاقت درکړې شی او تاسو به په یروشلم کبني او په ټوله یهودیه او سامریه کبني او د دنیا تر بله سره زما گواهان یئ."

د روح القدس وعده

۱) اے تیوفیلوسه، ما په خپل اول کتاب کښې ټول هغه څه وليکل چې عیسی د هغې په کولو او بنودلو شروع وکړه، (۲) د هغه آسمان ته د پورته کېدو تر ورځې پورې عیسی د روح القدس په وسیله خپلو غوره شوو رسولانو ته نور هدايات ورکړل. (۳) هغه د خپل مرگ نه پس هغوی ته ځان څرگند کړو او هغوی ته یې ډېر ثبوتونه پېش کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو هغه هغوی ته ښکاره کېدو او هغوی ته یې د خدای پاک د بادشاهی په حقله تعلیم ورکولو. (۴) ترڅو چې هغه د هغوی سره وو نو هغه هغوی ته حکم وکړو چې، ”یروشلم مه پرېږدئ، بلکې د هغه وعده انتظار وکړئ چې زما پلار کړې ده، د کومې په حقله چې تاسو زما نه اورېدلی دی. (۵) یحیی به په اوبو بیتسمه ورکوله خو په یو څو ورځو کښې به تاسو ته په روح القدس بیتسمه درکړې شی.“

د حضرت عیسی آسمان ته ختل

۶) نو کله چې هغوی یو ځای را جمع و او هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”مالکه، ولې دا هغه وخت دی چې ته به د بنی اسرائیلو بادشاهی بیا قائمه کړې؟“ (۷) عیسی جواب ورکړو چې، ”دا ستاسو کار نه دی چې د هغه وختونو او تاریخونو په حقله پوهه شی کوم چې زما پلار په خپل اختیار مقرر کړی دی. (۸) خو تاسو ته به د روح القدس په نازلېدو طاقت درکړې شی او تاسو به په یروشلم کښې او په ټوله یهودیه او سامریه کښې او د دنیا تر بله سره زما گواهان یئ.“ (۹) کله چې هغه دا وفرمائیل او هغوی لا ورته کتل، چې هغه پورته کړې شو او یوه وریخ راغله او هغه یې د هغوی د سترگو نه پناه کړو. (۱۰) کله چې هغه آسمان ته بره روان وو او مریدانو آسمان ته نېغ نېغ کتل نو ناگهان دوه سپینو جامو کښې د هغوی په خوا کښې ودرېدل. (۱۱) هغوی ووئیل چې، ”اے د گلیل خلقو، تاسو دلته ولې ولاړ یئ او بره آسمان ته گورئ؟ دغه عیسی څوک چې

ستاسو نه آسمان ته بوتلے شو، هغه به هم په دې طريقه واپس راشی څنگه چې تاسو هغه آسمان ته په تلو وليدو.

د يهوداه په ځای متياس مقررول

١٢) بيا هغوی د زيتونو د غره نه يروشلم ته واپس شول کوم چې يروشلم ته نزدې دے او د يروشلم نه تقريباً يو كيلوميټر لرې وو. (١٣) کله چې هغوی راورسېدل نو هغوی هغه بالاخاني ته لارل چرته چې هغوی دېره وو. څوک چې هلته موجود وو هغوی کښې پطروس، يوحنا، يعقوب، اندرياس، فيليپوس، توما، برتلمای، متی، يعقوب د حلفی زوی، شمعون ننگيالي او يهوداه د يعقوب زوی وو. (١٤) هغوی ټول په يوه مخه په دعا سر وو او د هغوی سره ښځې هم وې چې په کښې مريم د عيسی مور او د هغه وروڼه هم شامل وو. (١٥) په دغو ورځو کښې پطروس د ايماندارانو په مينځ کښې ودرېدو چې دا ټوله ډله تقريباً په شمېر کښې شپږ شلې وه، (١٦) او وې وئيل، ”دوستانو، هغه پېشگويانې چې په صحيفو کښې ليکلي دی ضرور به پوره شی کومې چې د داؤد په خوله روح القدس د يهوداه په حقله کړې وې چې هغه به د عيسی د گرفتارونکو دپاره مځبر شی. (١٧) هغه زمونږ د قبيلې نه يو وو او په دې خدمت کښې زمونږ سره ملگرے وو.“ (١٨) د خپلې مځبرۍ د قيمت په بدله کښې، يهوداه يو پټے واخستو او هلته سر د لاندې راپرېوتو، خپته يې وشلېده او ټولې کولمې يې بهر راووتلې. (١٩) په يروشلم کښې هر چا ته د دې خبرې پته ولگېده نو هغوی په هغه پټې په خپله ژبه کښې حقلدا نوم کېښودو، چې مطلب يې د وينې پټے دے. (٢٠) او پطروس وئيل چې، ”په زبور کښې دا ليکلی دی چې، د هغه کور دې وران شی او داسې څوک دې پاتې نه شی چې په هغې کښې اوسې. او د هغه د مشرۍ مقام دې نورو خلقو ته حواله شی. (٢١) نو په کار دے چې يو سرے د يهوداه په ځای مقرر کړو د چا چې زمونږ سره د مالک عيسی د خدمت په ټول وخت کښې راشه درشه وه، (٢٢) د يحيی د بپتسمې نه تر هغه وخته پورې چې هغه زمونږ نه پورته کړے شو. نو چې مونږ څوک منتخب

کړو هغه به مونږ سره د عیسی د بیا ژوندی کېدو گواه وی.“ (۲۳) نو هغوی دوه کسان خوښ کړل، یوسف چې په برسبا مشهور وو او یوستوس هم ورته وئیلے شو او دویم متیاس وو. (۲۴) بیا هغوی دُعا وکړه او وې وئیل چې، ”اے مالک، ته د ټولو د زړونو نه خبر یې، مونږ ته دا وښایه چې په دوی کېنې تا کوم یو غوره کړے دے (۲۵) چې دا خدمت او رسالت سمبال کړی کوم چې یهوداه پرېښودو او هغه هلته لاړو چرته چې هغه ته تلل په کار وو.“ (۲۶) بیا هغوی خسنے واچولو او هغه د متیاس په نوم راوختلو. نو بیا هغه د یوولسو رسولانو سره شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

۲ (۱) د فسحې اختر نه وروسته د پنځوسمې ورځ لمانځلو دپاره ایمانداران ټول په یو ځای راجمع شوی ؤو، (۲) ناگهان د آسمان نه د تېز باد په شان آواز راغلو او په هغه ټول کور کېنې خور شو چرته چې هغوی ناست ؤو. (۳) او هغوی د اور په شان ژبې ولیدلې چې په خپلو کېنې جدا شوې، او په هغوی هر یو نازلې شوې. (۴) او هغوی ټول د روح القدس نه معمور شول او په نورو ژبو یې خبرې شروع کړې څنگه چې روح القدس د خبرو طاقت ورکړو. (۵) هغه وخت په یروشلم کېنې د آسمان د لاندې د هر قوم نه راغلی پرهیزگاره یهودیان اوسېدل. (۶) کله چې هغوی دا آواز واورېدلو نو گڼه راجمع شوه او هغوی په دې حېران شول ځکه چې هغوی هر یو په خپله خپله ژبه د هغوی نه خبرې اورېدلې. (۷) په سختې حېرانتیا سره هغوی تپوس وکړو چې، ”دا ټول گلیلیان نه دی چې خبرې کوی څه؟“ (۸) نو بیا دا څنگه کېدے شی چې مونږ هر یو د هغوی نه زمونږ په مورنۍ ژبه خبرې اورو؟ (۹) یعنی پارتهیان، میدیان، عیلامیان، او د مسوپتامیه اوسېدونکي، د یهودیه، کپدوکیه، پونطوس، آسیه، (۱۰) فروگیه، پمفولیه، مصر، لیبیا د ضلعو چې د کرینی طرف ته دی او هم رومی مسافران، (۱۱) یهودیان او نوې یهودیان شوی دواړه، کریتیان او عرب، مونږ ټول اورو چې هغوی د خدای

پاک لوی کارونه زمونږ په خپلو ژبو کښې بیانوی. (۱۲) هغوی ټول حېران او پرېشانه ؤو او یو بل ته یې ووئیل چې، ”د دې څه مطلب دے؟“ (۱۳) خو ځینو په هغوی پورې ټوقې وکړې او وئ وئیل چې، ”دوی د شرابو په نشه کښې دی.“

د پطروس بیان

(۱۴) بیا پطروس د نورو یوولسو تنو سره پاڅېدو او په اوچت آواز یې گڼې ته بیان وکړو، ”اے یهودیانو ملگرو او د یروشلم اوسېدونکو، څه چې زه وایم هغه غور سره واورئ. (۱۵) دا کسان د شرابو په نشه کښې نه دی لکه څنگه چې ستاسو خیال دے ځکه چې اوس خو لا د سحر نهه بجې دی. (۱۶) خو دا هغه څه دی چې یوایل نبی د هغې په حقله وئیلی ؤو چې، (۱۷) خدای پاک فرمائی، د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زه خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لونه به نبوت کوی. ستاسو مشران به خوبونه وینی، او ستاسو ځوانان به رویا گانې وینی. (۱۸) تر دې چې زه به په هغه ورځو کښې په خپلو نوکرانو سپرو او بنځو دواړو خپل روح هم نازل کړم او هغوی به نبوت کوی. (۱۹) او زه به په آسمانونو او زمکه کښې حېرانونکی نښې یعنې وینه، اور او د لوگی برجی ښکاره کړم. (۲۰) نمر به تور شی، او سپوږمۍ به لکه د وینو تکه سره شی مخکښې د دې نه چې د مالک خدای د قیامت هغه لویه او هیبتناکه ورځ راورسیری. (۲۱) خو څوک چې د مالک خدای په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. (۲۲) اے د بنی اسرائیلو خلقو، دا خبرې واورئ چې، عیسیٰ ناصری یو سپرے وو چې خدای پاک تاسو ته په معجزو او په عجیبه کارونو او نښو سره د هغه تصدیق وکړو، کومې چې خدای پاک د هغه په وسیله ستاسو په مینځ کښې وکړې، لکه څنگه چې تاسو ته په خپله پته ده. (۲۳) دا سپرے د خدای پاک د خاص منصوبې او د پوهې په مطابق تاسو ته حواله کړے شو او تاسو هغه د بې دینه خلقو په وسیله په سولی وخبږولو او مړ مو کړو. (۲۴) خو خدای پاک هغه بیا راژوندے کړو او د مرگ د تکلیفونو نه یې خلاص کړو ځکه چې د دې امکان نه وو چې مرگ په هغه

قبضه وکړی. (۲۵) حضرت داؤد د هغه په حقله فرمائی چې، ”زه په دې پوهېږم مالک خدای همپشه راسره دے. هغه ما سره په خوا کښې دے نو زه به نه غورزېږم. (۲۶) نو ځکه مې زړه خوشحاله دے خوشحالیږم، ژوند کوم او په امان کښې اوسېږم، په دې وجه زما زړه خوشحاله دے او زما ژبه خوشحالی کوی، بلکې زما بدن به هم په امید کښې اوسی، (۲۷) ځکه چې ته به زما روح عالم ارواح ته پرې نه ږدې او نه به ته خپل قدوس خاوره کېدو ته پرېږدې. (۲۸) ته به ما ته د ژوندون لارښودنه وکړې، د خپل حضور خوند به ما ته راکړې، تا سره د تل ژوندون خوشحالی به ما ته راکړې.“ (۲۹) زما دوستانو، زه به درته په اطمینان سره دا ووايم چې نيکه داؤد وفات شوې وو او بنخ کړې شوې وو او د هغه قبر تر نن ورځې دلته موجود دے. (۳۰) خو داؤد پېغمبر وو او هغه ته پته وه چې خدای پاک هغه سره وعده او قسم کړې دے چې د هغه د اولاد نه به هغه يو کس د هغه په تخت کښېنوی. (۳۱) هغه د مستقبل نه خبر وو نو هغه د مسيح د بيا ژوندی کېدو په حقله وئيل چې، نه به هغه عالم ارواح کښې پرېښودلې شی، او نه به د هغه بدن خاوره کېدو ته پرېښودلې شی. (۳۲) هم دغسې خدای پاک عيسی بيا راژوندی کړو او مونږ ټول د دې حقيقت گواهان یو. (۳۳) نو بيا هغه د خدای پاک بنی لاس ته وخبڅولې شو، هغه د پلار نه وعده کړې شوې روح القدس حاصل کړو او په مونږ يې رانازل کړو کوم چې نن سبا تاسو وينئ او اورئ. (۳۴) خو داؤد په خپله آسمان ته نه وو ختلې خو هغه هم وائی چې، ”مالک زما مالک ته وفرمائیل چې زما بنی لاس ته کښېنه، (۳۵) ترڅو چې ستا دشمنان ستا تر پښو لاندې کړم.“ (۳۶) نو ځکه دې ټول بنی اسرائیل په دې پوهه شی چې کوم عيسی چې تاسو په سولی کړې وو خدای پاک هم هغه مالک او مسيح کړو.“ (۳۷) چې کله خلقو دا واورېدل نو زړونه يې مات شول او پطروس او رسولانو ته يې وئيل چې، ”اے وروڼو، نو مونږ ته څه کول په کار دی؟“ (۳۸) پطروس هغوی ته وئيل، ”توبه گار شی او تاسو هر يو د خپلو گناهونو د معافی دپاره د عيسی مسيح په نوم بپتسمه واخلي او تاسو ته به د روح القدس نعمت ملاو شی. (۳۹) ځکه چې دا

وعده ستاسو او ستاسو د اولاد دپاره ده او د هغوی ټولو دپاره ده څوک چې لری اوسیری او د هغوی ټولو دپاره چې زمونږ مالک خدای پاک ځان ته رابللی دی.“

۴۰) او پطروس په داسې نورو ډېرو خبرو د هغوی ډاډگیرنه وکړه او ورته یې وویل چې، ”خپل ځانونه د دې خرابې پیړۍ نه وساتئ.“ ۴۱) چا چې د هغه پېغام قبول کړو هغوی ته بیتسمه ورکړې شوه، او په هغه ورځ تقریباً درې زره کسان د هغوی د قبیلې سره ملگری شول. ۴۲) ټولو ایماندارانو خپل ځانونه د رسولانو تعلیم، ملگریټیا، په شریکه روتی او د دُعا دپاره وقف کړی ؤو.

د ایماندارانو په خپلو کښې ژوندون تېرول

۴۳) په هر چا یره وه ځکه چې رسولانو د خدای پاک په وسیله معجزې او عجیبه کارونه کول. ۴۴) او ټول ایمانداران په یو ځای راجمع کېدل او په هر څه کښې شریک ؤو. ۴۵) او هغوی خپل مال اسباب خرڅولو او هر چا ته یې د حاجت په مطابق پېسې ورکولې. ۴۶) هغوی به هره ورځ په یو زړه د خدای په کور کښې راجمع کېدل او په کورونو کښې به یې په شریکه روتی خوړله او خپل خوراک به یې په خوشحالی او په صفا زړه یو بل سره شریکولو. ۴۷) هغوی د خدای پاک ثنا وئيله، او ټول خلق ترې راضی ؤو. هره ورځ څومره خلقو چې خلاصون موندلو نو مالک د هغوی په ډله کښې شاملول.

د پطروس یو شل ته شفا ورکول

۳) یوه ورځ ماسپښین درې بجې د عبادت په وخت پطروس او یوحنا د خدای کور ته تلل. ۲) نو یو سرپه چې پېدائشی شل وو هغه د خدای د کور هغه دروازې ته راوستې شو چې ورته ښکلې دروازه وائی. هغه به هره ورځ دې دپاره راوستې شو چې د هغه خلقو نه خېرات وغواړی چې د خدای کور ته ننوتل. ۱) چې کله هغه پطروس او یوحنا د خدای کور ته په ننوتو ولیدل نو خېرات یې ترې

وغوښتو. ٤ نو پطروس او يوحنا هغه ته نېغ وکتل او پطروس ورته ووئيل،
 ”مونږ ته وگوره.“ ٥ نو هغه سرې دوى ته په غور سره وکتل او د خبرات طمع
 يې ترې کوله. ٦ خو پطروس ورته ووئيل چې، ”ما سره سره زړ يا سپين زر
 نشته خو څه چې ما سره دى هغه زه تا له درکوم. د عيسى مسيح ناصري په نوم
 پاڅه او وگرځه.“ ٧ بيا پطروس هغه د بنى لاس نه ونيولو، او د هغه په ودرولو
 کښې يې مدد وکړو او سمدستى يې په پښو او گيتو کښې طاقت پېدا شو. ٨
 هغه ټوپ کړو او په خپلو پښو ودرېدو او په گرځېدو شو. نو بيا هغه د هغوى سره
 د خدائ پاک کور ته ورننوتو، هغه په خپله روان وو او ټوپونه يې وهل او د خدائ
 ثناء يې وئيله. ٩ کله چې ټولو خلقو هغه په تلو او د خدائ پاک په ثنا وئيلو
 وليدلو ١٠ او هغوى وپېژندلو چې دا خو هغه سرې دى څوک چې به د خدائ د
 کور د ښکلې دروازې سره ناست وو او خير به يې غوښتو، نو څه چې ده سره
 شوى و، هغوى په دې حق حېران شول.

د خدائ پاک په کور کښې د پطروس بيان

١١ هغه وخت چې هغه خير مار پطروس او يوحنا کلک نيولى و نو ټول خلق
 په حېرانتيا او په منډه هغه ځائ ته راغلل چې ورته د سليمان پيوډى وائى. ١٢
 چې کله پطروس دا وليدل نو هغوى ته يې ووئيل چې، ”اى بنى اسرائيلو، تاسو په
 دې ولې حېران شوى او تاسو ولې مونږ ته گورئ چې گڼې دا سرې مونږ په خپل
 طاقت يا په خپلې ديندارۍ د گرځېدو کړو؟ ١٣ خو دا د ابراهيم، د اسحاق او د
 يعقوب خدائ پاک، زمونږ د پلار نیکونو خدائ پاک خپل خادم عيسى ته جلال
 ورکړو. تاسو هغه د مرگ دپاره حاکمانو ته حواله کړو او د پيلاطوس په وړاندې
 مو هغه رد کړو، اگر چې پيلاطوس د هغه د پرېښودو فېصله کړې وه. ١٤ خو
 تاسو يو مقدس او صادق سرې رد کړو او د دې په ځائ مو د يو قاتل د
 خلاصولو دپاره زارى وکړه. ١٥ تاسو د ژوندون ورکولو سردار ووژلو، خو
 خدائ پاک هغه د مرو نه بيا ژوندې کړو. مونږ د دې گواهان يو. ١٦ د عيسى په

نوم د ایمان په وسیله، دا سرے چې تاسو یې وینئ او پېژنئ ورته طاقت ورکړے شو. د عیسیٰ په نوم ایمان دې سرې ته مکمله شفا ورکړه او تاسو ټول یې وینئ. (۱۷) او اوس زما وروڼو، ما ته پته ده چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ کښې وکړو، (۱۸) خو په دې طریقه خدای پاک هغه پېشگویی پوره کړې چې هغه د ټولو نبیانو په وسیله کړې وې چې د هغه مسیح به تکلیف وزغمی. (۱۹) نو تویه وکړئ او خدای پاک ته راوگرځئ چې گناهونه مو معاف شی. (۲۰) نو د مالک د حضور نه به په تاسو د سکون وخت راشی او هغه به تاسو ته بیا عیسیٰ چې مسیح دے درولېږی چې ستاسو دپاره مقرر شوی دے. (۲۱) د دنیا د هر څه د بیا نوې کېدو وخت پورې هغه به په آسمان کښې پاتې وی څنگه چې خدای پاک د پېر وړاندې نه د مقدسو نبیانو په وسیله وعده کړې ده. (۲۲) ځکه موسیٰ وفرمائیل چې، ”خو مالک خدای پاک به تاسو ته زما په شان یو پېغمبر راوېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغه تابعداری کوئ. (۲۳) هغه به زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغه د منلو نه انکار وکړی نو سزا به ورکړم.“ (۲۴) حقیقت کښې سموئیل او ټول نبیان چې د هغه نه پس راغلل هغوی هم د دې موجوده حالاتو پېشگوئې وکړه. (۲۵) او تاسو د نبیانو او د هغه وعدې وارثان یئ چې خدای پاک ستاسو پلار نیکونو سره کړې وه. هغه ابراهیم ته وفرمائیل چې، ”د زمکې ټول قومونه به ستا د اولاد په وسیله برکت ومومی.“ (۲۶) کله چې خدای پاک خپل خادم عیسیٰ راوچت کړو نو اول یې هغه تاسو ته درولېږلو چې تاسو له برکت درکړی چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو نه واپړی.“

پطروس او یوحنا جرگې ته حواله کول

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا خلقو ته بیان کولو چې مشران امامان او د خدای د کور د محافظانو آفسر او صدوقیان هغوی ته راغلل. (۲) هغوی په دې پېر خفه شول ځکه چې رسولانو خلقو ته دا تعلیم او پېغام ورکولو چې څنگه عیسیٰ د مړو

نه را ژوندې شو دغه شان به مړی هم د هغه په شان راژوندی کیری. (۳) هغوی پطروس او یوحنا گرفتار کړل او په قېدخانه کښې یې تر بلې ورځې واچول، ځکه چې ماښام وو. (۴) خو ډېرو کسانو چې دا کلام واورېدو، ایمان یې راوړو او د سرو شمېر تقریباً پینځه زره کسانو ته ورسېدو. (۵) په بله ورځ حاکمان، مشران او د شرعي عالمان په یروشلیم کښې راجمع شول، (۶) مشر امام اناس او کائفس، یوحنا او سکندر او ورسره د مشر امام د خاندان نور خلق هم هلته وو. (۷) هغوی پطروس او یوحنا د هغوی وړاندې راوستل او تپوسونه یې ترې وکړل چې، "تاسو په کوم طاقت یا د چا په نوم دا کار کړې دے؟" (۸) بیا پطروس له روح القدس نه معمور شو او هغوی ته یې وویل، "اے د خلقو حاکمانو او مشرانو. (۹) که چېرې نن زمونږ نه د هغه نېک کار تپوسونه کوئ چې د هغه ګوپ سړی سره مو څه کړی دی او دا تپوس کوئ چې هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو په دې پوهه شی تاسو او د بنی اسرائیلو ټولو خلقو چې، دا سرې ستاسو په وړاندې د عیسی مسیح ناصری د نوم په وسیله روغ ولاړ دے، څوک چې تاسو په سولې کړو خو خدای پاک هغه د مړو نه بیا راژوندی کړو. (۱۱) دا عیسی "هغه کاینې دے چې تاسو ګلکارانو رد کړې وو او هغه د ګوټ سر کاینې شو." (۱۲) د بل هیچا په وسیله خلاصون نشته ځکه چې په ټوله دنیا کښې بل نوم هیچا ته نه دے ورکړې شوی چې په هغې مونږ خلاصون ومومو." (۱۳) کله چې دوی د پطروس او یوحنا زړه ورتیا ولیدله او دا هم ورته معلومه شوه چې دوی عام او بې علمه خلق وو، نو هغوی حېران شول او وې پېژندل چې دا د عیسی ملګری وو. (۱۴) خو چې هغوی هغه سرې روغ جوړ د دوی سره ولاړ ولیدلو نو هغوی سره د دې خلاف د وئیلو هیڅ نه وو. (۱۵) نو هغوی ورته حکم ورکړو چې د جرګې نه وځئ او بیا یې په خپل مینځ کښې په دې صلاح مشوره شروع کړه. (۱۶) هغوی وویل چې، "مونږ دې سړو سره څه وکړو؟ ځکه چې په یروشلیم کښې هر چا ته پته ده چې یوه نا آشنا معجزه دوی کړې ده او مونږ د دې نه انکار نه شو کولې. (۱۷) خو د دې دپاره چې په خلقو کښې دا خبره نوره خوره نه شی، مونږ ته په کار دی

چي دې سږو ته خبردارۍ ورکړو چې نور به په دغه نوم د هيچا سره خبرې نه کوي. (١٨) بيا يې هغوی دننه راوبلل او حکم يې ورکړو چې، ”د عیسیٰ په نوم به هيڅ قسم خبرې يا تعليم نه ورکوي.“ (١٩) خو پطروس او یوحنا هغوی ته په جواب کښې ووئيل، ”تاسو په خپله انصاف وکړئ چې ولې د خدای پاک په نظر کښې دا خبره ټيک ده چې مونږ د هغه په خای ستاسو ومنو. (٢٠) مونږ د هغه خه په حقله د وئيلو نه نه شو منع کېدې خه چې مونږ ليدلی او اورېدلی دی.“ (٢١) په دویم ځل يې سخت خبردارۍ ورکړو او پرې يې بنودل. هغوی دا فېصله ونه کړې شوه چې دوی ته څنگه سزا ورکړي، ځکه چې ټولو خلقو په هغه شوی کار د خدای پاک ثنا وئيله. (٢٢) نو چې کوم سږی ته په معجزانه طور شفا ملاو شوې وه د هغه عمر د څلوېښتو کالو نه زیات وو.

د ایماندارانو د زړه ورتیا دپاره دعا

(٢٣) کله چې پطروس او یوحنا آزاد کړې شول نو هغوی خپلو ملگرو له لارل او هغه هر خه يې ورته ووئيل خه چې مشرانو امامانو او مشرانو هغوی ته وئيلي وو. (٢٤) کله چې هغوی دا واورېدل نو هغوی په جمع په اوچت آواز خدای پاک ته دُعا وکړه او وئ وئيل، ”اے مالکه، د زمکې آسمان او سمندر او هر خه چې په دې کښې دی د هغې خالقه، (٢٥) دا تا د روح القدس په وسیله زمونږ د نيکه داؤد په خوله فرمائيلي وو چې، ”قومونه ولې په قهر شول او اُمتونه ولې بې فائدي سازشونه کوي؟ (٢٦) د دُنیا بادشاهان راپورته شول او حاکمان د مالک خلاف او د هغه د مسيح په خلاف یو خای شول.“ (٢٧) په حقیقت کښې په دې ښار کښې هیروديس او پنطوس پیلاطوس دواړه د غېر یهودی قومونو او د بنی اسرائیلو خلقو سره ستا د پاک خادم عیسیٰ چې تا مسح کړې دے، خلاف یو خای شول، (٢٨) چې هغه هر خه وکړي کوم چې ستا د لاس لاندې او ستا په حکم د مخکښې نه مقرر شوی وو. (٢٩) او اوس اے مالکه، د هغوی دهمکیانو ته غور وکړه او خپلو خادمانو ته پوره زړه ورتیا ورکړه چې ستا کلام بیان کړي. (٣٠) خپل لاس

راوړد كړه چې شفا وركړی او معجزې نښې او عجيبه كارونه ستا د پاك خادم عيسى د نوم په وسيله وكړی. (۳۱) كله چې هغوی دُعا وكړه نو په كوم كور كښې چې هغوی راغونډ شوی و، هغه وجرقېدلو او هغوی ټول په روح القدس معمور شول او د خدای پاك كلام يې په زړه ورتيا بيان كړو.

د ايماندارانو يوالی

(۳۲) ټول ايمانداران په يو زړه وو او چا هم دا دعوی نه كوله چې دا د هغوی ملكيت دے بلکې هغوی سره چې خه هم وو هغه يې شريك كړل. (۳۳) په ډېر لوی قدرت سره رسولانو د مالک عيسى د بيا راژوندی كېدو گواهی وركوله او په هغوی ټولو باندې د خدای پاك لوی برکت وو. (۳۴) په هغوی كښې يو كس هم حاجتمند پاتې نه و ځكه چې د چا سره چې كور يا جائيداد وو هغه يې خرڅ كړل او د هغې قيمت يې راوړلو، (۳۵) او د رسولانو په حضور كښې به يې پېش كولو. بيا هغه پېسې به يې هر هغه چا ته وركولې د چا به چې ضرورت وو. (۳۶) نو يوسف نومي يو ليوی وو چې د قبرص اوسېدونكې وو او رسولانو به ورته برنباس وئيلو چې معنی يې ډاډ وركوونكې دے. (۳۷) او هغه خپل خه جائيداد خرڅ كړو. او د هغې قيمت يې راوړو او هغه يې د رسولانو په حضور كښې پېش كړو.

حنانياس او سفيره

۵ (۱) خو يو بل سرې وو چې نوم يې حنانياس وو، هغه د خپلې ښځې سفيره سره يو ځای خه جائيداد خرڅ كړو. (۲) د خپلې ښځې په صلاح يې د قيمت خه حصه د ځان سره وساتله او خه يې راوړه او د رسولانو په حضور كښې يې پېش كړله. (۳) خو پطروس ووئيل چې، ”حنانياس، دا شيطان درباندي څنگه غالب شو چې ته روح القدس ته دروغ وايې او د زمكې د قيمت خه حصه دې ځان ته

پربښوده؟ (۴) ترڅو چې درسره وه دا ستا نه وه څه؟ هر کله چې دا خرڅه شوه نو پېسې ستا نه وې څه؟ نو تا دا سوچ څنگه وکړو؟ تا نه صرف خلقو ته بلکې خدای پاک ته دې دروغ ووئیل. (۵) کله چې حنایاس دا خبرې واورېدلې نو هغه سر د لاندې راپرېوتو او په ټکي مړ شو او چا چې دا خبره واورېدله نو هغوی ټول یې واخستل. (۶) بیا څو ځوانان راپاڅېدل د هغه لاش یې کفن کړو، او د هغه ځای نه یې بهر یووړو او دفن یې کړو. (۷) بیا درې گینتې پس د هغه ښځه راغله، هغې ته پته نه وه چې څه شوی وو. (۸) پطروس هغې نه تپوس وکړو چې، ”ما ته ووايه، تا او حنایاس ته د زمکې هم دومره قیمت ملاو شوی وو؟“ هغې ووئیل چې، ”آو، هم دغه قیمت ملا شوی وو.“ (۹) بیا پطروس هغې ته ووئیل، ”نو بیا تاسو دواړو ولې د مالک روح آزمائیلو؟ گوره هغه خلق په دروازه کېښې ولاړ دی چا چې ستا خاوند ښځه کړو او هغوی به اوس تا هم بهر یوسی.“ (۱۰) هم هغه وخت هغه د هغه په پښو کېښې سر د لاندې راپرېوتله او په ټکي مړه شوه. بیا ځوانان دننه راغلل هغوی هغه مړه ولیده نو هغوی هغه بهر یووړه او د خاوند په خوا کېښې یې ښځه کړه. (۱۱) هر چا چې د دې واقعي په حقله واورېدل نو په ټولو خلقو او په جماعت کېښې سخته يره خوره شوه.

د رسولانو معجزې او عجیبه کارونه

(۱۲) اوس پیرې معجزې او عجیبه کارونه د خلقو په مینځ کېښې د رسولانو په وسیله وشو. او ټول ایمانداران به د سلیمان په پيوږی کېښې راغونډېدل. (۱۳) نو چا هم د هغوی سره د گډون کولو جرأت نه کولو، اگر چې خلقو د هغوی ډېر عزت کولو. (۱۴) سره د دې ډېرو سرو او ښځو په مالک ایمان راوړو او د هغوی په ډله کېښې شامل شول. (۱۵) هم دغه شان خلقو بیماران په کټونو او درو باندي واچول او بهر کوڅو ته یې راوویستل په دې نیت چې کله پطروس په دې لاره تېرېږي چې د هغه سورې په هغوی پرېوځي. (۱۶) د خوا او شا کلو نه به ډېر خلق د یروشلم ښار ته راتلل، او خپل بیماران او هغه خلق به یې راوستل چې

پیریانو به نیولی وُو، او هغوی تُولو به شفا موندله.

د رسولانو تکلیفونه

۱۷) بیا مشر امام او د هغه تُول ملگری چې د صدوقیانو د قبیلې غړی وُو هغوی د حسد نه پک شول. ۱۸) هغوی رسولان گرفتار کړل او په جیل کښې یې بند کړل. ۱۹) خو د شپې د مالک یوې فرښتې د جیل دروازې کولو کړې، هغوی یې بهر راوستل او ورته یې وفرمائیل، ۲۰) ”لار شئ، د خدای په کور کښې ودرېږئ او خلقو ته د دې نوی ژوندون تُولې خبرې بیان کړئ.“ ۲۱) هغوی د خدای کور ته سحر وختی ورننوتل څنگه چې ورته وئیل شوی وُو، او خلقو ته یې تعلیم ورکول شروع کړل. کله چې مشر امام او د هغه ملگری راورسېدل نو هغوی د بنی اسرائیلو د قوم د مشرانو لویه جرگه راویله او د رسولانو د راوستلو دپاره یې څوک جیل ته ولېږل. ۲۲) خو چې سپاهیان جیل ته لاړل نو هغوی رسولان هلته ونه موندل، نو هغوی واپس راغلل او مشرانو ته یې خبر ورکړو ۲۳) چې، ”مونږ جیل مکمل بند او محافظان په دروازو کښې په خپلو ځایونو ولاړ ولیدل خو کله چې مونږ دروازه کولو کړه نو دننه په کښې څوک هم نه وُو.“ ۲۴) چې کله د خدای د کور آفسر او مشرانو امامانو دا واورېدل نو هغوی په دې حقله حبران شول او هغوی په دې سوچ کولو چې د دې نه پس به څه کیري. ۲۵) بیا څوک راغلو او وئ وئیل چې، ”گورئ، کوم سړی چې تاسو په جیل کښې بند کړی وُو هغوی اوس لگیا دی د خدای په کور کښې خلقو ته تعلیم ورکوی.“ ۲۶) په دې د خدای د کور آفسر د سپاهیانو سره ورغلو او رسولان یې واپس راوستل. هغوی زور استعمال نه کړو، ځکه هغوی د دې نه یرېدل چې خلق به دوی سنگسار کړي. ۲۷) کله چې هغوی رسولان راوستل نو د جرگې د وړاندې یې ودرول او مشر امام ترې سخت تپوسونه وکړل. ۲۸) هغه وئیل، ”مونږ تاسو په سختی سره منع کړی وئ چې په دې نوم تعلیم مه ورکوی. خو تاسو تُول یروشلم په دې تعلیم پک کړو او تاسو دا کوشش کوئ چې د هغه سړی خون زمونږ په غاړه کړئ.“

۲۹) خو پطروس او نورو رسولانو جواب ورکړو چې، ”مونږ ته په کار دی چې د
 بنی آدمو نه، بلکې د خدای پاک حکم ومنو. ۳۰) زمونږ د پلار نیکونو خدای پاک
 عیسیٰ بیا راژوندی کړو کوم چې تاسو په سولی دپاسه مړ کړی وو. ۳۱) بیا
 خدای پاک هغه اوچت کړو او د سردار او خلاصونکي په طور یې خپل بنی لاس
 ته کښېنولو دپاره د دې چې هغه بنی اسرائیلو ته د توپې ویستو موقع ورکړی او
 گناهونه یې معاف کړی. ۳۲) او مونږ د دې هر څه گواهان یو، او هم دغسې روح
 القدس دے چې خدای پاک یې هغوی ته ورکوی څوک چې د هغه تابعداری
 کوی.“ ۳۳) کله چې مشرانو دا واورېدل نو هغوی پېر غصه شول او غوښتل یې
 چې هغوی مړه کړی. ۳۴) خو یو فریسی وو چې نوم یې گملی ایل وو د شریعت
 استاز وو او په خلقو کښې پېر عزتمند وو. هغه په جرگه کښې پاڅېدو او حکم یې
 وکړو چې دا سړی دې لږې شیبې له بهر کړی شی. ۳۵) بیا هغه جرگې ته ووئیل
 چې، ”اے د بنی اسرائیل خلقو. څه چې دې سړو سره ستاسو د کولو نیت دے په
 دې کار کښې د پېر احتیاط نه کار واخلي. ۳۶) ځکه چې څه موده وړاندې
 تیوداس هم پاڅېدو، دا دعویٰ یې کوله چې زه هم څه یم، او خوا او شا څلور سوه
 کسان ورسره ملگری وؤ، خو هغه قتل کړی شو او د هغه ټول ملگری خواره
 واره شول او ترې هیڅ هم جوړ نه شو. ۳۷) د هغه نه پس د مردم شماری په ورځو
 کښې د گلیل د صوبې یهوداه نومې سړی راوچت شو او پېر خلق د هغه په
 لمسون سره باغیان شول، هغه هم هلاک شو او د هغه ټوله پله خوره وره شوه.
 ۳۸) نو زه په دې مسئله کښې تاسو ته نصیحت کوم چې په دې خلقو غم غرض
 مه ساتئ او پرېردئ چې لاړ شی. ځکه که چرې دا منصوبه یا کار د انسانانو د
 خوا نه وی نو دا به په خپله ناکامیابه شی. ۳۹) او که چرې دا د خدای پاک د
 طرفه وی نو تاسو دا خلق نه شی منع کولې بلکې تاسو ته به دا پته ولگی چې
 تاسو د خدای خلاف جنگ کوئ.“ نو هغوی د گملی ایل مشوره ومنله. ۴۰) هغوی
 بیا رسولان دننه راوبلل او په کوږو یې ووهل، بیا یې هغوی ته حکم ورکړو چې د
 عیسیٰ په نوم تعلیم مه ورکوی، نو په دې سره یې هغوی پرېښودل. ۴۱) نو

رسولان د جرگې نه په دې خوشحالی راووتل چې هغوی د دې جوگه وگنلې شول چې د عیسی د نوم دپاره بې عزته شول. (٤٢) او هره ورځ هغوی د خدای په کور او په خپلو کورونو کښې دا تعلیم او زیرې ورکولو چې هم دا عیسی مسیح دے.

اووه کسان د خدمت دپاره ټاکل

٦ (١) په هغه ورځو کښې چې د مریدانو شمار زیاتېدو یونانی یهودیانو د عبرانی یهودیانو خلاف دا شکایت وکړو چې د هغوی د کونډو بنځو د روزمره خوراک په تقسیمولو کښې لا پرواهي کپړی. (٢) نو هغه دولسو رسولانو ټول مریدان رایوځای کړل او وې وئیل چې، ”دا زمونږ دپاره مناسب نه دی چې مونږ د خدای پاک د کلام خدمت د خوراک څښاک په بندوبست کولو کښې تیر کړو. (٣) نو اے ملگرو، اووه نېک کسان غوره کړئ چې هغه د روح القدس نه او د عقل نه معمور وی نو مونږ به د دې کارونو ذمه واری هغوی ته په حواله کړو. (٤) او مونږ به خپل ځانونه دُعا او د کلام خدمت ته وقف کړو.“ (٥) دا تجویز د ټولې قبیلې خوښ شو او هغوی ستفانوس چې د ایمان او روح القدس نه پک وو، او هم ورسره فیلیپوس، پروخوروس، نیکانور، تیمون، پرمناس او نیکلاس چې د انطاکی وو او یهودی شوی وو خوښ کړل. (٦) هغوی دا کسان د رسولانو وړاندې پېش کړل او هغوی ورته دُعا وکړه او د هغوی په سر یې خپل لاسونه کېښودل. (٧) د خدای پاک کلام خورېدو او په یروشلم کښې د عیسی د منونکو شمېر په تېزۍ سره زیاتېدو، او پېرو امامانو هم ایمان راوړو.

د ستفانوس گرفتارېدل

٨ (٨) نو بیا ستفانوس چې د فضل او قوت نه پک وو هغه د خلقو په مینځ کښې لوی لوی معجزې او نښې ښکاره کړې. (٩) د غلامۍ نه د آزاد شوو خلقو د

عبادتخاني نه څه مخالف کسان راوچت شول چې د هغوی سره د کریني او اسکندریي او د کلکيی او آسیه د صوبی یهودیان وو. دې سپرو د ستفانوس سره بحث شروع کړو. (۱۰) خو هغوی د هغه د حکمت او د روح د طاقتمندو خبرو په وړاندې ټینگ نه شول. (۱۱) بیا هغوی په پټه څه خلق ولمسول چې دا ووائی چې، ”مونږ د ستفانوس نه د موسی او د خدای پاک خلاف د کفر خبرې اورېدلی دی.“ (۱۲) هغوی خلق او مشران او د شرعی عالمان راوپارول. هغوی ستفانوس ونيولو او جرگې ته یې پېش کړو. (۱۳) هغوی د دروغو گواهان تیار کړل چې چا داسې ووئیل چې، ”دا سرې همیشه د خدای د دې مقدس کور او د موسی د شریعت گستاخی کوی. (۱۴) ځکه چې مونږ د ده نه دا خبرې اورېدلی دی چې د ناصرت عیسی به دا خای وړان کړی او موسی چې مونږ له کوم رسمونه او رواجونه راکړی دی هغه به بدل کړی.“ (۱۵) او په جرگه کښې ناستو ټولو خلقو ستفانوس ته نېغ کتل او هغوی ولیدل چې د هغه مخ لکه د فرستی د مخ په شان ځلېدو.

جرگې ته د ستفانوس بیان

۷ (۱) نو بیا مشر امام د ستفانوس نه تپوس وکړو چې، ”دا الزامونه رښتیا دی څه؟“

(۲) نو ستفانوس جواب ورکړو، ”اے وروڼو، او اے مشرانو، زما خبره واورئ. د جلال مالک خدای زمونږ نیکه ابراهیم ته حاران ته د تلو نه مخکښې ښکاره شو چې هغه لا د مسوپتامیه په ملک کښې وو. (۳) خدای پاک ورته وفرمائیل چې، ”خپل وطن او خپل خپلوان پرېږده او هغه ملک ته لاړ شه چې زه یې درته ښایم.“ (۴) بیا هغه د کلدانیانو د ملک نه ووتو او په حاران کښې دېره شو. د هغه د پلار د مرگ نه پس خدای پاک هغه دې ملک ته راوستو چرته چې اوس تاسو اوسېږئ. (۵) خو خدای پاک ورته یو گز قدرې زمکه هم د وراثت په طور ورنه کړه، خو خدای پاک ورسره دا وعده وکړه چې دا به ده ته او د ده نه پس د ده

اولاد ته د وراثت په طور ورکړی، اگر چې هغه وخت د ابراهيم اولاد نه وو. (٦)

خدائ پاک ورته هم داسې وفرمائيل چې، ”ستا اولاد به په پردی ملک کښې مسافر شي، او هغوی به غلامان شي او څلور سوه کاله به پرې ظلم کيږي.“ (٧)

خو خدائ پاک وفرمائيل چې، ”زه به هغه قوم له سزا ورکړم چې دوی يې د غلامانو په طور خدمت کړي دے او د دې نه پس به هغوی د هغه ملک نه راوځي، او په دې ځای کښې به زما عبادت وکړي.“ (٨) نو بيا خدائ پاک ابراهيم ته د سنت کېدو وعده ورکړه. او د ابراهيم نه اسحاق پېدا شو او هغه يې د پېدايښت نه پس په اتمه ورځ سنت کړو. وروستو د اسحاق نه يعقوب پېدا شو، او د يعقوب نه دولس زامن وشو چې وروستو د دولسو قبيلو مشران شول. (٩)

ځکه چې مشرانو ورونيو د يوسف سره کينه کوله، نو هغوی هغه د غلام په طور په مصر کښې خرڅ کړو. خو خدائ پاک د هغه مل وو، (١٠) او هغه يې د خپلو ټولو تکليفونو نه بچ کړو. او خدائ پاک هغه ته داسې فضل او حکمت ورکړو چې د مصر د بادشاه فرعون په وړاندې مقبول شو، نو هغوی هغه د ټول مصر او خپل محل حاکم مقرر کړو. (١١) بيا په ټول مصر او کنعان کښې قحط راغلو او سخته تنگسيا راغله او زمونږ د پلار نیکونو سره د خوراک دپاره هيڅ څيز نه وو. (١٢)

خو کله چې يعقوب واورېدل چې هلته په مصر کښې غله شته نو هغه زمونږ پلار نیکونه په اول ځل هلته ولېږل. (١٣) په دوباره تللو يوسف خپلو ورونيو ته خپل ځان څرگند کړو او فرعون ته د يوسف د خاندان په حقله پته ولگېده. (١٤) د دې نه وروستو يوسف خپل پلار يعقوب او خپلو ټولو رسته دارانو ته چې په شمېر کښې ټول پينځه اويا کسان وو، مصر ته د راتلو بلنه ورکړله. (١٥) نو يعقوب مصر ته لاړو، هم هلته زمونږ د پلار نیکونو سره وفات شو. (١٦) د هغوی لاشونه واپس شکم ته راوړلے شول او په هغه قبرستان کښې ښخ کړے شول، کوم چې ابراهيم د بنی همور نه په شکم کښې په بيعة اخسته وو. (١٧) خو چې د ابراهيم سره د خدائ پاک د خپلې وعدې د پوره کېدو وخت رانزدې شو نو په مصر کښې زمونږ د قوم شمېر ډېر زيات شوے وو. (١٨) بيا دا چې په مصر کښې يو

بل بادشاه په تخت کښېناستو څوک چې د یوسف نه ناخبره وو. (١٩) هغه زمونږ د قوم سره ټگي وکړه او زمونږ پلار نیکونه یې په ظلم دې ته مجبوره کړل چې هغوی خپل د پیو ماشومان بهر وغورزوی چې مړه شی. (٢٠) هم په دغه وخت موسی پیدا شو. او هغه د خدای پاک نیازین وو او تر درېو میاشتو پورې هغه د خپل پلار په کور کښې وساتلې شو. (٢١) او کله چې هغه بهر وغورزولې شو نو د فرعون لور په خپله هغه راوچت کړو او د خپل زوی په شان یې لوی کړو. (٢٢) نو موسی د مصریانو د ټول حکمت او پوهې تعلیم حاصل کړو او هغه په کارونو او کلام کښې ښه قابل شو. (٢٣) کله چې هغه د څلوېښتو کالو شو، نو د هغه په زړه کښې دا خیال راغلو چې هغه د خپلو رسته دارو بنی اسرائیلو سره ملاوېدو له لارې شی. (٢٤) هغه وکتل چې یو مصری د یو بنی اسرائیلی سره ظلم کولو نو موسی د هغه د مدد دپاره په منډه ورغلو او د هغه بدل یې ترې واخستو او مړ یې کړو. (٢٥) د موسی خیال وو چې د ده خپل خلق به پوهه شی چې خدای پاک هغه د دوی د خلاصون دپاره استعمالوی، خو هغوی پوهه نه شول. (٢٦) بله ورځ موسی دوه کسان ولیدل چې په جنگ وو، هغه د هغوی د جگړې د ختمولو کوشش وکړو. موسی ورته وویل چې، ”دا ولې؟ تاسو خو وروڼه یی، نو تاسو ولې یو بل وهی؟“ (٢٧) خو کوم سړی چې د هغه بل سره ظلم کولو موسی له یې دیکه ورکړه او وې وئیل چې، ”ته چا په مونږ حاکم او منصف جوړ کړی یې؟“ (٢٨) ولې ته ما هم لکه د پرونی مصری په شان وژل غواړې څه؟“ (٢٩) کله چې موسی دا واورېدل نو میدان ته وتښتېدو او هغه هلته د مسافرو غونډې اوسېدو او هم هلته خدای پاک دوه زامن ورکړل. (٣٠) د څلوېښت کاله تېرېدو نه وروستو یوه فرېشته د سینا غره سره نژدې په صحرا کښې د سوزېدونکي بوټي په لمبو کښې موسی ته راښکاره شوه. (٣١) کله چې هغه دا ولیدل نو هغه په دې لیدو حېران شو. او څنگه چې هغه د نژدې لیدلو دپاره ورغلو نو هغه د مالک آواز واورېدو چې، (٣٢) ”زه ستا د پلار نیکونو خدای پاک یم، د ابراهیم او د اسحاق او د یعقوب خدای پاک یم.“ او موسی د یرې نه په رپېدو شو او ورته یې د کتلو

جرأت نه شو کولې. ﴿٣٣﴾ بيا مالک خدائ ورته وفرمائيل ”نور نزدې مه راځه. پېزار وباسه، ځکه چې ته په پاکه زمکه ولاړ يې. ﴿٣٤﴾ ما وليدل چې زما د خلقو سره په مصر کښې څومره ظلم کيږي، ما د هغوی فریاد اورېدلی دے او زه راغلم چې هغوی له خلاصون ورکړم. اوس راځه چې زه تا واپس مصر ته ولېږم.“ ﴿٣٥﴾ دا هغه موسی دے چې هغوی په دې ټکو رد کړے وو چې ته چا زمونږ حاکم او منصف جوړ کړے يې؟ د هغه فرېستې په وسيله چې هغه ته په بوتې کښې ښکاره شوې وه هم هغه خدائ پاک په خپله موسی د هغوی د حاکم او خلاصوونکي په توگه راولېږلو. ﴿٣٦﴾ هغه هغوی د مصر نه وويستل او بيا يې په مصر او بحر قلزم او په صحرا کښې تر څلوېښتو کالو پورې ډېر عجيبه کارونه او معجزې وښودلې. ﴿٣٧﴾ دا هغه موسی دے چې بنی اسرائيلو ته يې وفرمائيل، ”خو خدائ پاک به تاسو ته زما په شان يو پېغمبر راولېږي چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وي.“ ﴿٣٨﴾ موسی په صحرا کښې زمونږ د پلار نيکونو سره په يوه غونډه کښې وو چې په هم هغه وخت هغه فرېستې ورسره خبرې کولې چې د سينا په غره کښې ده سره وه هغې مونږ ته د رارسولو دپاره هغه ته ژوندے کلام ورکړو. ﴿٣٩﴾ خو زمونږ پلار نيکونو د هغه مشري ونه منله. هغوی هغه رد کړو او د هغوی زړه وو چې مصر ته واپس لاړ شي. ﴿٤٠﴾ هغوی هارون ته ووييل چې، ”مونږ له داسې معبودان جوړ کړه چې زمونږ لارښودنه کوي. ځکه کوم موسی چې مونږ د مصر نه راويستلو، مونږ ته دا پته نشته چې په هغه څه چل وشو.“ ﴿٤١﴾ نو هغه وخت هغوی د سخی په شکل يو بُت جوړ کړو او هغه بُت ته يې قرباني وکړه او په خپلو لاسونو جوړ شوی څيز ته يې خوشحالی کوله. ﴿٤٢﴾ خو په داسې کولو خدائ پاک د هغوی نه نارضا شو او هغوی يې پرېښودل چې د آسمان د ستورو عبادت وکړي لکه څنگه چې د نبیانو په کتاب کښې ليکلی دی چې، ”اے بنی اسرائيلو کله چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بيابان کښې وئ نو ما ته مو کله قرباني او نذرانې راوړي دی څه؟ ﴿٤٣﴾ خو تاسو خپل ځان سره نور معبودان د مولک زيارت او د رfan خدائ ستوري او تصويرونه د عبادت کولو دپاره يوړل، نو په

دې وجه به زه تاسو د بابل نه بل خوا جلاوطن کړم.“ (٤٤) زمونږ د پلار نیکونو سره په صحرا کښې د گواهی خېمه وه، او موسی دا د خدای پاک په حکم د هغه نقشی په مطابق جوړه کړه کومه چې هغه ته ښودلې شوې وه. (٤٥) زمونږ پلار نیکونو د یشوع سره هغه خېمه راوړه، کله چې هغوی د هغه قومونو په ملک قبضه وکړه کوم چې خدای پاک د هغوی نه مخکښې وویستل. دا خېمه په هغه ملک کښې د داؤد تر وخته پورې وه. (٤٦) د داؤد نه خدای رضا وو او هغه د خدای نه دا سوال وکړو چې ما ته د یعقوب د خدای پاک د دائمی اوسېدو دپاره خدای راکړه. (٤٧) خو د دې باوجود سلیمان د هغه دپاره کور جوړ کړو. (٤٨) اگر که خدای تعالی د انسان په لاس جوړ شوې کور کښې نه اوسی، لکه څنگه چې نبی اشاره کړې ده، (٤٩) مالک خدای فرمائی چې ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکی ده. نو بیا هغه کور چرته دے چې تاسو یې زما دپاره جوړوئ؟ هغه خدای کوم دے چرته به چې زه آرام کوم؟ (٥٠) دا هر څه ما په خپلو لاسونو نه دی جوړ کړی؟“ (٥١) تاسو باغیان یئ. ستاسو زړونه کافر شوی دی او رښتیاو ته کانه یئ. تاسو لکه د خپل پلار نیکونو همېشه د روح القدس مخالفت کوئ. (٥٢) داسې یو نبی شته چې ستاسو پلار نیکونو نه وی زورولے؟ هغوی خو هغه نبیان هم ووژل چا چې د صادق د راتلو پېشگوئی کړې وه. او اوس تاسو د هغه مڅبرې وکړه او مړ مو کړو. (٥٣) تاسو ته د فرښتو په وسیله شریعت درکړے شو خو تاسو پرې عمل ونه کړو.“

د ستفانوس سنگسار کېدل

(٥٤) کله چې هغوی دا واورېدل نو هغوی ډېر غصه شول او ستفانوس ته یې غاښونه چیچل. (٥٥) خو ستفانوس د روح القدس نه معمور وو، هغه بره آسمان ته وکتل او د خدای پاک جلال یې ولیدو او عیسی یې ولیدو چې د خدای پاک ښی لاس ته ولاړ وو. (٥٦) هغه ووئیل چې، ”وگورئ، ما ته آسمان پرانستے ښکاری او ابن آدم د خدای پاک ښی لاس ته ولاړ دے.“ (٥٧) په دې خبره هغوی

په زوره چغې كړې او خپل غوږونه يې بند كړل. او هغوى ټولو په هغه ورمندپه كړه، (٥٨) بيا يې هغه د بناړ نه بهر وويستو او سنگسار يې كړو. او گواهانو خپلې جامې د ساؤل نومې يو ځوان سړى په پښو كښې كېښودلې. (٥٩) كله چې هغوى ستفانوس سنگسارولو نو ستفانوس دُعا وكړه چې، ”اے مالِكه عيسى، زما روح قبول كړه.“ (٦٠) بيا هغه په گوډو شو او په زوره يې چغې كړې، ”مالِكه، دوى په دې گناه مۀ نيسه.“ او د دې وينا نه وروستو يې ساه وركړه.

د جماعت سره د ساؤل ظلم كول

٨ (١) او ساؤل هم په هغه كسانو كښې وو چې د ستفانوس په مرگ راضى ؤو. هم په هغه ورځ په يروشلم كښې د جماعت سره سخت ظلم شروع شو او د رسولانو نه بغير ټول ايمانداران د يهوديه او سامريه په علاقه كښې خواره واره شول. (٢) او يو څو پرهيزگارانو ستفانوس بنځ كړو او په هغه يې وير او ژړا وكړه. (٣) خو ساؤل جماعت تباه كولو. هغه كور په كور ورننوتو او نارينه او زنانه يې نيول او هغوى يې قېدخانې كښې اچول.

په سامريه كښې د فيليپوس بيان

(٤) خو هغه ايمانداران چې خواره واره شوى ؤو هغوى چې هر چرته تلل د كلام تعليم يې وركولو. (٥) نو فيليپوس د سامريه يو بناړ ته لاړو او هلته يې خلقو ته د مسيح په حقله بيان وكړو. (٦) كله چې هغه گڼو خلقو د فيليپوس خبرې واورېدې او هغه معجزې يې وليدې چې هغه وكړې نو هغوى ټولو د هغه بيان ته په غور سره غوږ كېښودلو. (٧) د پېرو نه پيريان په چغو راووتل او پېر شل او گوډ روغ جوړ شول. (٨) نو په هغه بناړ كښې لويه خوشحالى وه. (٩) په هغه بناړ كښې شمعون نومې يو سړى وو چې د څۀ مودې نه يې جادو كولو او د سامريې ټول خلق يې حق حېران كړى ؤو او خپل ځان يې د لوئې مرتبې مالِك گڼلو. (١٠)

او لویو او وړو د هغه خبرې ډېر په غور اورېدلې او هغوی وئیل چې، ”دا سرې د خدای پاک هغه قدرت دے چې ورته عظیم قدرت وائی.“ (۱۱) هغوی د هغه پیروی کوله ځکه چې هغه تر ډیرې مودې هغوی په خپل جادو حق حېران کړی ؤو. (۱۲) خو کله چې هغوی د فیلیپوس په هغه زېری ایمان راوړو چې هغه د خدای پاک د بادشاهی او د عیسی مسیح د نوم په حقله ورکولو نو بنځو او سپرو بیتسمه واخستله. (۱۳) تر دې چې شمعون جادوگر هم ایمان راوړو او بیتسمه یې واخستله او هغه به فیلیپوس پسې هر چرته تلو او هغه په هغه نښو او لویو معجزو چې هغه ولیدې حق حېران وو. (۱۴) نو کله چې په یروشلم کښې رسولانو واورېدل چې سامریانو د خدای پاک کلام قبول کړو نو هغوی پطروس او یوحنا هغوی ته ورولېږل. (۱۵) کله چې هغوی ورسېدل هغوی د دوی دپاره دُعا وکړه چې په دوی روح القدس نازل شی. (۱۶) ځکه چې تر دې وخته په یو هم روح القدس نازل شوے نه وو. هغوی ته صرف د مالک عیسی په نوم بیتسمه ورکړے شوه. (۱۷) بیا پطروس او یوحنا د هغوی په سر خپل لاسونه کېښودل او هغوی روح القدس حاصل کړو. (۱۸) کله چې شمعون ولیدل چې د رسولانو د لاس په اېښودلو سره روح القدس ورکړے کیږی نو هغه هغوی ته پېسې وړاندې کړې، (۱۹) او وې وئیل چې، ”ما ته هم دا طاقت راکړئ چې زه هم په چا لاس کېږدم نو چې هغوی هم روح القدس حاصلوی.“ (۲۰) خو پطروس جواب ورکړو، ”ستا پېسې دې تا سره غرقې شی ځکه چې ستا دا خیال دے چې د خدای پاک نعمتونه په بیعه اخستل کیږی. (۲۱) په دې خدمت کښې نه ستا برخه شته نه حصه ځکه چې ستا زړه د خدای پاک په نزد صحیح نه دے. (۲۲) د دې بدو نه توبه وباسه او د مالک خدای نه دُعا وغواړه ستا چې کوم نیت دے شاید چې هغه یې درته معاف کړی. (۲۳) ځکه چې زه وینم چې ته د کینې نه ډک یې او د گناه غلام یې.“ (۲۴) نو شمعون جواب ورکړو چې، ”تاسو د مالک نه زما دپاره دُعا وغواړئ، څه چې تا ووئیل، هغه مصیبت په ما رانه شی.“ (۲۵) نو پطروس او یوحنا د گواهی ورکولو او د مالک د کلام اورولو نه وروستو هغوی یروشلم ته واپس شول او په لاره کښې یې د سامریې په ډېرو کلو کښې د زېری تعلیم ورکولو.

فیلیپوس او د ایتھوپیا خصی

٢٤) بیا د مالک خدای فرستی فیلیپوس ته وفرمائیل، ”د جنوب په لاره لار شه کومه د بیابان لاره چې د یروشلم نه تر غزې تلې ده.“ (٢٧) نو هغه روان شو او په لاره کښې یو د ایتھوپیا خصی سره ملاو شو، هغه د حبشې د کنداکی ملکې د درباره خاص عهده دار او د هغې د ټولې خزانې اختیارمن وو. هغه یروشلم ته عبادت له راغلی وو. (٢٨) او هغه کور ته واپس په خپله جنگی گاډۍ کښې په لار روان وو چې د یسعیاہ نبی صحیفه یې په کښې لوستله. (٢٩) نو بیا روح القدس فیلیپوس ته ووئیل چې، ”هغه گاډۍ ته ورشه او ورسره نزدې روان اوسه.“ (٣٠) نو فیلیپوس گاډۍ ته ورمندې کړه، نو وې لیدل چې هغه سپری د یسعیاہ نبی صحیفه لوستله. فیلیپوس ترې تپوس وکړو چې، ”ته چې خه لولې د دې په مطلب هم پوهېږې؟“ (٣١) هغه ورته ووئیل، ”زه به پرې څنگه پوهه شم ترڅو چې مې څوک د دې په مطلب پوهه نه کړی؟“ نو فیلیپوس ته هغه دعوت ورکړو چې، ”گاډۍ ته راوڅېژه او ما سره کښېنه.“ (٣٢) هغه چې کومه صحیفه لوستله هغه دا وه چې، ”لکه چې یو گډورې د حالولو دپاره بوتلې شی، لکه چې یوه گډه د وړۍ کلولو والا په مخکښې خاموشه وی، نو هم هغسې هغه د خولې نه یوه خبره هم نه ویستله. (٣٣) هغه سپک کړې شو او ورسره انصاف ونه شو. او څوک به د هغه د نسل بیان وکړی؟ ځکه چې د هغه ژوند د زمکې نه ختم کړې شو.“ (٣٤) او خصی فیلیپوس ته ووئیل، ”مهربانی وکړه، دا راته ووايه چې نبی د چا په حقله خبرې کوی؟ د خپل ځان یا د بل چا په حقله؟“ (٣٥) نو فیلیپوس د صحیفې د دې برخې نه خبرې شروع کړې او هغه ته یې د عیسی په حقله زیرې ورکړو. (٣٦) څنگه چې هغوی په لاره منزل کولو نو هغوی ته په لار کښې اوبه په مخه ورغلې او خصی ووئیل چې، ”گوره، دلته اوبه شته، نو ما د بیتسمه اخستلو نه کوم څیز منع کولې شی؟“ (٣٨) نو ورته د گاډۍ د ودرولو خواست وکړو، بیا فیلیپوس او خصی دواړه لاندې اوبو ته کوز شول او فیلیپوس هغه له بیتسمه ورکړه. (٣٩) کله چې هغوی د اوبو نه رابهر شو نو د مالک روح سمدستی

فيلیپوس د هغه نه غیب کړو او هغه د خصی د سترگو نه پناه شو خو خصی په خوشحالی سره په خپله لاره روان وو. (٤٠) خو ناگهانه بیا فیلیپوس اشدود نومې ښار ته رسېدلې وو، نو ترڅو چې هغه قیصریه ته رسېدو نو په لاره لاره یې په ټولو ښارونو کېنې زیرې ورکولو.

د ساؤل په حضرت عیسیٰ ایمان راوړل

٩ (١) په دې دوران کېنې ساؤل لا اوس هم د مالک مریدانو ته د قتل دهمکيانې ورکولې. هغه مشر امام له لارو (٢) او دا خواست یې ورته وکړو چې د دمشق د عبادتخانو په نوم اجازت نامه ورکړی که هغه څه داسې ښځې یا سپری پیدا کړی چې د دې لارې منونکی وی نو هغه به یې یروشلم ته لاس تړلې راولی. (٣) هغه لا په لاره وو او دمشق ته ورنزدې شوې وو چې ناگهانه د هغه نه گېرچاپېره د آسمان نه ریا وځلېده. (٤) هغه په زمکه راپرېوتو او یو آواز یې واورېدو چې ورته یې وویل، ”ساؤل، ساؤل، تۀ ما ولې زوروی؟“ (٥) ما جواب ورکړو چې، ”مالکه، تۀ څوک یې؟“ بیا هغه ما ته وفرمائیل چې، ”زه عیسیٰ ناصری یم چې تۀ یې زوروی. (٦) خو اوس پاڅه او ښار ته لاړ شه او درته به وښودلې شی چې تا ته څه کول په کار دی.“ (٧) هغه سپری چې د ساؤل سره په سفر کېنې ملگری ؤو، هغوی غلی ودرېدل. هغوی آواز واورېدو خو څوک یې ونۀ لیدل. (٨) نو ساؤل د زمکې نه راپورته شو، خو کله چې هغه خپلې سترگې کول او کړې نو څه ورته نۀ ښکارېدل، نو د هغه ملگرو هغه د لاسه ونيولو او دمشق ته یې بوتلو. (٩) هغه تر درېو ورځو پورې پوند وو او خوراک څښاک یې نۀ کولو. (١٠) نو په دمشق کېنې د عیسیٰ یو مرید وو او نوم یې حنانیاس وو. مالک هغه ته په رویا کېنې آواز وکړو، ”اے حنانیاس.“ هغه جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه حاضر یم.“ (١١) مالک هغه ته وفرمائیل چې، ”پاڅه او هغه کوڅې ته لاړ شه چې ورته نېغه وئیلې شی او د یهوداه په کور کېنې د ترسس د یو سپری تپوس وکړه چې

نوم يې ساؤل دے، اوس هغه ما ته دُعا کوی. (۱۲) ساؤل رويا وليدله چې حنائياس نومې سرې دننه راځي او د هغه په سر به خپل لاس کېږدي او نظر به يې راشي. (۱۳) خو حنائياس جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه د دې سرې او د هغه د ټولو ظلمونو نه خبر يم هغه چې کوم ستا د مقدسينو سره په يروشلم کېږي کړي دي. (۱۴) او هغه د مشرانو امامانو نه دې اختيار سره دلته راغلي دے چې هغه ټول خلق گرفتار کړي څوک چې ستا نوم يادوي. (۱۵) خو مالک هغه ته وفرمائيل چې، ”ته لار شه ځکه چې دا سرې ما غوره کړې دے څوک چې به غېرو يهوديانو او د هغوی بادشاهانو او بني اسرائيلو ته زما نوم بيان کړي. (۱۶) او زه به په خپله هغه ته وښايم چې هغه به زما د نوم د خاطرې څومره تکليف وزغمي. (۱۷) نو بيا حنائياس روان شو او هغه کور ته ورننوتو او د ساؤل په سر يې خپل لاس کېښودو او وې وئيل چې، ”زما وروره ساؤل، کله چې ته دلته راروان وې کوم مالک عيسى چې تا ته په لارې خپل ځان څرگند کړو، هغه زه تا له رالېږلې يم چې ستا نظر دوباره راشي او ته د روح القدس نه معمور شې. (۱۸) او سمدستي لکه د پوټکي په شان څيز د ساؤل د سترگو نه لري شو او هغه واپس بيا شو. بيا هغه پاڅېدو او بېتسمه يې واخسته. (۱۹) او د روتې خوړلو نه پس د هغه په وجود کېږي طاقت راغلو. بيا ساؤل په دمشق کېږي يو څو ورځې د عيسى مريدانو سره پاتې شو.

په دمشق کېږي د ساؤل بيان

(۲۰) نو هغه سمدستي په عبادتخانو کېږي بيان شروع کړو چې عيسى د خدای پاک زوی دے. (۲۱) هغوی ټولو چې د هغه واورېدل نو حق حېران شول او وې وئيل چې، ”دا هغه سرې نه دے چا چې په يروشلم کېږي هغه خلق وژل چې د عيسى نوم به يې اخستلو؟ او ولې دے دلته د دې دپاره نه دے راغلي چې دغه خلق گرفتار کړي او مشر امام ته يې لاس تړلي بوځي؟“ (۲۲) خو ساؤل په خبرو نور هم تکره کېدو او د دمشق يهوديان يې په خپلو مضبوطو دلائيلو خاموشه کول

چې عیسیٰ هم مسیح دے. (۲۳) د پېرو ورځو تېرېدو نه وروستو یهودیان راغونډ شول او د ساؤل د مرگ سازش یې وکړو. (۲۴) هغوی شپه او ورځ د ښار د دروازو څوکی کوله، د دې دپاره چې هغه قتل کړی. خو ساؤل د هغوی په سازش پوهه شو (۲۵) او د هغه مریدانو هغه شپه په شپه د ښار په دېوال په یوه بانگی کښې لاندې کوز کړو.

ساؤل په یروشلم کښې

(۲۶) کله چې ساؤل یروشلم ته راوړسېدو نو هغه کوشش وکړو چې مریدانو سره یو ځای شی خو هغوی ټول د هغه نه یرېدل ځکه چې د هغوی په دې یقین نه راتلو چې هغه ایمان راوړی دے. (۲۷) خو برنباس هغه بوتلو او رسولانو له یې راوستو. هغه هغوی ته ووئیل چې، ساؤل په سفر کښې مالک څنگه ولیدو او مالک هغه سره خبرې څنگه وکړې، او هغه په دمشق کښې په زړه ورتیا سره د عیسیٰ په نوم بیان څنگه وکړو. (۲۸) بیا ساؤل د هغوی سره پاتې شو او په یروشلم کښې د هغوی سره آزاد ګرځېدو، او هغه ښه په زړه ورتیا د مالک په نوم بیان کولو. (۲۹) هغه د یونانی یهودیانو سره بحث مباحثه کوله، خو هغوی د هغه د وژلو کوشش وکړو. (۳۰) کله چې ایمانداران د دې نه خبر شول نو هغوی هغه تر قیصریه پورې بوتلو او ترسس ته یې ولېږلو. (۳۱) په دې دوران کښې په ټوله یهودیه، ګلیل او سامریه کښې جماعتونه په امن و او دا نور هم مضبوطېدل او د مالک په یره کښې یې د روح القدس په مدد سره ترقی موندله او د هغوی شمېر زیاتېدو.

اینیاس ته شفا ورکول

(۳۲) پطروس په ټول ملک کښې ځای په ځای ګرځېدو او هغه د مقدسینو د لیدو دپاره د لدې کلی ته هم لاړو. (۳۳) هلته هغه اینیاس نومې سړی ولیدلو چې د اتو کالو راسې په کت کښې شل پروت وو. (۳۴) پطروس هغه ته ووئیل چې،

”اينياسه، عيسى مسيح تا له شفا دركوى. پاڅه او بستره دې ونغاړه.“ او اينياس سمدستی پاڅېدلو. (٣٥) هغه خلق چې په لده او شارون كېنې اوسېدل هغوى هغه وليدو او په مالک يې ايمان راوړو.

د پورکاس بيا ژوندی کېدل

(٣٦) په يافا کېنې تبیتا نومې يوه مريده وه چې په يوناني کېنې ورته پورکاس يعنې هوسى وائى، هغې همېشه نېک کارونه کول او د غريبانانو مدد به يې کولو. (٣٧) په دغه وخت کېنې هغه ناجوړه شوه او مړه شوه او د هغې مړى له غسل ورکړې شو او د هغې لاش يې پاس په بالاخانه کېنې کېنېدو. (٣٨) د لدې کلې د يافا سره نزدې وو نو کله چې مريدانو واوړېدل چې پطروس په لده کېنې دى، هغوى ورپسې دوه سړى وروړولېدل او خواست يې ورته وکړو چې، ”مهربانى وکړه زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه.“ (٣٩) نو بيا پطروس هغوى سره روان شو او کله چې هغه هلته ورسېدو نو پاس بالاخانې ته يې بوتلو. نو ټولې کونډې بنځې پاس بالاخانې ته راټولې شوې وې او په ژړا يې ورته هغه قميصونه او جامې وېنودې کومې چې پورکاس لا ژوندى وه نو دوى له يې جوړې کړې وې. (٤٠) خو پطروس هغوى ټولې کمړې نه بهر کړې او هغه په سجده شو او دُعا يې وغوښته، بيا هغه مړې بنځې ته مخ راواړولو او وې وئيل چې، ”تبیتا، پاڅه.“ هغې خپلې سترگې وغړولې او چې پطروس يې وليدلو نو نېغه کېنېناسته. (٤١) پطروس هغې له لاس ورکړو او هغه يې په پښو ودروله، بيا هغه مقدسين او کونډې بنځې راوغوښتې او هغوى ته يې وېنودله چې ژوندى ده. (٤٢) دا خبره په ټوله يافا کېنې خوره شوه او ډېرو خلقو په مالک ايمان راوړو. (٤٣) نو پطروس څه وخت دپاره په يافا کېنې د شمعون نومې موچى سره پاتې شو.

پطروس او کورنیلوس

۱۰ په قيصريه کښې کورنيلوس نومې يو سرې وو چې د اټالوي پلټنې صوبه دار وو. (۱) هغه او د هغه ټول خاندان دينداره وو او د خدائ پاک يره ورسره وه او هغه خلقو ته ډېر په آزاد لاس سره خبراتونه ورکول او همېشه به يې د خدائ پاک عبادت کولو. (۲) يوه ورځ هغه د ماسپښين درې بجې رويا وليده چې په کښې يې د خدائ پاک فرېشته صفا وليدله چې هغه ته راغله او ورته يې ووييل چې، ”اے کورنيلوسه.“ (۳) نو کورنيلوس په يرې سره هغې ته کتل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”صاحبه، څه چل دے؟“ فرېشته جواب ورکړو چې، ”ستا دُعاگانې او غريبانانو ته خبراتونه خدائ پاک قبول کړي دي.“ (۴) اوس يافا ته کسان ولېږه په شمعون پسې چې پطروس ورته وائي. (۵) هغه د شمعون چميار کره دے چې کور يې د سمندر په غاړه دے.“ (۶) کله چې هغه فرېشته چې دده سره يې خبرې وکړې رخصت شوه، نو کورنيلوس خپل دوه نوکران او يو سپاهي چې دينداره سرې وو راوبلل کوم چې د هغه ذاتي خدمتگار وو. (۷) څه چې شوی ؤو هغوى ته يې بيان کړل او يافا ته يې ولېږل. (۸) بله ورځ چې هغوى لا په لاره ؤو او ښار ته ورنزدې ؤو نو د غرمې په وخت کښې پطروس د دُعا دپاره بره چت ته وختلو. (۹) هغه اوږدې شو او غوښتل يې چې څه وخورى، روتى لا په تيارېدو کښې وه چې هغه رويا وليدله. (۱۰) نو هغه په رويا کښې وليدل چې آسمان کولاو شو او يو لوى څيز لکه د غټ څادر په شان د څلورو گوټونو نه راخوړند زمکې ته رابښکته کيرى. (۱۱) په هغه کښې هر قسمه ځناور چينجى او ماران او مارغان ؤو. (۱۲) بيا يو آواز د هغه تر غوږه شو او ورته يې ووييل، ”پاخه، پطروسه، دا حلال کره او وې خوره.“ (۱۳) خو پطروس ووييل چې، ”نه مالکه، نه. ما هيڅکله هم حرام او ناپاک څيزونه نه دي خوړلى.“ (۱۴) او په دويم ځل بيا د هغه هم دا آواز تر غوږه شو او هغه ته يې ووييل، ”هر څه چې خدائ پاک، پاک کړى دي، ته هغې ته ناپاکه مه وايه.“ (۱۵) بيا درې ځله هم داسې وشول نو بيا هغه

خادر سمدستی آسمان ته پورته کړې شو. (۱۷) پطروس لا د دې رويا په ليدلو غمژن وو چې د دې رويا مطلب څه دے، نو په هم دې وخت کښې کوم کسان چې کورنيلیوس هغه ته ورلېږلی ؤو هغوی د شمعون کور پیدا کړو او بهر په دروازه کښې ولاړ ؤو. (۱۸) هغوی آواز ورکړو تپوس يې وکړو چې، ”شمعون چې ورته پطروس هم وائی، دلته مېلمه دے؟“ (۱۹) خو پطروس لا د هغه رويا په سوچ کښې وو چې روح القدس هغه ته ووئيل چې، ”شمعونه، درې سړی درېسې گرځی. (۲۰) نو پاڅه او لاندې ورشه. ته د هغوی سره بې تپوسه لاړ شه ځکه چې هغوی ما درلېږلی دی.“ (۲۱) نو پطروس هغه سړو له لاندې راغلو او وې وئيل چې، ”زه هغه څوک يم چې تاسو ورېسې گرځی نو تاسو څه له راغلی یی؟“ (۲۲) هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ کورنيلیوس صوبه دار رالېږلی یو څوک چې دینداره او صادق سړی دے او د يهوديانو ټول قوم د هغه قدر کوی. هغه ته یوې مقدسې فرېښتې ووئيل چې تا خپل کور ته راوغواړی چې ستا نه پېغام واورى.“ (۲۳) نو پطروس هغوی د مېلمستيا دپاره دننه راوېلل. په بله ورځ هغه د هغوی سره روان شو او ورسره د يافا يو څو ملگرى هم لاړل. (۲۴) په بله ورځ هغه قيصریه ته راوړسېدو او کورنيلیوس د هغوی په طمع وو او خپل خپلوان او نزدې دوستان يې رابللی ؤو. (۲۵) کله چې پطروس ورننوتو نو کورنيلیوس ورسره ملاو شو او ډېر په قدر سره يې ورته سجده وکړه. (۲۶) خو پطروس هغه راوچت کړو او ورته يې ووئيل، ”پاڅه، زه هم ستا په شان يو انسان يم.“ (۲۷) د هغه سره په خبرو خبرو پطروس دننه لاړو او هلته گڼ خلق راجمع شوی ؤو. (۲۸) هغه هغوی ته ووئيل چې، ”تاسو ته ښه معلومه ده چې د يهودی دپاره دا ناروا دی چې د غېر يهوديانو کور ته لاړ شی او ورسره څه تعلق وساتى، خو خدای پاک اوس ما ته دا وښودل چې زه چا ته هم پليت يا ناپاک ونه وایم. (۲۹) کله چې زه تاسو دلته راوغوښتم نو ځکه زه بې عذره راغلم. اوس زه دا تپوس کولې شم چې تاسو زه ولې راغوښتې يم؟“ (۳۰) کورنيلیوس ورته جواب ورکړو چې، ”څلور ورځې مخکښې هم دا وخت درې بجې ما خپل کور کښې دُعا کوله چې ناڅاپه يو سړی

په پرقېدونكو جامو كښې زما د وړاندې ودرېدو. (٣١) هغه ما ته ووئيل، اے كورنيلیوسه. ستا دُعاگانې او خبراتونه خُدائِ پاك قبول كړی دی. (٣٢) نو خُكه شمعون چې ورته پطروس وائی هغه پسي يافا ته خوك ولېږه. هغه د سمندر په غاړه د شمعون چميار په كور كښې مېلمه دے. (٣٣) نو ما سمدستی تا پسي پېغام وړونكي درولېږل نو دا ستا پېره مهرباني ده چې تہ دلته راغلي. اوس مونږ ټول دلته د خُدائِ پاك په حضور كښې په دې طمع ناست يو چې كوم كلام چې تاسو د مالک نه حاصل كړے دے هغه واوړو.

غېر يهوديانو ته زيرے اورول

(٣٤) نو پطروس داسې ووئيل چې، ”زه اوس په دې ښه پوهه شوم چې خُدائِ پاك د چا طرفدارے هم نه كوی. (٣٥) خو په هر قوم كښې چې خوك د هغه نه یرېږی او د صداقت كارونه كوی خُدائِ پاك د هغوی نه رضا وی. (٣٦) تاسو ته د هغه پېغام پته ده چې خُدائِ پاك د بني اسرائيلو خلقو ته ولېږلو او د عيسی مسيح په وسيله يې د امن زيرے وركړو، خوك چې د ټولو مالک دے. (٣٧) تاسو ته پته ده چې په ټوله يهوديه كښې خه وشول، دا واقعه د يحيی د بپتسمې د بيان نه وروستو په گليل كښې شروع شوه، (٣٨) چې خُدائِ پاك څنگه عيسی ناصری په روح القدس او په قدرت مسح كړو. نو بيا هغه هرې خوا ته گرځېدو او د هغوی ټولو سره يې ښه كول او شفا يې ورله وركوله، چې د ابليس په قبضه كښې و، خكه چې خُدائِ پاك د هغه سره وو. (٣٩) مونږ د هغه هر خه گواهان يو چې عيسی د يهوديانو په ملك او په يروشلم كښې وكړل. هغوی هغه په سولی مړ كړو. (٤٠) خو خُدائِ پاك هغه په درېمه ورځ د مرو نه بيا راژوندے او خلقو ته ښكاره كړو، (٤١) هغه ټولو خلقو نه بلکې مونږه گواهانو وليدو، چې خُدائِ پاك د اول نه د دې دپاره غوره كړی يو، مونږ ورسره د بيا ژوندی كېدو نه پس خوراك څښاك هم وكړو. (٤٢) او هغه مونږ ته دا حكم وكړو چې خلقو ته زما بيان وكړئ او دا گواهی وركړئ چې هم دا عيسی دے چې خُدائِ پاك د ژوندو او مرو دپاره د منصف په

طور مقرر کړې دے. (٤٣) د هغه په حقله ټولو نبیانو دا گواهی ورکړې ده چې څوک هم په هغه ایمان ساتی نو د هغه د نوم په وسیله به یې گناهونو معاف شی.

په غبریهودیانو د روح القدس نازلېدل

(٤٤) د پطروس بیان لا جاری وو چې په هغوی ټولو روح القدس نازل شو چا چې بیان اورېدلو. (٤٥) هغه ایمانداران یهودیان چې د پطروس سره راغلی وو هغوی حق حبران شول چې د روح القدس نعمت په غبریهودیانو هم نازل شو. (٤٦) ځکه چې دوی واورېدل چې هغوی په غېرو ژبو کښې خبرې شروع کړې او د خدای پاک لوی یې بیانوله. بیا پطروس وویل، (٤٧) ”اوس داسې څوک شته چې دا خلق په اوبو د بیتسمې اخستلو نه منع کړی، چې په دوی روح القدس داسې نازل شوی دے لکه څنگه چې په مونږ؟“ (٤٨) بیا هغه حکم وکړو چې دوی ته دې د عیسی مسیح په نوم بیتسمه ورکړې شی. بیا هغوی پطروس ته وویل چې تاسو مونږ سره د یو څو ورځو دپاره ایسار شی.

د پطروس یروشلم جماعت خبرول

١١ په ټوله یهودیه کښې رسولانو او ایماندارانو واورېدل چې غبریهودیانو هم د خدای پاک کلام قبول کړو. (٢) نو کله چې پطروس یروشلم ته واپس شو نو یهودی ایماندارانو په هغه دا اعتراض وکړو، (٣) او داسې یې وویل چې، ”ته د غبریهودیانو کور ته لارې او هغوی سره دې روتی وخوره.“ (٤) پطروس هغوی ته هر څه چې شوی وو په ترتیب سره بیان کړل چې، (٥) ”زه د یافا په ښار کښې وم او دُعا مې کوله چې بې هوشه شوم او رویا مې ولیده چې د یو لوی څادر په شان یو څیز د څلورو گوتونو نه د آسمان نه رابښکته کېدو او ما پورې راوړسېدو. (٦) ما په دې کښې وکتل چې په کښې هر قسمه ځناور چینجی او ماران او مارغان وو. (٧) بیا یو آواز زما تر غوږو شو او راته یې وویل، پاڅه، پطروسه.

دا حلال کړه او وې خوره. (۸) خو ما ووئیل چې، نه مالک، نه. ما هیڅکله هم حرام او ناپاک څیزونه نه دی خوړلی. (۹) خو د آسمان نه په دویم ځل آواز راغلو، کوم څیزونه چې خدای پاک، پاک کړی دی هغې ته حرام مۀ وایه. (۱۰) داسې درې ځله وشول او بیا هغه هر څۀ دوباره آسمان ته پورته کړې شول. (۱۱) هم په دغه وخت کښې درې سړی چې د قیصریه نه ما ته رالېږلې شوی ؤو، هماغه کور ته راغلل چرته چې زۀ دېره وم. (۱۲) روح القدس ما ته وفرمائیل، بغېر د څۀ وسوسې نه د دوی سره لار شه. دا شپږ وروڼه هم ما سره لارل او مونږ د کورنیلوس کور ته لاړو. (۱۳) هغه مونږ ته ووئیل چې څنگه یوه فرېشته د هغه په کور کښې رابنکاره شوه او ورته یې ووئیل چې، یافا ته شمعون پسې څوک ولېږه چې ورته پطروس هم وائی. (۱۴) هغه به تا ته داسې کلام واوروی چې د هغې په وسیله به تۀ او ستا ټول ټبر خلاصون بیامومی. (۱۵) څنگه چې ما خبرې شروع کړې نو روح القدس په هغوی داسې نازل شو لکه چې په مونږ په شروع کښې نازل شوې وو. (۱۶) بیا ما ته هغه رایاد شو څۀ چې مالک فرمائیلی ؤو چې، یحییٰ خو په اوبو پیتسمه ورکوله خو تاسو ته به د روح القدس پیتسمه درکړې شی. (۱۷) نو که خدای پاک هغوی ته هم هغه نعمت ورکړی چې مونږ ته یې راکړې وو کله چې مونږ په مالک عیسیٰ مسیح ایمان راوړو نو بیا زۀ څوک یم چې خدای پاک منع کړم؟“ (۱۸) کله چې هغوی دا واورېدل نو هغوی نور اعتراضونه ونۀ کړل او هغوی د خدای پاک ثنا ووئیله او وې وئیل چې، ”خدای پاک غېر یهودیانو ته هم د ژوند حاصلولو دپاره د توبې موقع ورکړې ده.“

په انطاکیه کښې جماعت

(۱۹) د ستفانوس د مرگ نه وروستو د دېرو تکلیفونو په وجه ایمانداران خواره واره شول او د هغوی سر ان تر دې چې فینیکې، قبرص او انطاکیه ته ورسېدلو او په دې وخت کښې هغوی صرف او صرف یهودیانو ته د خدای پاک کلام اورولو. (۲۰) خو په هغوی کښې څۀ خلق د قبرص او کرین ؤو چې انطاکیه ته

لاړل او يونانيانو ته يې هم د مالک عيسى په حقله زيرے اورولو. (٢١) د مالک لاس په هغوى وو، او ډېرو خلقو ايمان راوړو او مالک ته راواوړېدل. (٢٢) دا خبره د يروشلم جماعت ته ورسېده او هغوى بيا برنباس انطاكيه ته ولېږلو. (٢٣) کله چې هغه راوړسېدو او د خدائ پاک فضل يې وليدو هغه ډېر خوشحاله شو او هغوى ټولو ته يې ډاډگيرنه ورکړه او ورته يې ووئيل چې مالک سره په وفادارى او په پوره زړه ټينگ ودرېږئ. (٢٤) برنباس يو ښه سرے وو د روح القدس نه معمور او ايمان يې مضبوط وو. او ډېرو خلقو په مالک باندې ايمان راوړو. (٢٥) بيا برنباس ترسس ته لاړو چې ساؤل پېدا کړي. (٢٦) کله چې يې هغه پېدا کړو نو هغه يې انطاكيه ته ولېږلو او پوره يو کال برنباس او ساؤل په شريکه د جماعت خدمت کولو او ډېرو خلقو له يې تعليم ورکولو. په انطاكيه کښې مريدانو ته په اول ځل عيسايان ووئيلے شو. (٢٧) په هغه وخت کښې څه نبیان د يروشلم نه انطاكيه ته راغلل، (٢٨) چې په هغوى کښې د يو نوم اگابوس وو، هغه ودرېدو او د روح القدس په وسيله يې پېشگوئې وکړه چې په ټوله دنيا کښې به يو سخت قحط راشي. او دا قحط د قيصر کلوديوس په بادشاهۍ کښې راغلو. (٢٩) نو مريدانو فېصله وکړه چې هر يو به د خپل طاقت په مطابق هغه ايماندارانو له امداد ورلېږي چې په يهوديه کښې اوسېږي. (٣٠) هغوى چنده وکړه او مشرانو له يې د برنباس او ساؤل په ذريعه ورولېږله.

د يعقوب قتل او د پطروس گرفتارى

١٢ (١) تقريباً هم په هغه وخت هيروديس بادشاه د جماعت څه خلق ونيول او ظلم زياتے يې ورسره شروع کړو. (٢) هغه د يوحنا ورور يعقوب په توره شهيد کړو. (٣) نو کله چې هغه خبر شو چې يهوديان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس يې هم گرفتار کړو. دا واقعه د پتيرې روتې د اختر په ورځو کښې وشوه. (٤) د گرفتارولو نه وروستو يې هغه په قېد کښې واچولو او د سپاهيانو

څلور ډلو ته يې حواله کړو چې د ده څوکيداری کوی. د هيروديس دا خيال وو چې د فسح د اختر نه وروستو به يې د خلقو په وړاندې فېصله واوروی. (٥) نو هغه پطروس په قېدخانه کېنې وساتلو، خو جماعت د پطروس دپاره په جوش سره د خدای پاک نه دُعا غوښتله.

د قېدخانې نه د پطروس آزادېدل

(٦) په هم هغه شپه هيروديس د پطروس د بهر راوستو نه وړاندې هغه د دوو سپاهيانو په مينځ کېنې په دوو زنځيرونو تړلې اوده پروت وو او د دروازې نه بهر څوکيدارانو د قېدخانې څوکي کوله. (٧) چې ناڅاپي د مالک خدای يوه فرېسته هلته ودرېده او په کوټنې کېنې رڼا وځلېده. هغې د پطروس اوږه وڅوځوله او راويښ يې کړو او ورته يې وفرمائيل، ”زر شه، راپاڅه.“ نو په دې کېنې زولنی د پطروس د مړوندونو نه وغورزېدلې. (٨) بيا فرېستي هغه ته ووئيل چې، ”ملا بند وټره او خپل پېزار په پښو کړه.“ پطروس هم هغه شان وکړل. بيا فرېستي هغه ته ووئيل، ”خپله جوغه واچوه او ما پسې راځه.“ (٩) پطروس د کوټنې نه بهر فرېستي پسې نېغ روان وو، خو د هغه دا خيال نه وو چې گنې دا رښتيا دی خو د هغه سوچ دا وو چې دا گنې خوب دے. (١٠) هغوی د ورومې او دوېمې څوکي نه واورېدل او د اوسپنې هغه دروازې ته راوړسېدل کومه چې ښار ته وتې وه. دا د هغوی دپاره په خپله کولاو شوه او دوی ترې نه ووتل. کله چې هغوی په کوڅه کېنې روان وو نو څه گورې چې فرېسته د هغه سره نه وه. (١١) بيا پطروس په خود کېنې راغلو او هغه خپل ځان سره ووئيل چې، ”اوس زما پوره يقين دے چې مالک خدای خپله فرېسته ما ته رالېږلې ده او ما ته يې د هيروديس او د يهوديانو د ټولو بدو منصوبو نه نجات راکړو.“ (١٢) کله چې هغه په دې پوهه شو نو بيا هغه د مريم کور ته لاړو چې د يوحنا مرقوس مور وه. هلته ډېر گن خلق راغونډ شوی وو او دُعا يې کوله. (١٣) کله چې پطروس بهر دروازه وټکوله نو روده نومې نوکره دروازې ته ورغله. (١٤) نو چې هغې د پطروس آواز وپېژندلو

هغه دومره خوشحاله شوه چې د دروازې خلاصولو په ځای هغې دننه منډه کړه او هغوی یې خبر کړل چې، ”پطروس بهر په دروازه کښې ولاړ دے.“ (۱۵) هغوی هغې ته وویل چې، ”تۀ لیونی یې.“ خو هغه په خپله خبره ټینګه وه چې زۀ رښتیا وایم. خو هغوی وویل چې، ”دا به ضرور د هغه فرېسته وی.“ (۱۶) خو پطروس هم هغه شان دروازه ټکوله او چې کله هغوی دروازه کولاو کړه نو بیا د هغه په لیدو حق حېران شول. (۱۷) خو پطروس هغوی ته د چپ کېدو اشاره وکړه او ټوله قیصه یې ورته بیان کړه چې مالک هغه څنګه د قېدخانې نه بهر راوویستو. نو بیا هغه وویل چې، ”یعقوب او زمونږ نور وروڼه په دې واقعه خبر کړئ.“ او بیا هغه بل ځای ته روان شو. (۱۸) چې سحر شو نو سپاهیان په دې ډېر پرېشانه ؤو چې پطروس څۀ شو؟ (۱۹) کله چې هیروډیس هغه ښۀ ولټولو او پېدا یې نۀ کړو، بیا هغه د سپاهیانو نه بیان واخستو او د هغوی د وژلو حکم یې ورکړو. د دې نه پس هیروډیس د یهودیه نه لاړو او د څۀ وخت دپاره په قیصریه کښې پاتې شو.

د هیروډیس مرګ

(۲۰) نو هیروډیس د صور او د صیدا خلقو ته په قهر وو نو په دې وجه هغوی ورته د صلحې دپاره جرګه ورولبېرله ځکه چې د هغوی ښارونه د خوراک دپاره د هیروډیس د ملک محتاجه ؤو. د سفارش کولو دپاره جرګې خپل ځان سره د بادشاه د دربار ناظر بلستوس ملګرے کړو. (۲۱) نو په یوه مقرره ورځ هیروډیس خپل شاهي لباس واچولو، او په تخت کښېناستو او هغوی ته یې تقریر شروع کړو. (۲۲) او گڼې چغې وهلې چې، ”دا خو د خدای آواز دے، نه چې د انسان.“ (۲۳) نو سمدستی د مالک خدای یوې فرېستې هیروډیس ووھلو، ځکه چې هغه د خدای پاک تمجید ونۀ کړو، او هغه چینجو وخورو او مړ شو. (۲۴) خو په هم دې وخت کښې د خدای پاک کلام خورېدلو او ترقی یې کوله. (۲۵) بیا برنباس او ساؤل د خپل خدمت پوره کولو نه پس یروشلم ته واپس راغلل، او ځان سره یې یوحنا راوستو، چې بل نوم یې مرقوس وو.

د برنباس او ساؤل انتخابول

۱۳ ﴿۱﴾ د اَنطاكِيه په جماعت كښې نبيان او اُسْتازان ؤو، برنباس، شمعون چې په تور يادېږي، لوكيوس كريني، مناھين چې د هيروديس حاكم سره يو خائ لوي شوي وو، او ساؤل. ﴿۲﴾ كله چې هغوي د مالِك عبادت كولو او روژه يې نيولې وه نو رُوحُ الْقُدُس ورته وفرمائيل، ”برنباس او ساؤل زما د هغه كار دپاره منتخب كړئ د خه دپاره چې ما هغوي رابللي دي.“ ﴿۳﴾ نو د روژې نيولو او دُعا كولو نه پس هغوي د برنباس او ساؤل په سر خپل لاسونه كښودل او رُخصت يې كړل.

په قبرص كښې د رسولانو بيان

﴿۴﴾ هغوي دواړه د رُوحُ الْقُدُس په وسيله ولېږلې شول، او هغوي سلوكيه ته بنكته لاړل او بيا د هلته نه په سمندري جهاز كښې قبرص ته لاړل. ﴿۵﴾ كله چې هغوي سلمييس ته راوړسېدل نو هغوي د خُداي پاك كلام د يهوديانو په عبادتخانو كښې واوړولو او د هغوي سره يوحننا هم د مددگار په توگه وو. ﴿۶﴾ هغوي تر پافُس پورې په ټوله جزيره كښې وگرځېدل. هلته هغوي يو يهودي جادوگر سره ملاو شول، چې د دروغو نبي وو او نوم يې بريسوع وو. ﴿۷﴾ هغه د سرگيوس پولوس گورنر ملگرې وو. گورنر يو هوبنيار سرې وو. هغه برنباس او ساؤل راوبلل خكه چې هغه غوښتل چې د خُداي پاك كلام واوري. ﴿۸﴾ خو جادوگر چې په يوناني كښې ورته اَلِيْماس وائي، د هغوي مخالفت وكړو او دا كوشش يې كولو چې گورنر ايمان رانه وړي. ﴿۹﴾ خو ساؤل چې ورته پولوس هم وائي د رُوحُ الْقُدُس نه معمور وو، اَلِيْماس ته يې نېغ كتل، ﴿۱۰﴾ او ورته يې ووئيل چې، ”اے د ابلېس زويه، اے د صداقت دشمنه، اے ټگه او د شرارت نه پكه. ولې ته د مالِك د نېغو لارو د كړولو نه نه منع كيږي؟“ ﴿۱۱﴾ خو گوره اوس، مالِك خُداي ستا خلاف شو. ته به ږوند شې او د خه وخت پورې به ته د نمر رڼا نه وينې.“

سمدستی د هغه په سترگو خره راغله او په ټپو شو او بیا هغه لاسونه ټپول چې د لاس نه یې څوک ونیسی او بو یې ځی. (۱۲) کله چې گورنر دا هر څه ولیدل نو ایمان یې راوړو، ځکه چې هغه د مالک په حقله د تعلیم په وجه پېر متاثره شو.

د پولوس رسول او برنباس بیان د پیسیدیه په اُنطاکیه کښې

(۱۳) پولوس او د هغه ملگری د پافس نه په سمندری جهاز کښې پرگې ته لاړل چې په پمفولیه کښې ده. نو یوحنا ترې جدا شو او یروشلم ته واپس لاړو. (۱۴) خو د پرگې نه هغوی پیسیدیه اُنطاکیه ته لاړل. د سبت په ورځ هغوی عبادتخانی ته لاړل او کښېناستل. (۱۵) د شریعت او د نبیانو د صحیفو لوستلو نه وروستو د عبادتخانی منتظمینو هغوی خبردار کړل چې، ”ورویو، که تاسو سره د خلقو د پایه کولو دپاره څه کلام وی نو مهربانی وکړئ هغه بیان کړئ.“ (۱۶) نو پولوس راوچت شو او خلقو ته یې د چپ کېدلو اشاره وکړه، او وې وئیل، ”اے بنی اسرائیلو او غبریهودیانو تاسو څوک چې د خدای پاک نه یربرئ نو زما خبره واورئ. (۱۷) د بنی اسرائیلو خدای پاک زمونږ پلار نیکونه منتخب کړل او کله چې لا هغوی مهاجر وو نو د هغوی نه یې په مصر کښې یو لوی قوم جوړ کړو. او هغوی یې د مصر د غلامی نه په خپل لوی قدرت سره را آزاد کړل. (۱۸) خو تر څلوېښتو کالو پورې هغه په صحرا کښې د دوی چال چلن وزغملو. (۱۹) د کنعان په ملک کښې د اووه قومونو بریادولو نه پس هغه د هغوی زمکه خپلو خلقو له په میراث کښې ورکړه. (۲۰) او دا تقریباً په څلور نیمو سوو کالو کښې سر ته ورسېدله. د هغې نه پس هغه د سموئیل نبی تر زمانې پورې هغوی ته قاضیان منتخب کړل. (۲۱) بیا هغوی یو بادشاه وغوښتو، او خدای پاک هغوی له د قیس زوی ساؤل ورکړو، چې د بنیامین د قبیلې نه وو. او هغه تر څلوېښتو کالو پورې حکومت وکړو. (۲۲) خو خدای پاک ساؤل لرې کړو او داؤد یې د هغه په ځای بادشاه مقرر کړو، چې د چا په حقله چې خدای پاک داسې وفرمائیل، ”د یسی زوی داؤد زما په نقش قدم روان دے، هغه به زما ټوله رضا سر ته ورسوی.“ (۲۳)

د دې سړی د نسل نه خدای پاک د خپل قول په مطابق د بنی اسرائیلو دپاره خلاصونکې عیسی راوړلېلو. (۲۴) یحیی د عیسی د راتلو نه وړاندې د بنی اسرائیلو ټولو خلقو ته بیان وکړو چې توبه گار شی او بیتسمه واخلي. (۲۵) کله چې یحیی خپل خدمت پوره کولو نو هغه وویل چې، ”زه هغه مسیح نه یم کوم چې ستاسو خیال دے، خو زما نه پس هغه څوک راروان دے چې زه د هغه د پېزار د تسمو د پرانستلو جوگه هم نه یم.“ (۲۶) زما وروڼو، تاسو چې د ابراهیم اولاد یئ او غېریهودیان چې د خدای پاک نه یره کوئ، مونږ ته د خلاصون دا پېغام رالېرلے شوے دے. (۲۷) د یروشلم خلقو او د هغوی مشرانو عیسی ونه پېژندلو، د هغه په مجرم کولو هغوی د نبیانو هغه کلام پوره کړو چې د هر سبت په ورځ به تلاوت کېدو. (۲۸) سره د دې چې هغوی سره د هغه د مرگ د سزا څه ثبوت نه وو خو بیا یې هم پیلاطوس ته وویل چې هغه قتل کړی. (۲۹) کله چې هغوی هغه هر څه پوره کړل کوم چې د هغه په حقله په صحیفو کې لیکلی ؤو نو هغوی هغه د سولی نه راکوز کړو او په قبر کې یې کېښودلو. (۳۰) خو خدای پاک عیسی د مړو نه بیا راژوندې کړو. (۳۱) او کوم خلق چې د هغه سره د گلیل نه یروشلم ته راغلی ؤو، هغوی هغه تر ډېرو ورځو پورې ولیدلو. هغوی اوس زمونږ د قوم خلقو ته د هغه گواهان دی. (۳۲) او مونږ تاسو ته یې هغه زیرے راوړو چې خدای پاک زمونږ د پلار نیکونو سره وعده کړې وه. (۳۳) خدای پاک دا وعده زمونږ دپاره، چې مونږ د هغوی اولاد یو، د عیسی د مړو نه بیا ژوندی کولو سره پوره کړله، لکه چې دا په دویم زبور کې لیکلی دی چې، ”ته زما زوی یې او د نن نه زه ستا پلار شوم.“ (۳۴) او خدای پاک د هغه سره د مړو نه د بیا راژوندی کولو وعده وکړه او په قبر کې خاورې کېدو ته یې پرې نه ښودو، او خدای پاک وفرمائیل چې، ”زه به تاسو ته د داؤد سره وعده کړے شوی پاک او حقیقی نعمتونه درکړم.“ (۳۵) بیا هغه د زبور په بل ځای کې داسې فرمائیلی دی چې، ”ته به په خپل قُدوس د خاورې کېدو ساعت رانه ولې.“ (۳۶) ځکه کله چې داؤد په خپله پېری کېښی د خدای پاک د مرضی خدمت پوره کړو نو هغه مړ شو او د خپل پلار

نیکونو سره بنځ شو او د هغه بدن خاورې شو، (۳۷) خو هغه څوک چې خُدائ پاک بیا د مرو نه ژوندی کړو هغه خاورې نه شو. (۳۸) نو ځکه زما وروڼو، زه غواړم چې تاسو پوهه شی چې د عیسی په وسیله تاسو ته د گناهونو د معافی اعلان کیږی. (۳۹) او هر څوک چې په عیسی ایمان راوړی، د هغه په وسیله به د هغه هره گناه معاف شی کومه چې د موسی په شریعت کښې معاف کېدې نه شوله. (۴۰) نو بیا خبردار شی چې په تاسو کښې هغه څه رانه شی څه چې نبیانو وئیلی دی چې، (۴۱) وگورئ اے سپکو خلقو، حېران او تباہ شی، ځکه چې زه به ستاسو د ژوند په دوران کښې یو داسې کار وکړم چې تاسو به پرې یقین نه کوئ که تاسو ته وئیلې شوی هم وی. (۴۲) کله چې پولوس او برنباس د عبادتخانی نه بهر وتل نو خلقو ورته منت زاری وکړه چې په راتلونکی سبت مونږ ته بیا د دې موضوع په حقله خبرې وکړئ. (۴۳) نو چې کله گڼه خوره شوه نو ډېر یهودیان او نوې یهودیان شوی کسان پولوس او برنباس له ورغلل او پولوس او برنباس دوی ته منت وکړو چې د خُدائ پاک په فضل کښې قائم پاتې شی. (۴۴) په بل سبت تقریباً د ښار ټول خلق د مالک خُدائ کلام اورېدو ته راغونډ شول. (۴۵) خو چې یهودیانو دا گڼه ولیده نو هغوی د ډېر حسد نه اور واخستو او د پولوس د خبرو مخالفت یې وکړو او وې کنځلو. (۴۶) بیا پولوس او برنباس په ډاگه ووتل چې، ”دا ضروری وه چې اول دې تاسو بنی اسرائیلو ته د خُدائ پاک کلام واورولې شی، خو چې تاسو یې نه قبلوئ او خپل ځانونه د تل عمری ژوندون لائق نه گڼئ، نو اوس مونږ غبریهودیانو ته دعوت ورکوو. (۴۷) ځکه چې مالک مونږ ته دا حکم راکړی دی چې، زه به تا د قومونو دپاره رڼا وگرځوم نو چې دغه شان ته زما خلاصون ټولې دنیا ته ورسوې.“ (۴۸) کله چې غبریهودیانو دا واورېدل نو ډېر خوشحاله شول او د مالک د کلام دپاره شکر گزار شول او هغوی څوک چې د تل عمری ژوندون دپاره غوره شوی و، ایمان یې راوړو. (۴۹) نو په هغه ټول ملک کښې د مالک خُدائ کلام خور شو. (۵۰) خو یهودیانو دیندارې او عزتمندې بنځې او د ښار مشران د پولوس او برنباس خلاف کړل، او

د هغوی په تکلیف رسولو یې لاس پورې کړو او دغه شان یې هغوی د ښار نه بهر کړل. (۵۱) نو هغوی د احتجاج په طور د خپلو پښو نه د هغوی خلاف دوږه وڅنډله او اِکونیوم ته لاړل. (۵۲) او مریدان د خوشحالی او روح القدس نه معمور و.و.

په اِکونیوم کښې زیرې اورول

۱۴ (۱) پولوس او برنباس په اِکونیوم کښې د یهودیانو عبادتخانی ته لاړل. هلته هغوی په داسې ښه انداز سره خبرې وکړې چې ډېرو یهودیانو او غېریهودیانو پرې ایمان راوړو. (۲) خو بې ایمانه یهودیانو د غېریهودیانو په ذهنونو کښې د ایماندارانو خلاف نفرت پیدا کړو. (۳) خو د پیرې مودې دپاره پولوس او برنباس هلته پاتې شول او په زړه ورتیا سره یې د مالک په حقله خبرې کولې، نو مالک د هغوی د معجزو او نښو او عجیبه کارونو د قابلیت په ورکولو سره د خپل کلام تصدیق وکړو. (۴) خو د ښار خلق په دوو ډلو تقسیم شول، ځینې د یهودیانو په طرف او ځینې د رسولانو سره شول. (۵) خو غېریهودیانو او یهودیانو په یو ځای د ښار د حاکمانو سره داسې منصوبه جوړه کړه چې دوی به هغوی بې عزته او سنگسار کړي. (۶) نو هغوی د دوی د نیت نه خبر شول او د لوکاونیه ښارونو لستره او درې ته او گېرچاپېره ملکونو ته یې هجرت وکړو. (۷) او هلته یې مسلسل د زیری تعلیم ورکولو.

په لستره او دربه کښې زیرې اورول

(۸) په لستره کښې یو شل سرې وو چې پېدائشی گوډ وو او هیچرې نه وو گرځېدلې. (۹) کله چې پولوس بیان کولو نو هغه ورته غوږ اېښه وو، نو چې پولوس ورته د زړه نه وکتل نو په دې پوهه شو چې د هغه په جوړېدلو ایمان شته، (۱۰) نو هغه ورته په زوره ووئیل، ”پاخه او په خپلو پښو ودرېره.“ نو هغه اېک دم

پاڅېدو او روان شو. (۱۱) کله چې خلقو د پولوس دا کار وليدو هغوی په خپله مقامی ژبه کښې وویل چې، ”خدايان د انسانانو په شکل کښې مونږ ته راکوز شوی دی.“ (۱۲) هغوی برنباس ته د زیوس معبود او پولوس ته د هر میس معبود خطاب وکړو ځکه چې پولوس د هغوی مشرکلام اورونکے وو. (۱۳) د زیوس امام چې د چا عبادتخانه د ښار نه بهر وه، هغه د ښار دروازی ته غویان او هارونه راوړل ځکه چې هغه او هغه گڼې غوښتل چې هغوی ورته قربانی پیش کړی. (۱۴) خو کله چې برنباس او پولوس په دې خبر شو نو خپلې جامې یې وشلولې او خلقو ته یې ورمندې کړې او چغې یې کړې چې، (۱۵) ”اے خلقو. تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ مونږ خو هم ستاسو په شان انسانان یو. مونږ دا زیرے د دې دپاره تاسو له راوړو چې تاسو د دې عبث بتانو نه ژوندی خدای پاک ته راوړئ چا چې آسمانونه، زمکې، سمندرونه او په دې کښې هر څه پیدا کړی دی. (۱۶) په تېرو شوو زمانو کښې هغه ټول نسلونه خپلې خوښې ته پرېښې وو چې په کومه ځی. (۱۷) هغه خپل وجود په تاسو د رحم په وسیله ثابت کړو، یعنی په تاسو د آسمان نه باران وروی او په خپل موسم کښې فصلونه درکوی، هغه تاسو په خوراک مړوی او ستاسو زړونه خوشحالوی.“ (۱۸) په دې وینا سره رسولانو خلق خپل ځان ته د قربانی کولو نه ډېره په گرانه سره منع کړل. (۱۹) بیا د انطاکیه او اِکونیوم نه څه یهودیان هغه ځای ته راغلل او خلق یې ځان سره ملگری کړل. نو هغوی بیا پولوس سنگسار کړو او د ښار نه یې بهر راښکلو، د هغوی خیال دا وو چې گڼې مړ دے. (۲۰) خو چې کله مریدان د هغه نه راتاو شول، نو هغه پاڅېدو او ښار ته واپس دننه لاړو او په بله ورځ هغه د برنباس سره درې ښار ته لاړو.

د شام انطاکیه ته واپس تلل

(۲۱) په درې کښې د زیری اورولو نه وروستو ډېر خلق د عیسی مریدان شول. بیا هغوی لستره، اِکونیوم او انطاکیه ته واپس لاړل. (۲۲) هغوی د ایماندارانو زړونه

مضبوط کړل او ډاډگيرنه يې ورکړه چې په خپل ايمان ټينگ او قائم پاتې شى او هغوى ته يې وويل چې، ”د خدائ پاک بادشاهى ته د داخلېدو دپاره به مونږ ډېر تکليفونه زغمو.“ (٢٣) هغوى په هر جماعت کښې مشران مقرر کړل، او په روژه نيولو او دُعا کولو سره يې هغوى هغه مالک ته وسپارل په چا چې يې ايمان راوړى وو. (٢٤) بيا هغوى د پيسيديه نه تير شول او پمفوليه ته راغلل. (٢٥) او کله چې هغوى په پرگه کښې کلام واورولو نو هغوى لاندې اټالې ته لاړل. (٢٦) د اټالې نه هغوى انطاكيه ته په سمندري جهاز کښې لاړل چرته چې هغوى د هغه کار دپاره د خدائ پاک فضل ته وسپارلې شول کوم چې دوى اوس پوره کړو. (٢٧) کله چې هغوى راورسېدل نو هغوى جماعت يو خائ راجمع کړو، او د هغه هر څه نه يې هغوى خبر کړل چې خدائ پاک د دوى په وسيله کړى ؤو، او چې څنگه هغه غبريهوديانو ته د ايمان د راوړلو دروازه کولو کړې وه. (٢٨) او هغوى هلته تر ډېره وخته پورې د مريدانو سره پاتې شول.

په يروشلم کښې جرگه

١٥ (١) بيا ځينې کسان د يهوديه نه راغلل او ايماندارانو ته يې تعليم شروع کړو چې، ”که تاسو د موسى د شريعت په مطابق سنت نه شئ نو خلاصون نه شئ موندلې.“ (٢) په دې د پولوس او برنباس د هغوى سره ډېر سخت بحث وشو او جماعت دا فېصله وکړه چې پولوس او برنباس دې سره د نورو ايماندارانو يروشلم ته لاړ شى چې په دې مسئله د رسولانو او د نورو مشرانو سره خبرې وکړي. (٣) جماعت هغوى ولېږل او په فينيکې او سامريه ورواوړېدل او هغوى د غبريهوديانو د ايمان راوړلو خبرې کولې، نو په دې خبره ټول ايمانداران ډېر خوشحاله شول. (٤) کله چې هغوى يروشلم ته راغلل نو ټول جماعت، رسولانو او مشرانو ورته تود هرکلى وئيلو او بيا يې هغوى د هغه هر څه نه چې خدائ پاک د هغوى په وسيله کړى ؤو، خبر کړل. (٥) بيا د فريسيانو د فرقې څه

ایمانداران پاڅېدل او وې وئیل چې، ”دا ضروری دی چې غبریهودیان سنت شی او ورته دې حکم وشی چې د موسی د شریعت پابندی کوئ.“ (۶) نو رسولانو او مشرانو جرگه جوړه کړه چې په خپلو کښې په دې مسئلې مشوره وکړی. (۷) د اوږد بحث نه پس پطروس پاڅېدو او هغوی ته یې مخ راواړولو او وې وئیل چې، ”اے زما وروڼو، تاسو په خپله خبر یئ چې په اولو ورځو کښې خدای پاک په تاسو کښې زه خوښ کړم چې غبریهودیانو ته د زیری کلام بیان کړم چې هغوی ایمان راوړی. (۸) او خدای پاک چې د هر څه نه خبر دے، هغه هغوی ته د روح القدس د ورکولو په وسیله د دې تصدیق وکړو چې خدای پاک هغوی هم قبول کړی دی څنگه چې یې مونږ قبول کړی یو. (۹) هغه په هغوی کښې او په مونږ کښې څه فرق ونه کړو ځکه چې هغه د ایمان راوړلو په وسیله د هغوی زړونه پاک کړل. (۱۰) نو اوس بیا تاسو خدای پاک ولې آزمایئ او د دې مریدانو په اوږو داسې جغ ولې ږدئ چې نه خو مونږ او نه زمونږ پلارانو نیکونو وړلے شو؟ (۱۱) نه، زمونږ عقیده ده چې مونږ د مالک عیسی د فضل په وسیله خلاصون موندلے دے او دغه شان دوئ هم.“ (۱۲) په دې ټوله غونډه چپ شوله او برنباس او پولوس ته یې غوږ کښنودو چا چې هغه نښې او معجزې بیان کړې چې د دوئ په وسیله خدای پاک په غبریهودیانو کښې ښکاره کړې وې. (۱۳) هغوی چې خبرې بس کړې نو یعقوب ووئیل چې، ”اے زما وروڼو، ما ته غوږ کږدئ. (۱۴) شمعون مونږ ته ووئیل چې خدای پاک څنگه په اول ځل د غبریهودیانو نه خلق د خپل ځان دپاره خوښ کړل. (۱۵) دا د نبیانو د کلام سره هم سمون خوری لکه چې صحیفو کښې لیکلے شوی دی چې، (۱۶) ”د هغې نه پس به زه واپس راشم او د داؤد نږدلی کور به بیا آباد کړم، او زه به دا بیا ودان کړم (۱۷) د دې دپاره چې نور انسانان، یعنی غبریهودیان زما لټون وکړی څوک چې ما رابلی او خپل کړی دی. مالک خدای داسې فرمائی، هغه چې دغه کارونه کوی، (۱۸) چې د پیرو راسې معلوم دی.“ (۱۹) د دې دپاره زما فېصله دا ده چې مونږ هغه غبریهودیانو ته تکلیف ورنه کړو څوک چې په خدای پاک ایمان راوړی، (۲۰) بلکې په لیکلو

ورته هدايت وکړو چې بُتانو ته پېش کړې شوې نذرانې او زناکارۍ نه او د مُردار شوی څاروی غوښې نه او د هغې د وينې نه ځان وساتئ. (٢١) ځکه چې د پخوا زمانې نه په هر ښار کېنې د موسی د شریعت تعلیم ورکول کېدو او په هر سبت به په عبادتخانو کېنې تلاوت کېدو.

د جرگې پېغام

(٢٢) بیا رسولانو او مشرانو د ټول جماعت په مشوره دا فېصله وکړه چې په خپل مینځ کېنې یو څو کسان خوښ کړي او هغوی اُنطاکیه ته د پولوس او برنباس سره ولېږي. هغوی په وروڼو کېنې یهوداه چې برسبا ورته وائی، او سیلاس چې په هغوی کېنې ډېر عزتمند وو، غوره کړل. (٢٣) او خط یې ورکړو چې په کېنې داسې لیکلې شوی ؤو، ”مونږ رسولان او مشران ستاسو وروڼه، تاسو غبریهودیانو ایماندارانو ته چې په اُنطاکیه، شام، او کلکیه کېنې یئ سلامونه وایو. (٢٤) مونږ اورېدلی دی چې زمونږ ځینی کسان زمونږ د حکم نه بغېر درغلی دی او په خپلو خبرو یې تاسو پرېشانه کړي یئ او ستاسو ذهنونه یې گپوږ کړي دی. (٢٥) مونږ دا فېصله کړې ده چې خپل نمائنده گان خوښ کړو او د خپلو خوږو ملگرو برنباس او پولوس سره یې تاسو له درولېږو، (٢٦) چا چې خپل ځانونه زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د نوم دپاره په خطر کېنې اچولی دی. (٢٧) د دې دپاره مونږ یهوداه او سیلاس درلېږو او هغوی به درته په خپله دا خبرې تېرې کړي. (٢٨) دا زمونږ او د روح القدس خوښه ده چې د دې ضروری خبرو نه زیات په تاسو نور بوج وانه چؤو. (٢٩) تاسو ته په کار دی چې بُتانو ته د نذر کړې قربانۍ نه، د هغې د وينې او د مُردار شوی څاروی غوښې نه او د زناکارۍ نه ځان ساتئ. که تاسو د دې څیزونو نه ځانونه بچ ساتئ نو تاسو به ښه کوئ. (٣٠) نو دغه شان دوی رخصت کړې شول او اُنطاکیه ته لاړل. هلته هغوی جماعت یو ځای جمع کړو او خط یې ورله ورکړو. (٣١) کله چې هغوی دا خط ولوستلو نو هغوی په دې تسلی خوشحاله شول. (٣٢) یهوداه او سیلاس چې

په خپله هم نبيان ؤو، هغوى ايماندارانو ته د پاپگيرني او تکره کېدو دپاره پېر نصيحت وکړو. (٣٣-٣٤) هلته د خه وخت تېرولو نه پس ايماندارانو هغوى په خير سره خپلو استوونکو ته واپس ولېږل. (٣٥) خو پولوس او برنباس په انطاكيه کېني پاتي شول او هلته يې د پېرو نورو سره د مالک کلام اورولو او تعليم يې ورکولو.

د پولوس رسول او برنباس جدائی

(٣٦) نو خو ورځې پس پولوس برنباس ته ووئيل چې، ”راخه چې واپس لاړ شو او ايماندارانو سره ملاو شو په هر هغه ښار کېني چرته چې مونږ د مالک کلام اورولې وو او د هغوى د حال نه ځان خبر کړو.“ (٣٧) د برنباس دا خواهش وو چې يوحنا چې ورته مرقوس وائی د ځان سره بوځي. (٣٨) خو پولوس دا مناسب نه گڼل چې هغه د ځان سره ملگرې کړي ځکه چې يوحنا هغوى په پمفوليه کېني ځانله پرېښي ؤو او د خدمت په کار کېني يې دوى سره ملگرتيا نه وه کړې. (٣٩) د هغوى اختلاف دومره زيات شو چې هغوى د يو بل نه جدا شول او برنباس مرقوس د ځان سره کړو او په سمندري جهاز کېني قبرص ته روان شو. (٤٠) خو پولوس سيلاس خوښ کړو او هغه په خپل سفر روان شو. ايماندارانو هغه د مالک فضل ته وسپارلو. (٤١) هغه په شام او کلکيه ورتېر شو او جماعتونو له يې پاپگيرنه ورکړه.

د پولوس رسول او سيلاس سره د تیموتیوس ملگرتيا

١٦ (٤٢) پولوس درېي او لستره ته لاړو. هلته تیموتیوس نومې يو مرید وو چې مور يې يهودينه وه او هغه ايمانداره وه خو د هغه پلار يونانی وو. (٤٣) هغه د لستره او اكونيوم په ايماندارانو کېني پېر نېک نامه وو. (٤٤) پولوس غوښتل چې تیموتیوس د خپل ځان سره بوځي، او د هغه يهوديانو د خاطرې چې هلته اوسېږي هغوى هغه سنت کړو ځکه چې هغوى ټولو ته پته وه چې د هغه پلار يونانی وو.

④ ځنگه چې هغوی د یو ښار نه بل ته تلل نو هغه فرمانونه چې رسولانو او مشرانو پرې په یروشلم کښې فېصله کړې وه، هغه یې ایماندارانو ته اورول چې عمل پرې وکړی. ⑤ نو جماعتونه په ایمان کښې ورځ په ورځ تکره کېدل او د هغوی شمېر زیاتېدو.

د مکدونی سړی په حقله د پولوس رسول رویا

⑥ نو هغوی د فروگیه او گلتيه په علاقه واورېدل ځکه چې روح القدس هغوی د آسیه په صوبه کښې د کلام اورولو نه منع کړی ؤو. ⑦ کله چې هغوی د موسیه سرحد ته ورسېدل نو هغوی کوشش وکړو چې بتونیه ته ننوځی خو د عیسی روح هغوی پرې نه ښودل. ⑧ نو هغوی په موسیه تیر شول او ترواس ته لاړل. ⑨ د شپې پولوس رویا ولیدله چې یو مکدونی سړی ولاړ دے او دا منت ورته کوی چې، ”مکدونیه ته راپورې وځه او زمونږ مدد وکړه.“ ⑩ کله چې هغه دا رویا ولیده نو مونږ سمدستی کوشش وکړو چې مکدونیه ته لاړ شو. زمونږ دا خیال وو لکه چې خدای پاک راته وئیلی وی چې هغوی ته زیری ورکړو.

د فیلیپی لیدیه په حضرت عیسی مسیح ایمان راوړل

⑪ نو مونږ د ترواس نه په سمندری جهاز کښې سواره شو او نېغ ساموتراکې ته او په بله ورځ نیاپولیس ته لاړو، ⑫ او د هغه ځای نه فیلیپی ته چې د مکدونیه په ضلع کښې لوی ښار دے او د رومیانو کالونی هم ده. مونږ په دې ښار کښې د څو ورځو دپاره پاتې شو. ⑬ د سبت په ورځ مونږ د ښار د دروازې نه بهر د سیند غاړې ته لاړو چرته چې زمونږ دا خیال وو چې خلق به د عبادت دپاره راټول شوی وی، مونږ کښېناستو او هلته د راغلو ښځو سره مو خبرې وکړې. ⑭ په هغوی کښې د یوې نوم لیدیه وو چې د قیمتی کاسنی رنگ جامو سوداگره وه او د تواتیره د ښار اوسېدونکې وه. هغه د خدای پاک عبادت کوونکې وه.

مالک د هغې زړه پړانستو او هغې د پولوس کلام قبول کړو. (۱۵) کله چې هغې ته سره د خاندانه بپتسمه ورکړې شوه نو هغې په مونږ زور واچولو او وې وئیل چې، ”که تاسو ما د مالک ایمانداره گنئ نو راشئ او زما په کور کښې مېلمانه شئ.“ او هغې مونږ په پاتې کېدو مجبور کړو.

پولوس رسول او سیلاس په قېدخانه کېښي

(۱۶) مونږ یوه ورځ چې عبادتخاني ته روان ؤو نو یوه نوکره مو ولیدله چې پرې د غېب عالم روح ناست وو او هغې خپلو مالکانو ته د فال کتو په ذریعه پېرې پېسې گټلې. (۱۷) هغه نوکره پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چغې یې وهلې، ”دا د خدای تعالی غلامان دی او تاسو ته د خلاصون لار ښائی.“ (۱۸) هغې دا وینا پېرې ورځې وکړه خو آخر پولوس تنگ شو. هغه هغه روح ته مخ راواړولو او ورته یې ووئیل چې، ”زه تا ته حکم درکوم چې د عیسی مسیح په نوم د دې نه بهر شه.“ او هغه په هغه ځای د هغې نه راووتو. (۱۹) خو کله چې د جینی مالکانو وکتل چې د دوی د گټې امید ختم شو نو هغوی پولوس او سیلاس ونيول او په بازار کېښي یې په رابنکلو حاکمانو ته راوستل. (۲۰) چې کله یې هغوی د منصفانو په وړاندې پېش کړل نو هغوی ووئیل چې، ”دا کسان زمونږ په ښار کېښي گړېر جوړوی او یهودیان هم دی. (۲۱) دوی د هغه رسمونو تعلیم ورکوی کوم چې مونږ رومیانو ته منل او عمل پرې کول روا نه دی.“ (۲۲) گڼه هغوی سره په پولوس او سیلاس باندې د حملې کولو دپاره یو ځای شوه او منصفانو حکم وکړو چې د دوی جامې وباسئ او په کوتکونو یې ووځي. (۲۳) د ښه وهلو ټکولو نه پس یې هغوی په قېدخاني کېښي واچول او د جیل مشر ته یې حکم وکړو چې په هغوی سخت نظر ساتي چې ونه تښتي. (۲۴) د دې حکم په مطابق هغه هغوی د قېدخاني په دننه حصه کېښي واچول او د هغوی پښو ته یې زولنی واچولې. (۲۵) خو په نیمه شپه کېښي پولوس او سیلاس دُعا کوله او د خدای پاک ثنا یې وئيله او نورو قېدیانو ورته غوږ اېښي وو، (۲۶) چې ناگهانه داسې سخته زلزله راغله چې د

قېدخاني بنيادونه يې وڅوځول. او سمدستی ټولې دروازې کولاو شوې او د ټولو قېديانو زولنی پرانستې شوې. (٢٧) کله چې د جيل مشر راويښ شو او د قېدخاني دروازې يې کولاو وليدلې نو دا خيال يې وکړو چې قېديان به تبتيډلی وی، نو هغه خپله توره راوويسته نو چې څنگه يې خپل ځان وژلو. (٢٨) خو پولوس تېزه چغه ورکړه چې، ”ځان ته نقصان مه رسوه ځکه چې مونږ ټول دلته يو.“ (٢٩) نو د جيل مشر ډيوه راوغوښته، ورمنيه يې کړه او په رېږدو د پولوس او سيلاس په وړاندې پرېوتو. (٣٠) بيا هغه هغوی بهر راوويستل او وې وئيل چې، ”اے صاحبانو، زه څه وکړم چې خلاصون حاصل کړم؟“ (٣١) هغوی جواب ورکړو چې، ”په مالک عيسى باندې ايمان راوړه نو ته او ستا خاندان به خلاصون حاصل کړی.“ (٣٢) بيا هغوی د مالک کلام هغه ته او د هغه د کور ټولو خلقو ته واورولو. (٣٣) د شپې په هم هغه وخت د جيل مشر هغوی ځان سره بوتلل او زخمونه يې ورله ووينځل، نو په هم هغه ساعت هغوی بيا هغه ته سره د خاندانه بېتسمه ورکړه. (٣٤) هغه هغوی خپل کور ته راوستل او خوراک يې ورته کېښودو او هغه سره د خپله ټوله خاندانه ډېر خوشحاله شو ځکه چې هغوی په خدای پاک ايمان راوړې وو. (٣٥) نو سحر وختی منصفانو آفسران د دې حکم سره وروپېرل چې، ”هغه کسان پرېږدئ چې لار شى.“ (٣٦) نو د جيل مشر پولوس ته دا خبر ورکړو او وئ وئيل چې، ”منصفانو دا خبر رالېږلې دې چې ته او سيلاس دې آزاد کړې شى، نو اوس راوځئ او په خير لار شئ.“ (٣٧) خو پولوس آفسرانو ته وئيل چې، ”باوجود د دې چې مونږ سره د روم شهریت دې خو هغوی مونږ د خلقو په وړاندې بې گناه بې خطا ووهلو. او مونږ يې قېد کړو او اوس مو په پټه وباسى څه؟ بلکل نه، هغوی دې په خپله راشي او مونږ دې بهر کړی.“ (٣٨) آفسرانو د دوى دا خبره منصفانو ته ورسوله. کله چې هغوی دا واورېدل چې پولوس او سيلاس سره د روم شهریت دې نو يرې واخستل (٣٩) او راغلل او معافى يې ورنه وغوښته، او هغوی يې رابهر کړل او منت يې ورته وکړو چې د ښار نه لار شئ. (٤٠) د قېدخاني نه وروستو هغوی د لډيه کور ته لارل او هلته د

ایماندارانو وروڼو او خوبندو سره ملاو شول او هغوی ته یې ډاډگیرنه ورکړه او بیا ترې رخصت شول.

په تسالونیکه کښې اله گوله

۱۷ بیا پولوس او سیلاس په امفیپولیس او په اپولونیه تیر شول او تسالونیکه ته راغلل چرته چې د یهودیانو عبادتخانه وه. (۲) او پولوس د خپل عادت په مطابق د هغوی عبادتخانی ته تلو او درې هفتې د هر سبت په ورځ د هغوی سره د صحیفو نه بحث مباحثه کوله. (۳) او دا یې ورته تشریح او ثابت کړل چې مسیح به خامخا تکلیفونه زغمی او د مرو نه به بیا ژوندی راپاڅی. او هغه ووئیل چې، ”کوم عیسی چې زه تاسو ته بیانوم، هم هغه مسیح دے.“ (۴) په هغوی کښې ځینې راضی شول او د پولوس او سیلاس سره ملگری شول او دغه شان د دې دیندارو یونانیانو یو څو عزتمندې ښځې هم راضی شوې. (۵) خو یهودیانو د حسد له کبله د څه بازاری بدمعاشانو په مدد، جلوس راوویستو او په ښار کښې یې اله گوله جوړه کړه. هغوی د یاسون کور راگېر کړو چې پولوس او سیلاس ولټوی او د خلقو گڼې ته یې راوباسی. (۶) خو چې هغوی یې ونه موندل نو یاسون او ځینې نور ایمانداران یې د ښار منصفانو ته په زور راوستل او دا چغې یې وهلې چې، ”هم دې کسانو ټوله دنیا په عذاب اخته کړې ده او اوس زمونږ ښار هم په عذابوی، (۷) او یاسون هغوی د ځان سره دېره کړی دی. هغوی د قیصر ټول قانون د پښو لاندې کړی دے او دا وائی چې دلته یو بل بادشاه دے چې نوم یې عیسی دے.“ (۸) کله چې خلقو او د ښار منصفانو دا واورېدل نو وارخطا شول. (۹) نو هغوی د یاسون او نورو نه ضمانت واخستلو او پرې یې ښودل.

پولوس رسول او سيلاس په بيريه کښې

١٠) په هم هغه شپه ايماندارانو وروڼو پولوس او سيلاس بيريه ته ولېږل. کله چې هغوی راوړسېدل نو د يهوديانو عبادتخاني ته لاړل. ١١) دا يهوديان د تسالونیکيه د يهوديانو په نسبت آزاد خياله وو، ځکه چې هغوی کلام ډېر په اخلاص قبول کړی وو او هره ورځ به يې د صحيفو په لوستلو غور کولو ترڅو په دې پوهه شي چې د هغوی تعليم صحيح دے او که نه. ١٢) نو په دې وجه په هغوی کښې ډېرو ايمان راوړو او ورسره څه يونانيانې عزتمندې ښځې او سړي هم ملگري شو. ١٣) خو چې د تسالونیکيه يهوديانو ته دا پته ولگېده چې پولوس په بيريه کښې هم د خدای پاک کلام بيانوی نو هغوی هلته هم راغلل چې گڼه د هغوی خلاف ولمسوی او را وې پاروی. ١٤) نو ايماندارانو وروڼو پولوس سمدستي ښکته ساحل ته ولېږلو. خو سيلاس او تیموتیوس دواړه وروستو پاتې شول. ١٥) هغه کسان چې د پولوس د لارې ملگري وو نو هغه يې اتيڼيه ته راوستو او په واپسې کښې يې سيلاس او تیموتیوس ته دا پېغام ورکړو، څومره زر چې کېدے شي ما ته خپل ځان راوړسوی.

پولوس رسول په اتيڼيه کښې

١٦) بيا چې پولوس په اتيڼيه کښې د هغوی په انتظار وو نو زړه يې ډېر غمژن شو چې ښار يې له بتانو نه ډک وليدلو. ١٧) نو هغه به په عبادتخانه کښې د يهوديانو او دينداره يونانيانو سره بحثونه کول او دغسې به يې په بازارونو کښې هره ورځ هغوی سره کول څوک چې به هلته وو. ١٨) ځينې اپیکوري او ستوئیکي فلسفيانو هم ورسره بحث وکړو او ځينو ووئيل چې، ”دا بکواس کولو والا څه وئيل غواړی؟“ او نورو ووئيل چې، ”داسې لگي چې دے د غېرو معبودانو بيان کوی.“ او دا يې ځکه ووئيل چې هغه د عيسی او د قيامت په حقله زيرے اورولو. ١٩) نو هغوی هغه ونيولو او اريوپاگوس دربار ته يې راوستو او ورته يې ووئيل چې، ”دا

نورے تعلیم کوم چې ته ورکوې، مونږ په دې پوهولې شي څه؟ (۲۰) مونږ ته ته څه عجيبه بيانونه رارسوي، خو مونږ په دې ځان پوهول غواړو چې د دې مطلب څه دے. (۲۱) نو په هغه وخت کښې ايتنيانو او د هغه ځای بهرنی خلقو سره په نوې سوچونو باندې د تاويلو ماويلو نه بغير بله مشغولا نه وه. (۲۲) نو بيا پولوس د اريوپاگوس د دربار په وړاندې ودرېدو او وې وئيل چې، ”اے ايتنيانو، زه وينم چې تاسو په هر لحاظ پېر سرگرم ايمانداران یئ. (۲۳) ځکه هر کله چې زه په ښار کښې وگرځېدم او ما ستاسو د عبادت د څيزونو ننداره په غور سره وکړه نو ما د نورو څيزونو سره يوه قربانگاه وليدله چې دا پرې ليکلې شوی ؤو چې، د نامعلومه ځدای پاک دپاره. تاسو چې د کوم څيز د نامعلوم په طور عبادت کوئ، هم دغه څيز زه درته بيانوم. (۲۴) هغه ځدای پاک چې دُنیا يې پېدا کړه او په کښې يې هر څيز هم پېدا کړل، څوک چې د آسمان او د زمکې مالک دے هغه د بنی آدمو د لاس جوړو شوو زيارتونو کښې نه اوسېږي. (۲۵) نه د بنی آدم لاس د هغه خدمت کولې شي او نه هغه د بنی آدم د څه څيز محتاج دے، بلکې هغه په خپله ټولو بنی آدمو له ژوند، ساه او هر څه ورکوي. (۲۶) هغه د دُنیا ټول قومونه چې د دُنیا په مخ اوسېږي د يو انسان نه پېدا کړي دي. هغه د هغوی ميعادونه او د اوسېدو حدونه مقرر کړل. (۲۷) نو د هغه غرض دا وو چې دوی د ځدای پاک لټون وکړي او کېدې شي چې په لټولو يې بيا مومي. بې شکه چې هغه زمونږ د چا نه هم لرې نه دے. (۲۸) ځکه چې په هغه کښې زمونږ ژوندون، حرکت او وجود دے. لکه څنگه چې ستاسو خپلو ځينو شاعرانو وئيلي دي، مونږ هم د هغه د نسل نه يو. (۲۹) نو چې مونږ د ځدای پاک اولاد يو نو بيا مونږ ته دا سوچ کول مناسب نه دی چې د ځدای ذات لکه د سرو زرو، د سپينو زرو يا د کاني د بُت په شان وگڼو چې بنی آدم په خپله پوهه او هنر سره جوړ کړی وی. (۳۰) په تير وختونو کښې ځدای پاک دا جهالت نظر انداز کړے وو خو اوس هغه هر چرته ټولو بنی آدمو له حکم ورکوي چې توبه گار شي. (۳۱) ځکه چې هغه يوه ورځ مقرره کړې ده په کومه چې به هغه د دُنیا عدالت په صداقت سره د يو سړي په وسيله وکړي

کوم چي هغه غوره کړي دے، او ټولو ته د دې ثبوت ورکولو دپاره چي هغه څوک دے چي د مړو نه يې بيا راژوندی کړو. (٣٢) کله چي هغوی د مړو نه د بيا راژوندی کولو خبرې واورېدلې نو ځينو ورپورې ټوقې شروع کړې خو نورو ورته ووتل چي، ”په دې حقله به مونږ تا نه بيا خبرې واورو.“ (٣٣) نو دغه شان پولوس د خلقو د مينځ نه ووتو. (٣٤) خو يو څو کسان ورسره شول او ايمان يې راوړو چي په هغوی کښي يو ديونيسيوس د اريوپاگوس د دربار کس وو او ورسره دمريس نومې يوه ښځه او ځيني نور کسان هم وو.

د پولوس رسول کورنتوس ښار ته تلل

١٨ (١) د دې نه پس پولوس د اتيڼيه نه روان شو او کورنتوس ته لاړو. (٢) هلته هغه اکوله نومې يهودی سره ملاو شو چي د اصل نه د پونطوس وو او د ښځې نوم يې پرسکله وه. هغه تازه تازه د اټلي نه راغلي وو ځکه چي کلوديوس ټولو يهوديانو ته حکم ورکړي وو چي د روم نه ووځي. پولوس هغوی سره د ملاوېدو دپاره ورغلو. (٣) پولوس هلته ورسره اوسېدلو او دوی سره يې يو ځای کار کولو ځکه چي د دوی هم د هغه په شان د تمبوانو جوړولو کسب وو. (٤) هغه به د هر سبت په ورځ د يهوديانو په عبادتخاني کښي بحث مباحثه کوله او د هغه کوشش دا وو چي يهوديان او يونانيان خپل ځان ته راواړوي. (٥) کله چي سيلاس او تيموتيوس د مکدونييه نه راوړسېدل نو پولوس خپل ځان په پوره توگه د تعليم دپاره وقف کړو او يهوديانو ته يې دا گواهي ورکړه چي عيسی هم مسيح دے. (٦) خو چي کله يې هغوی مخالفت وکړو او بدرد يې ورته ووتل نو هغه احتجاجاً خپلې جامې وځنډلې او هغوی ته يې ووتل چي، ”ستاسو خون ستاسو په غاړه، زه ترې پاک يم. اوس به زه غبريهوديانو ته لاړ شم.“ (٧) بيا هغه د عبادتخاني نه روان شو او د تيطيوس يوستوس نومې سپري کور ته لاړو چي د ځدای پاک عبادت کوونکي وو او کور يې د عبادتخاني سره نژدې وو. (٨)

کرسپوس چې د عبادتخاني مشر وو سره د خپل مکمل خاندان په مالک ايمان راوړو، او ډېرو کورنټيانو چا چې د پولوس تعليم واورېدو ايمان يې راوړو او بېتسمه ورته ورکړې شوه. (٩) يوه شپه پولوس ته مالک په روي کښې وفرمائيل چې، ”يربړه مه، خپل تبليغ جاري ساته او خاموشه کېږه مه، (١٠) ځکه چې زه درسره يم. او هيڅوک به درباندي د نقصان رسولو دپاره حمله ونه کړي ځکه چې په دې ښار کېنې ډېر خلق داسې دي چې زما دي.“ (١١) نو هغه هلته يو کال او شپږ مياشتې پاتې شو او هغوی ته يې د خدای پاک د کلام تعليم ورکولو. (١٢) خو چې کله گليو د اخيه حاکم شو نو يهوديانو په شريکه په پولوس حمله وکړه او هغه يې عدالت ته پېش کړو. (١٣) هغوی ووئيل چې، ”دغه سرې په داسې طريقه خلق د خدای پاک عبادت ته راړوي چې د شريعت خلاف ده.“ (١٤) څنگه چې پولوس جواب ورکولو نو په دې کېنې گليو يهوديانو ته ووئيل چې، ”که چرې دا خبره د جرم يا د سخت شرارت وي نو يهوديانو، ما به ستاسو شکايت مناسب گڼلې وو. (١٥) خو چې دا ستاسو د لفظونو، نومونو او د يهودي شريعت خبره ده، نو بيا تاسو په خپله ورسره پوهه شئ، زه د داسې مسئلو منصف جوړېدل نه غواړم.“ (١٦) او هغه هغوی د عدالت نه وشړل. (١٧) بيا هغوی ټولو سوستينس راوښوولو څوک چې د عبادتخاني سردار وو او هغه يې د عدالت په وړاندي ووهلو. خو گليو په دې کار هيڅ غور ونه کړولو.

د پولوس رسول انطاكيه ته واپس راتلل

(١٨) پولوس د څه وخت دپاره هلته پاتې شو، بيا يې ايماندارانو وروڼو نه رخصت واخستو او په سمندري جهاز کېنې شام ته روان شو او ورسره پرسکله او اکوله هم وو. نو په کنځريه کېنې هغه خپل سر وخرېلو ځکه چې هغه منښته کړې وه. (١٩) کله چې هغوی افسوس ته ورسېدل نو پولوس پرسکله او اکوله هلته پرېښودل. خو کله چې هغه هلته وو نو په عبادتخانه کېنې يې د يهوديانو سره مناظره وکړه. (٢٠) هغوی ورته د زيات وخت دپاره د پاتې کېدو خواست وکړو

خو هغه انکار وکړو. (٢١) خو د افسوس د خلقو نه یې په دې خبره رخصت واخستلو چې، ”که د خدای پاک رضا وی نو زه به بیا واپس تاسو له راشم.“ بیا هغه د هغوی نه لاړو. (٢٢) کله چې هغه په قیصریه کښې د جهاز نه کوز شو نو هغه یروشلم ته لاړو او د جماعت د خلقو سره ملاو شو او بیا انطاکیه ته واپس شو. (٢٣) هلته د خه وخت تېرولو نه پس هغه په سفر روان شو او د گلتيه او فروگيه په ملک کښې وگرځېدو او ټولو مریدانو ته یې پاډ ورکړو.

د پولوس په افسوس کښې بیان

(٢٤) نو پولوس نومې یو یهودی چې د اسکندریه اوسېدونکې وو، افسوس ته راغلو. او د هغه خبرې پیرې خورې وې او د کتاب مقدس تکړه عالم وو. (٢٥) هغه د مالک خدای د لارې تعلیم حاصل کړې وو او په روحانی جوش سره یې خبرې کولې او د عیسی په حقله یې صحیح تعلیم ورکولو. اګر که هغه صرف د حیې د پیتسمې نه واقف وو. (٢٦) هغه په عبادتخانی کښې په زړه ورتیا سره خبرې شروع کړې. خو چې کله پرسکله او اکوله د هغه خبرې واورېدلې نو هغوی هغه یو طرف ته کړو او د خدای پاک لار یې ورته په صحیح تفصیل سره بیان کړه. (٢٧) او چې پولوس وغوښتل چې اخیه ته پورې وځی نو ایماندارانو هغه ته د تلو پاډ ورکړو او مریدانو ته یې ولیکل چې د هغه هرکلی وکړی. نو چې هغه هلته ورسېدو نو هغه د هغه چا دپاره چې د خدای پاک په فضل یې ایمان راوړی د لویې ښېګرې سبب شو. (٢٨) ځکه چې هغه په مناظره کښې په ډېرو دلیلونو سره یهودیان لاجوابه کړل او د کتاب مقدس نه یې دا ثابته کړه چې عیسی هم مسیح دی.

پولوس رسول په افسوس کښې

١٩ (٢٩) خه وخت چې پولوس په کورنتوس کښې وو نو پولوس په دننو

علاقو کښې وگرځېدو او افسوس ته راغلو. هلته هغه څو مريدان وليدل، (۲) هغه هغوی ته وئيل چې، ”د ايمان راوړلو په موقع په تاسو روح القدس نازل شوې وو؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”نه، مونږ ته خو دا پته هم نشته چې روح القدس څه څيز دے.“ (۳) بيا پولوس وئيل چې، ”تاسو ته د څه بپتسمه درکړې شوې وه؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”د يحيى بپتسمه.“ (۴) پولوس ورته وئيل چې، ”د يحيى بپتسمه خو د توپي بپتسمه وه. هغه خلقو ته وئيل چې په هغه چا ايمان راوړئ څوک چې زما نه پس راتلونکے دے، او هغه عيسى دے.“ (۵) په دې اورېدو هغوی ته د مالک عيسى په نوم بپتسمه ورکړې شوه. (۶) کله چې پولوس خپل لاسونه د هغوی په سر کېښودل نو په هغوی روح القدس نازل شو او هغوی په غبر ژبو خبرې شروع کړې او پېشگويايې يې کولې. (۷) هلته هغوی ټول تقريباً دولس کسان ؤو. (۸) تر درېو مياشتو پورې پولوس عبادتخاني ته تلو او په زړه ورتيا به يې خبرې کولې او خلق يې د خدای پاک د بادشاهي په حقله قائلول. (۹) خو ځيني ډېر ضدناک ؤو او ايمان راوړلو نه يې انکار وکړو او د جماعت په وړاندې يې د خدای پاک لارې ته بډر وئيل. نو پولوس هغوی نه لارو او خپل مريدان يې د ځان سره بوتلل او هره ورځ به يې د تورنوس په سکول هال کېښې بحث کولو. (۱۰) تر دوو کالو پورې دا کار روان وو او داسې د آسيه د صوبي ټولو اوسېدونکو يهوديانو او يونانيانو دواړو د مالک کلام واورېدو.

د سکيو زامن

(۱۱) خدای پاک د پولوس په وسيله لوئې لوئې معجزې وکړې، (۱۲) تر دې چې خلقو به خپل رومالونه او پېش بندونه د پولوس د بدن سره لگول او هغه به يې په بيمارانو راښکل نو هغوی به د رنځونو نه رغېدل او پيريان به د هغوی نه تېښتېدل. (۱۳) بيا ځيني دم آچوونکي يهوديان چې سيلانيان ؤو نو هغوی به هم د پيريانو د ايستلو دپاره د مالک عيسى نوم دغه شان استعمالولو. هغوی به وئيل چې، ”تاسو ته د هغه عيسى په نوم حکم درکړو چې پولوس يې بيانوی رابهر شی.“ (۱۴) د

سکيو نومې يهودی مشر امام اووۀ زامنو هم دا کار کولو. (۱۵) خو پيريانو جواب ورکړو او وې وئيل چې، ”زه عيسی پېژنم او پولوس هم پېژنم، خو تاسو څوک یئ؟“ (۱۶) بيا هغه پيريانو نيولی سړی په هغوی ورتوپ کړو او ټول يې رالاندې کړل او داسې يې وټکول چې هغوی د هغه کور نه بريند او ژوبل شوی وتبستېدل. (۱۷) کله چې په افسوس کښې د دې خبرې ټولو يهوديانو او يونانيانو ته پته ولگېده نو په هغوی ټولو يره راغله او د مالک عيسی د نوم لوئی يې بيان کړه. (۱۸) پېرو کسانو چې ايمان يې راوړے وو، رامخکښې شول او په خپله يې دا اقرار وکړو چې هغوی جادوگری کوله. (۱۹) پېرو هغه جادوگرو چا چې جادوگری کوله خپل کتابونه يې راټول کړل او د خلقو په وړاندې يې وسوزول. کله چې د دې کتابونو د قيمت اندازه ولگولے شوه، نو دا د پنځوسو د سپينو زرو د سيکو وو. (۲۰) دغه شان د مالک کلام پېر خور او مضبوط شو.

په افسوس کښې بلوه

(۲۱) نو د دې نه پس پولوس د روح القدس په هدايت دا فېصله وکړه چې مکدونيۀ او اخيه ته لاړ شی او بيا يروشلم ته لاړ شی، او بيا هغه ووتل چې، ”هلته د تلو نه وروستو ما ته په کار دی چې زه ضرور د روم ښار وگورم.“ (۲۲) نو هغه خپل دوه مدد کوونکی تیموتیوس او اراستوس مکدونيۀ ته ولېږل او په دې دوران کښې هغه په خپله د څۀ وخت دپاره د آسیه په صوبه کښې پاتې شو. (۲۳) هم په دې دوران کښې د خدای پاک د لارې په وجه سخت تکلیف جوړ شو. (۲۴) هلته دیمیتريوس نومې يو زرگر وو چا به چې د ارتمیسی د زیارت د سپينو زرو نمونې جوړولې او د پېرو کاریگرو پرې ښۀ روزگار روان وو. (۲۵) هغه هغوی سره د دې روزگار نور کاریگر او تاجران هم راغونډ کړل او وئ وئيل چې، ”اے وروڼو، تاسو ته ښۀ پته ده چې زمونږ ټول آمدن هم د دې تجارت نه دے. (۲۶) خو تاسو گورئ او اورئ چې دې سړی پولوس په خپلو خبرو گڼ خلق، نه صرف په افسوس کښې بلکې په ټوله آسیه کښې واړول، په دې وينا سره چې د بنی آدم د

لاس جوړ شوی خُدايان هډو خُدايان نۀ دى. (۲۷) دلته صرف دا خطرۀ نۀ ده چې زمونږ کاروبار به بې قدره شى بلکې د ارتميسې زيارت به هيڅ څيز هم ونۀ گڼلے شى او د لوی خُداي ارتميس هغه شان او شوکت به ختم شى چې ټولې آسيه او دُنيا به يې عبادت کولو. (۲۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې نو هغوی په غصه شول او شور يې جوړ کړو چې، ”د افسيانو ارتميسه لويه ده.“ (۲۹) نو ټول ښار گډوډ شو او هغوی د پولوس د سفر ملگرى، د مکدونيه اوسېدونکى گايوس او اريسترخوس ونيول او د تماشي خائ ته يې راوستل. (۳۰) پولوس هغه گڼې ته تلل غوښتل خو مريدانو پرې نۀ بنودو. (۳۱) تر دې چې د آسيه د صوبې مشرانو چې د پولوس دوستان ؤو، هغه ته منت وکړو چې، ”د تماشي خائ ته لاړ نۀ شې.“ (۳۲) په دې دوران کښې په چغو سورو کښې به چا څۀ وئيل او چا څۀ ځکه چې ټوله غونډه گډه وډه وه او پېر په دې خبر هم نۀ ؤو چې هغوی د څۀ دپاره راجمع شوى دى. (۳۳) خو په غونډه کښې د ځينو کسانو دا خيال وو چې سکندر قصوروار دے ځکه چې يهوديانو هغه وړاندې رادیکه کړو. او سکندر خلقو ته د خاموشى اشاره وکړه او د گڼې په وړاندې يې د خپلې دفاع کولو کوشش وکړو. (۳۴) خو کله چې هغوی وپېژندو چې هغه يهودى دے نو تقريباً تر دوو گينټو هغوی ټولو يوه چغه ويستله چې، ”د افسيانو ارتميسه لويه ده.“ (۳۵) خو د ښار ناظم اعلى گڼه چپ کړه. هغه ووئيل چې، ”اے د افسوس خلقو، څوک دى چې ورته دا پته نۀ وى چې زمونږ د افسوس ښار د لوی ارتميسې د زيارت او د هغې يو مقدس کائے چې د آسمان نه راپرېوتے دے. (۳۶) نو چې د دې څيزونو نه انکار نۀ شى کېدے، نو تاسو له په کار دى چې خاموشه شئ او په تادى کښې څۀ غلطى ونۀ کړئ. (۳۷) دا کسان چې تاسو دلته راوستى دى، نۀ خو دوى د زيارت غلۀ دى او نۀ يې زمونږ د ديوى گستاخي کړې ده. (۳۸) په دې وجه کۀ چرې ديميتريوس او د هغه کسبگرو سره د چا خلاف شکايت وى نو عدالتونه کولو دى او منصفان هم په کښې دى، پرېردئ چې دواړه په خپلو کښې د يو بل خلاف شکايت وکړى. (۳۹) خو کۀ تاسو بله کومه معامله راوړاندې کوئ نو د هغې فېصله به په قانونى مجلس کښې وشى. (۴۰) مونږ د نننۍ شور شرابې په حق کښې

د شکایت یره په ځان ومنله ځکه چې دا بی مقصده وه او مونږ سره د حکومت دپاره هیڅ جواب نشته.“ (٤١) کله چې ناظم اعلیٰ دا خبره وکړه نو هغه گڼه رخصت شوه.

د پولوس رسول مکدونیه او یونان ته سفر

٢٠ هر کله چې اله گوله ختمه شوه نو پولوس په مریدانو پسې خبر ولېږلو او د پاپگیرني نه پس یې ترې رخصت واخستو او مکدونیه ته لاړو. (٢) کله چې هغه په هغه علاقه کښې سفر کولو نو ایماندارانو له یې پاپگیرنه ورکوله او هغه بیا یونان ته راغلو، (٣) چرته چې هغه درې میاشتي تېرې کړې. هغه شام ته په سمندری جهاز کښې تلو چې یهودیانو د هغه خلاف یو سازش جوړ کړو نو هغه دا فېصله وکړه چې د مکدونیه په لاره واپس لاړ شی. (٤) هغه سره د پرحوس زوی سوپتس د بیریه نه، اریسترخوس او سکندس د تسالونیکیه نه، گایوس د دریه نه، تیموتیوس، او ورسره تخیکوس او تروفیموس د آسیه نه، په سفر کښې ملگری وو. (٥) هغوی مخکښې لاړل او په ترواس کښې یې زمونږ انتظار کولو. (٦) خو د پتیرې روتی د اختر نه وروستو مونږ د فیلیپی نه په سمندری جهاز کښې روان شو او په پینځو ورځو کښې مونږ د هغوی سره په ترواس کښې یو ځای شو او هلته مونږ یوه هفته تیره کړه.

د پولوس رسول په ترواس کښې آخری ملاقات

(٧) د هفتې په اوله ورځ مونږ د روتی دپاره راغونډ شوی وو. پولوس خلقو ته بیان شروع کړو ځکه چې بله ورځ هغه غوښتل چې لاړ شی، نو تر نیمې شپې پورې یې خبرې وکړې. (٨) هلته پاس په بالاخانه کښې چرته چې مونږ راجمع وو دیرې ډیوې بلې شوې وې. (٩) یو زلمی چې یوتخوس نوم یې وو، په کړکۍ کښې ناست وو. د پولوس د خبرو په اوږدېدو سره خوب ورله جوته ورکړه، او چې

خوب يورپو نو د درېم چت نه بنسکته زمکې ته پرېوتو. چې راوچت يې کړو نو هغه بيا مړ شوې وو. (۱۰) خو پولوس بنسکته ورکوز شو او هغه يې په غېږ کښې راوچت کړو او وې وئيل، ”مه پرېوئ، تر اوسه پورې ژوندې دې.“ (۱۱) بيا پولوس بالاخاني ته وختلو، او د عشاء رباني د روتې ماتولو نه وروستو يې د هغوی سره تر سحره پورې خبرې وکړې او بيا هغه رخصت شو. (۱۲) بيا هغوی هغه زلمې خپل کور ته ژوندې بوتلو او هغوی ټول بيا بښه مطمئن و.و.

د ترواس نه تر ميليتوس پورې سفر

(۱۳) نو مونږ مخکښې لاړو او په سمندري جهاز کښې سواره شو او اسوس ته روان شو، هلته نه پولوس هم جهاز ته راختونکې وو. ځکه چې هغه دا بندوبست او نيت کړې وو چې د وچې د لارې نه به لاړ شي. (۱۴) کله چې هغه مونږ سره په اسوس کښې يو ځای شو نو مونږ هغه په جهاز کښې سور کړو او ميتيلينې ته يو ځای لاړو. (۱۵) په هغه ورځ مونږ د هغه ځايه روان شو او د خيوس جزيرې نه تير شو. او په بله ورځ مونږ ساموس ته ورسېدو او په بل سبا مونږ ميليتوس ته ورسېدو. (۱۶) ځکه چې پولوس دا فېصله کړې وه چې د افسوس نه واورې نو هغه به د آسيه په علاقه کښې د وخت تېرولو نه بچ شي، هغه غوښتل چې څنگه هم کېدې شي چې د پنځوسمې اختر په يروشلم کښې تير کړي.

د پولوس رسول د افسوس مشرانو سره ملاقات

(۱۷) نو پولوس د ميليتوس نه افسوس ته خبر ولېږلو او د جماعت مشران يې راوبلل چې هغه سره ملاو شي. (۱۸) کله چې هغوی ورله راغلل هغه هغوی ته ووييل، ”تاسو ته بښه پته ده چې د کومې ورځې نه چې ما د آسيه په زمکه اول قدم کېښودو نو ما تاسو سره څنگه وخت تير کړو. (۱۹) ما پوره په عاجزۍ او ژړا سره د مالک خدمت وکړو او د يهوديانو سازشونه او آزمېښتونه چې په ما راغلل

هغه مې وزغمل. (۲۰) تاسو ته پته ده چې ما هيڅ څيز هم چې ستاسو د ښېگړې
 دپاره وو، پټ ونه ساتلو، بلکې ما تاسو ته د خلقو په وړاندې او کور په کور تعليم
 درکړې دې. (۲۱) ما يهوديانو او يونانيانو دواړو ته گواهي ورکړه چې د خدائ
 پاک په وړاندې توبه وباسئ او په مالک عيسى مسيح ايمان راوړئ. (۲۲) او اوس
 د روح القدس د غلام په توگه زه يروشلم ته روان يم، او هلته چې څه ما ته
 پېښېږي د هغې نه هيڅ خبر نه يم، (۲۳) خو ما ته روح القدس صرف دا يو
 خبردارې راکوي چې په هر ښار کښې قېد او تکليفونه ستا انتظار کوي. (۲۴) خو
 زه د خپل ژوند هيڅ پرواه نه ساتم، او زما خواهش صرف دا دې چې خپله منډه
 سر ته ورسوم او هغه خدمت پوره کړم چې مالک عيسى ما ته سپارلې دې،
 يعنې چې د خدائ پاک د فضل د زيرې په حقله خلقو ته گواهي ورکړم. (۲۵)
 تاسو ټولو او هغه چا ته چې ما د خدائ پاک د بادشاهي بيان کړې دې اوس زه
 په دې پوهېږم چې تاسو به کله هم زما مخ بيا ونه وينئ. (۲۶) نو ځکه زه نن دا
 اعلان کوم چې زما په غاړه د چا د خون ذمه واري هم نشته. (۲۷) ځکه چې ما
 تاسو ټولو نه د خدائ پاک مقصد او يوه خبره هم د بيانولو نه، نه ده پټه کړې.
 (۲۸) د خپل ځان او د هغه ټولې رمې خيال ساتئ کومه چې روح القدس ستاسو په
 حواله کړې ده او د خدائ پاک د هغه جماعت شپونتوب وکړئ کوم چې هغه د
 خپل زوئ د وينې په قيمت په بيعه اخستې دې. (۲۹) ما ته پته ده چې زما د تلو
 نه پس به په تاسو کښې داړونکي ليوان راشي او ربه به په امان پرې نه ردي. (۳۰)
 ستاسو په ډله کښې به هم څه خلق داسې راپاڅي چې رښتيا به په دروغو بدل
 کړي او په دې به مريدان خپل ځان ته راواړوي. (۳۱) نو په دې وجه خبردار
 اوسئ، او دا خبره ياد ساتئ چې ما تر درېو کالو پورې شپه او ورځ په تاسو کښې
 هر يو ته په ژړا انگولا سره تعليم درکړو. (۳۲) او اوس زه تاسو خدائ پاک او د
 هغه د فضل کلام ته حواله کوم، هغه کلام ته چې تاسو آبادوي او تاسو ته په
 هغوي ټولو کښې ميراث درکوي څوک چې پاک دې. (۳۳) ما د چا نه هم د سپينو
 زرو او يا د سرو زرو يا د جامو خواهش نه دې کړې. (۳۴) تاسو ټول په خپله

بنه خبر يئ چې ما په خپلو لاسونو کار کړې دې او د ځان او د خپلو ملگرو حاجتونه مې پوره کړي دي. (٣٥) په دې هر څه کښې ما تاسو ته مثال درکړو چې په دې طريقه مونږ ته په کار دی چې د غريبانانو مدد وکړو او د مالک عيسی خبرې ياد ساتو چې هغه په خپله فرمايلي دی چې، د اخستو نه په ورکړه کښې برکت پېر دې. (٣٦) کله چې هغه خبرې ختمې کړې نو پولوس د هغوی ټولو سره ځدای پاک ته په سجده شو او دُعا يې وغوښته. (٣٧) بيا هغوی ټولو وژړل او پولوس له يې غاړه ورکړه او ښکل يې کړو. (٣٨) هغوی په دې خبره زيات خفه شول چې هغه ووئيل چې دوی به بيا کله هم د هغه مخ ونه وني. بيا هغوی ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

د پولوس رسول يروشلم ته سفر

٢١ (١) کله چې مونږ د هغوی نه رخصت شو او جهاز روان شو، نو مونږ نېغ د قوس جزيرې ته راغلو او په بله ورځ رودوس ته او د هغه ځای نه پاترا ته لاړو. (٢) هلته مونږ يوه کشتۍ ولاړه وليده چې فينيکي ته تياره وه. مونږ وروختلو او په هغې کښې مو سفر وکړو. (٣) مونږ په لاره کښې د قبرص جزيره وليده او ترې نه په گس لاس تير شو. مونږ شام ته سفر جاري وساتلو او په صور کښې کوز شو ځکه چې هلته يې د کشتۍ نه سامان کوزولو. (٤) مونږ مريدان وموندل او هلته يوه هفته ورسره ايسار شو. هغوی د روح القدس په هدايت پولوس ته ووئيل چې، "يروشلم ته مه ځه." (٥) نو کله چې زمونږ ورځې پوره شوې نو مونږ له هغه ځای نه په خپل سفر روان شو. او هغوی ټول سره د ښځو او بچو، مونږ سره د ښار نه بهر راووتل او هلته مونږ د سمندر په غاړه په سجده شو او د ځدای پاک نه مو دُعا وغوښتله. (٦) بيا مونږ يو بل سره ځدای په امانی وکړه او مونږ کشتۍ ته وختلو او هغوی خپل کور ته واپس لاړل. (٧) د صور نه زمونږ سفر جاري وو او بيا مونږ پتوليمس ته راغلو، او مونږ د ايماندارانو سره ملاو شو او د هغوی

سرہ د یوہی ورخې دپاره پاتې شو. (۸) په بله ورخ مونږ روان شو او قیصریه ته راغلو، او مونږ د فیلیپوس مېلمانۀ شو چې د زیری دعوت ورکونکے وو. او هغه د هغه اوو کسانو نه یو وو څوک چې د خوراک تقسیمولو دپاره غوره کړے شوے وو. (۹) د هغه څلور پېغلې لونه وې چې نبوت به یې کولو. (۱۰) مونږ چې هلته یو څو ورځو دپاره ایسار وؤ نو د یهودیه نه اګابوس نومی یو نبی راغلو. (۱۱) هغه مونږ له راغلو، او د پولوس ملابند یې واخستو او په دې یې خپل لاس او پښې وترل او وې وئیل چې، ”روح القدس دا وائی چې په یروشلم کښې به یهودیان په دې طریقہ د دې ملابند مالک وتری او هغه به غبریهودیانو ته په حواله کړی.“ (۱۲) مونږ چې دا خبرې واورېدلې نو مونږ او نورو مقامی ایماندارانو پولوس ته منت وکړو چې یروشلم ته لاړ نه شی. (۱۳) خو پولوس جواب ورکړو، ”تاسو ولې ژاری او زما زړه ماتوی؟ ځکه چې زه نه یواځې تړلو ته، بلکې دې ته هم تیار یم چې د مالک عیسی دپاره په یروشلم کښې شهید شم.“ (۱۴) بیا چې هغه ونه منل نو مونږ چپ پاتې شو او ومو وئیل چې، ”د مالک مرضی دې پوره شی.“ (۱۵) مونږ د دې نه پس د تلو بندوبست وکړو او یروشلم ته روان شو. (۱۶) د قیصریه نه څه مریدان هم مونږ سره راغلل او مونږ یې د مناسون کور ته راوستو چې د قبرص اوسېدونکے وو او پخوانے مرید وو او مونږ د هغه سره پاتې شو.

د پولوس رسول او یعقوب په یروشلم کښې ملاقات

(۱۷) کله چې مونږ یروشلم ته راوړسېدو ایماندارانو ورونیو راته تود هرکلی ووئیلو. (۱۸) په بله ورخ پولوس مونږ سره د یعقوب ملاوېدو له لارو او ټول مشران هم هلته موجود وؤ. (۱۹) هغوی سره د ملاوېدو نه پس پولوس ورته هغه هر څه چې خدای پاک د هغه د خدمت په وسیله په غبریهودیانو کښې کړی وؤ یو یو په تفصیل سره بیان کړل. (۲۰) کله چې هغوی دا واورېدل نو هغوی د خدای پاک ثنا ووئیله. بیا هغوی پولوس ته ووئیل، ”ته گورې وروره چې په یهودیانو کښې څومره په زرگونو کسانو ایمان راوړے دے او هغوی ټول د شریعت په

حقله بنه سرگرم دی. (۲۱) هغوی ته ستا په حقله وئیل شوی دی چې ته هغه ټولو یهودیانو ته چې په غبریهودیانو کښې اوسی، دا تعلیم ورکوي چې د موسی نه راوورئ. او ته هغوی ته وائی چې خپل بچی مة سنتوی یا زمونږ رواجونه مة کوئ. (۲۲) نو مونږ څه وکړو؟ هغوی به یقیناً خبر شوی وی چې ته راغلی یې. (۲۳) نو ته هغه څه کوه چې مونږ درته وایو. مونږ سره څلور سپری دی چې نذر یې منلې دے. (۲۴) ته دوی د ځان سره کړه او خپل ځان ورسره پاک کړه، د هغوی د سرکلی پېسې هم ته ورکړه، نو چې دوی خپل سرونه وخرائی. نو بیا به هر څوک پوهه شی چې ستا په باب کښې وئیلے شوې خبرې رښتیا نه دی، بلکې ته په خپله هم په شریعت عمل کوې او خیال یې ساتې. (۲۵) خو ترڅو چې د ایماندار شوو غبریهودیانو خبره ده مونږ هغوی ته خط ورلېږلے دے چې بتانو ته د نذر کړې قربانی نه، د هغې د وینې او د مردار شوی څاروی غوښې نه او د زناکاری نه ځان ساتئ. (۲۶) نو پولوس په بله ورځ هغه څلور سپری د ځان سره بوتل او د هغوی سره د ځان پاکولو نه پس هغه د خدای کور ته لاړو چې د هغه تاریخ اعلان وکړی په کوم چې د پاکېدو وخت پوره کیږی او د هر یو دپاره به نذرانه ورکړی.

د خدای په کور کښې د پولوس رسول گرفتاری

(۲۷) کله چې اووه ورځې پوره کېدې نو د آسیه صوبې یهودیانو پولوس د خدای په کور کښې ولیدلو. هغوی ټوله گڼه ولمسوله او هغه یې ونيولو، (۲۸) او چغې یې کړلې، ”اے بنی اسرائیلو. زمونږ مدد وکړئ. دا هغه سپرے دے چې هر چا ته او هر چرته زمونږ د خلقو او زمونږ د شریعت خلاف تعلیم ورکوی او زمونږ د خدای د کور بې حرمتی کوی. د دې نه لویه خبره دا ده چې هغه یونانیان هم د خدای کور ته راوستی دی او دا پاک ځای یې پرې پلټ کړے دے.“ (۲۹) ځکه چې هغوی په ښار کښې مخکښې نه د ده سره د افسوس تروفیموس لیدلے وو او دا یې سوچ وو چې پولوس هغه د ځان سره د خدای کور ته ننه ایستے دے. (۳۰) ټول ښار ناقلاره شو او خلق د هر طرف نه په منډه راغلل. هغوی پولوس ونيولو

او د خدائ د کور نه يې بهر راښکو او سمدستی دروازې بندې شوې. (۳۱) هغوی لا د هغه د مرگ کوشش کولو چې د پلټنې کمان آفسر ته خبر راغلو چې په ټول يروشلم کښې اله گوله ده. (۳۲) هغه سمدستی سپاهيان او د هغوی صوبه داران د ځان سره کړل او په منډه يې د الې گولې ځای ته ځان ورسولو. کله چې هغوی کمان آفسر او سپاهيان وليدل نو د پولوس وهل ټکول يې بند کړل. (۳۳) کمان آفسر راوړاندې شو، هغه يې گرفتار کړو او حکم يې ورکړو چې، ”دوه زولنی ورته واچوئ.“ بيا هغه ټپوس وکړو چې، ”دا څوک دے او دۀ څۀ کړی دی؟“ (۳۴) په گڼه کښې چا يوه چغه وهله او چا بله. او کله چې هغه د الې گولې په وجه اصل حقيقت معلوم نه کړے شو نو حکم يې ورکړو چې، ”دے قلعي ته دننه کړئ.“ (۳۵) کله چې پولوس پورو ته ورسېدو نو د گڼی د غصه کېدو په وجه هغه سپاهيانو په اوږو کړو، (۳۶) د خلقو گڼه ورپسې وه او دا چغې يې وهلې چې، ”دے مړ کړئ.“

د پولوس رسول د خپل ځان صفائی پېش کول

(۳۷) څنگه چې يې پولوس قلعي ته بوتلو نو هغه کمان آفسر ته ووييل چې، ”زه تا ته يوه خبره کولے شم؟“ کمان آفسر ورته ووييل چې، ”بښه. تا ته يونانی هم درځی؟“ (۳۸) نو بيا ته هغه مصری نه يې چا چې څۀ موده مخکښې بغاوت جوړ کړے وو او څلور زره دهشتگرد يې د ځان سره بيابان ته بوتلی ؤو؟“ (۳۹) پولوس جواب ورکړو چې، ”زه يهودی يم او د کلکيه د ترسس يم، او د دغه اهم ښار مقامی اوسېدونکے يم. ما ته اجازت راکړه چې دې خلقو ته خبرې وکړم.“ (۴۰) کله چې هغه ورله اجازت ورکړو نو پولوس په پورو ودرېدو او خلقو ته يې د چپ کېدو اشاره وکړه. او کله چې خلق غلی شول نو هغه ورته په عبرانی ژبه کښې تقرير وکړو او وې وييل چې،

د گڼې په وړاندې د پولوس رسول صفائی پېش کول

۲۲ ﴿۱﴾ ”اے مشرانو او کشرانو، غور شی. زه اوس ستاسو په وړاندې خپله صفائی بیانوم.“ ﴿۲﴾ هر کله چې هغوی په عبرانی ژبه کښې د هغه خطاب واورېدو نو هغوی ورته نور بڼه خاموش شول. بیا هغه وویل، ﴿۳﴾ ”زه یهودی یم، د کلکيه په ترسس ښار کښې پیدا شوی وم، او زه دلته په دې ښار کښې لوی شوی یم او د گملی ایل په شاگردۍ کښې مې د خپلو مشرانو د سخت شریعت تعلیم حاصل کړو، زه هم لکه ستاسو په شان د خدای پاک په خدمت کښې سرگرم وم لکه څنگه چې نن تاسو ټول یئ. ﴿۴﴾ او د دې لارې منونکی به ما تر مرگ پورې زورول، ښځې او سپری به مې دواړه گرفتارول او په قېدخانه کښې به مې بندول. ﴿۵﴾ زما په باب کښې مشر امام او ټول اولسی مشران گواهان دی. هغوی ما ته په دمشق کښې خپلو یهودی وروڼو ته خطونه راکړی وو او زه دمشق ته هم دې دپاره تلې وم چې د هغه ځای خلق گرفتار کړم او د سزا دپاره یې دلته یروشلم ته راوړم. ﴿۶﴾ کله چې زه په لار دمشق ته ورنزدې شوم، د غرمې وخت وو چې ناڅاپی له آسمان نه یوه لویه شعله له ما نه گېرچاپېره وځلېده. ﴿۷﴾ زه په زمکه راپرېوتلم او ما یو آواز واورېدو چې ما ته یې وئیل چې ساؤله، ساؤله، تہ ما ولې زوروی؟ ﴿۸﴾ ما جواب ورکړو چې مالک، تہ څوک یې؟ بیا هغه ما ته وفرمائیل چې، زه عیسی ناصری یم چې تہ یې زوروی. ﴿۹﴾ زما ملگرو هغه رڼا ولیدله خو د هغه آواز یې وانه وړېدو چا چې ما سره خبرې کولې. ﴿۱۰﴾ نو ما ورته وویل چې مالک، زه څه وکړم؟ مالک جواب راکړو چې پاڅه. او دمشق ته لاړ شه او هلته به تا ته ټول کارونه وویلې شی، کوم چې ستا دپاره مقرر شوی دی. ﴿۱۱﴾ هر کله چې زه د رڼا شغلی پوند کړم نو زما ملگرو زه د لاسه ونيولم او دمشق ته یې بوتلم. ﴿۱۲﴾ هلته حنانیاس نومې یو سړی وو چې په شریعت ټینگ ولاړ وو او د هغه ځای په اوسېدونکو ټولو یهودیانو کښې بڼه نېک نام وو. ﴿۱۳﴾ هغه ما ته راغلو، ما سره خوا کښې ودرېدلو او راته یې وویل چې، اے ساؤله

وروره، سترگې وغړوه. او هم هغه ساعت زه بېنا شولم او هغه مې وليدلو. (۱۴)
 هغه بيا ووئيل چې زمونږ د پلار نيكونو خدائى پاك ته دې دپاره غوره كړې چې د
 هغه مرضى وپېژني او د هغه صادق خادم وويني او د هغه آواز واورې. (۱۵) ځكه
 چې ته به ټولې دنيا ته د هغه گواهي كوي چې څه دې ليدلى او اورېدلى دى. (۱۶)
 نو اوس ته ولې سستى كوي؟ پاڅه بپتسمه واخله او د هغه د نوم په يادولو خپل
 گناهونه پاك كړه. (۱۷) كله چې زه يروشلېم ته واپس راغلم او ما د خدائى په كور
 كېنې دُعا كوله نو زه بې خوده شوم. (۱۸) او عيسى مې وليدو چې ما ته فرمائى
 چې زر كوه او سمدستى د يروشلېم نه اوځه، ځكه چې دوى به زما په حقله ستا
 گواهي قبوله نه كړي. (۱۹) ما ورته ووئيل چې مالِكه هغوى ته دا معلومه ده چې په
 هره عبادتخانه كېنې به ما هغوى نيول او په كورپو به مې وهل د چا به چې په تا
 ايمان وو. (۲۰) او كله چې ستا د گواه ستفانوس وینه توى شوله نو زه په خپله
 هلته موجود وم او پرې راضى وم او د هغوى د جامو څوكى مې كوله چا چې
 هغه مړ كړو. (۲۱) بيا هغه ما ته ووئيل، لاړ شه، ځكه چې زه تا لرې لرې غېر
 يهودى قومونو ته لېرم.

پولوس رسول او رومي كمان آفسر

(۲۲) تر دې خبرو پورې هغوى هغه ته غوږ نيولې وو، خو بيا هغوى چغې كړې،
 ”د داسې سړى مخ دې ورك شى، دا د پرېښودو قابل نه دى.“ (۲۳) او هغوى لا
 نورې چغې كړې، خپلې جامې يې وشلولې او خاورې يې بره نوستلې. (۲۴) نو
 كمان آفسر حُكم وكړو چې، ”پولوس قلعي ته واپس بوځئ،“ او هدايت يې وركړو
 چې، ”په كورپو وهلو ترې بيان واخلي او دا وجه ترې معلومه كړئ چې د هغه
 خلاف دا هنگامه ولې راپورته شوې ده.“ (۲۵) خو كله چې هغوى هغه د وهلو
 دپاره وتړلو نو پولوس هلته ولاړ صويه دار ته ووئيل چې، ”ولې دا ستا دپاره جائز
 دى چې ته يو مقامى رومي په كورپو وهې چې جرم پرې ثابت نه وي؟“ (۲۶) كله
 چې صويه دار دا واورېدل نو هغه كمان آفسر ته ورغلو او هغه ته يې ووئيل چې،

”تہ څه ڪول غواڙي؟ دا سرے خو مقامي رومي دے.“ (۲۷) ڪمان آفسر پولوس له راغلو او تپوس يي ترې وکړو، ”ما ته ووايه چې تہ رښتيا مقامي رومي يي څه؟“ او هغه ووئيل چې، ”آو.“ (۲۸) ڪمان آفسر ورته ووئيل چې، ”ما خو په لويي قيمت دا مقامي حق اخستے دے.“ پولوس ورته ووئيل ”خو دا زما قومي حق دے.“ (۲۹) نو سمدستي هغه څوک چې د هغه نه تفتيش ڪوونكي وُو د هغه نه وروستو شول، او ڪمان آفسر هم وويرېدو ځکه چې هغه ته پته ولگېده چې پولوس مقامي رومي دے او هغه ترلے دے. (۳۰) په بله ورځ ڪمان آفسر غوښتل چې صحيح معلومات تر لاسه کړي چې يهوديانو ولې په پولوس الزام ولگولو. هغه پولوس آزاد کړو او مشرانو امامانو او ټولې اولسي جرگې ته يي حکم ورکړو چې، ”راټول شئ،“ بيا هغه پولوس ښکته راوستلو او د هغوي په وړاندې يي ودرولو.

۲۳ (۱) پولوس جرگې ته په اوچتو سترگو وکتل او وې وئيل چې، ”اے زما وروڼو، تر نن ورځې ما په صفا ضمير سره د خدائي پاک په وړاندې خپل ژوند تير کړے دے.“ (۲) بيا مشر امام حنائياس پولوس سره ولاړو خلقو ته حکم ورکړو چې، ”په خوله يي ووهئ.“ (۳) په دې پولوس هغه ته ووئيل چې، ”خدائي پاک به تا ووهي، اے مکاره، تہ ناست يي چې د شريعت په مطابق زما فېصله وکړي، او اوس تہ د شريعت خلاف زما د وهلو حکم ورکوي څه؟“ (۴) خو څوک چې نزدې ولاړ وو وئ وئيل چې، ”تہ د خدائي پاک د مشر امام بي عزتي کوې څه؟“ (۵) او پولوس ووئيل چې، ”زما وروڼو، ما ته پته نه وه چې هغه مشر امام دے. ځکه چې صحيفي وائي چې، تاسو د خپل قوم حاکم ته بدرد مه وايئ.“ (۶) بيا کله چې پولوس ته پته ولگېده چې په دوي کښې يوه پله د صدوقيانو ده او بله د فريسيانو نو هغه په جرگه کښې چغې کړې چې، ”اے زما وروڼو، زه يو فريسي يم او د فريسي زوي يم. زما اُميد دے چې مړي به بيا راژوندي کيږي، نو په دې وجه زما تحقيقات کيږي.“ (۷) کله چې هغه دا ووئيل نو د فريسيانو او صدوقيانو په مينځ کښې اختلاف شروع شو او جرگه په مينځ دوه ځايه شوه. (۸)

حُکَہ چي صدوقيان وائی چي نهُ قیامت نهُ فربنتي او نهُ روح شته، خو فریسیان دري واره منی. (۹) بیا لویه غوغا جوړه شوه او د فریسیانو د فرقي ځيني د شرعي عالمان راپاڅېدل او په کلکه يې ووييل چې، ”مونږ په دې سړي کبني هيڅ غلطي نه وينو. شايد چې يوې فربنتي يا روح ورسره خبرې کړي وې.“ (۱۰) کله چې بلوه زیاته شوه نو کمان آفسر ویرېدو هسې نه چې دوي پلوس ټوتي ټوتي کړي، نو هغه سپاهيانو ته حکم وکړو چې، ”لاندې لار شئ او هغه د هغوي نه په زور راولئ او قلعي ته يې دننه راولئ.“ (۱۱) په هغه شپه مالک پلوس ته ظاهر شو او ورته يې وفرمائيل چې، ”تکره شه، حُکَہ څنگه چې تا په يروشلم کبني زما په حق کبني گواهي کړي وه، نو هم دغه شان يې په روم کبني هم وکړه.“

د پولوس رسول د قتل سازش

(۱۲) په سحر کبني يهوديان د يو سازش دپاره راغونډ شول او خپلو کبني يې سره دا قسم وکړو چې نهُ به خُه خورو او نهُ به خُه څښو ترڅو چې دوي پلوس وژلئ نهُ وي. (۱۳) د څلوېښتو کسانو نه زيات په دې سازش کبني شامل وو. (۱۴) هغوي مشرانو امامانو او د جرگې مشرانو له ورغلل او وې وئيل چې، ”مونږ په خپلو کبني پوخ قسم کړي دې چې تر هغې به نهُ خُه خورو او نهُ څښو ترڅو چې مونږ پلوس مړ نهُ کړو. (۱۵) اوس دا ستاسو او د جرگې کار دې چې کمان آفسر ته درخواست وکړئ چې هغه تاسو له لاندې راولي په دې بهانه چې تاسو غواړئ چې د دهُ د مقدمې صحيح تحقيقات وکړئ. مونږ دې ته تيار يو چې دلته د رارسېدو نه وړاندې هغه قتل کړو.“ (۱۶) خو د پولوس خوربې د هغوي د سازش نه خبر شو. نو هغه لارو او قلعي ته ننوتو او پولوس ته يې د هغوي د سازش ووييل. (۱۷) بیا پولوس يو صوبه دار راوغوښتو او وې وئيل چې، ”دا ځوان کمان آفسر ته بوځه، حُکَہ چې دې ورته خُه ضروري خبره کوي.“ (۱۸) نو صوبه دار هغه د ځان سره بوتلو او کمان آفسر له يې ور وستو. او وې وئيل چې، ”قبدي پولوس زهُ راوللم او راته يې ووييل چې دا ځوان تا ته درولم حُکَہ چې دې تا ته

خه ضروري خبره كول غواړي.“ (۱۹) كمان آفسر هغه د لاسه ونيولو، يو طرف ته يې كړو او تپوس يې ترې وكړو چې، ”ما ته ووايه چې خه خبره ده؟“ (۲۰) هغه ووئيل چې، ”يهوديانو سازش كړې دې چې تا ته عرض وكړي چې سبا له ته پولوس د جرگې په وړاندې پېش كړه او د دوى بهانه دا ده چې د هغه د مقدمې پوره پوره تحقيقات كوو. (۲۱) نو ته د هغوى خبره مه منه ځكه چې د هغوى د څلوېښتو كسانو نه زيات سړي په هغه د حملې كولو دپاره ناست دي، هغوى دا قسم كړې دې چې ترڅو چې هغوى پولوس مړ نه كړي، تر هغې به نه خه خوري او نه خه څښي. اوس هغوى تيار دي خو ستا د حكم انتظار دې.“ (۲۲) نو كمان آفسر هغه ځوان رخصت كړو او ورته يې حكم وركړو چې، ”چا ته ونه وائي چې تا ما ته دا اطلاع راکړې ده.“

د پولوس رسول گورنر فليکس ته لېږل

(۲۳) بيا كمان آفسر خپل دوه صوبه داران راوغوښتل او دا حكم يې وركړو چې، ”نن شپه نهه بجې قيصریه ته د تلو دپاره دوه سوه فوجيان، اويا د آسونو سواره او دوه سوه نېزه بازان تيار كړئ. (۲۴) پولوس له هم د سورلي بندوبست وكړئ چې هغه پرې سور شي او هغه صحيح سلامت فليکس گورنر ته ورسوي.“ (۲۵) هغه يو خط هم ورته داسې وليكلو چې، (۲۶) ”د كلوديوس لسياس نه معزز گورنر فليکس ته سلام. (۲۷) دا سرې يهوديانو نيولې وو او هغوى وژلو خو چې زه خبر شوم چې هغه مقامی رومی دې، نو زه سپاهيانو سره ورغلم او دې مې بچ كړو. (۲۸) ما دا غوښتل چې دا جرم معلوم كړم چې هغوى پرې د كوم الزام لگولې دې. نو ما پولوس د هغوى جرگې ته بوتلو. (۲۹) زه پوهه شوم چې په ده باندې د دوى د شريعت د مسئلو په حقله الزام وو، خو خه داسې جرم پرې نه وو چې ده ته پرې د قېد يا د مرگ سزا وركړې شي. (۳۰) كله چې زه خبر شوم چې د ده خلاف سازش جوړ شوى دې، نو ما دې سمدستي تا له درولېږلو او مدعيانو ته مې هم حكم وركړو چې د ده په خلاف خپله مقدمه تاسو ته وړاندې كړي.“ (۳۱)

نو د حُکم په مطابق فوجیانو پولوس بوتلو او د شپې یې انټیپتس بناړ ته راوستو. (۳۲) په بله ورځ هغوی د آسونو سواره د هغه سره د مخکښې تلو دپاره پرېښودل او هغوی قلعي ته راواپس شول. (۳۳) کله چې هغوی قیصریه ته راغلل نو خط یې گورنر له ورکړو او پولوس یې هم د هغه په وړاندې پېش کړو. (۳۴) خط یې ولوستو، هغه د پولوس نه تپوس وکړو چې ته د کومې صوبې اوسېدونکې یې. او کله چې گورنر خبر شو چې هغه د کلکیه اوسېدونکې دے، (۳۵) هغه ووئیل چې، ”زه به ستا مقدمه هله اورم کله چې ستا مدعیان راورسی.“ بیا هغه حُکم وکړو چې هغه دې د هیرودیس په قلعه کښې وساتلے شی.

په قیصریه کښې د فلیکس په وړاندې د پولوس رسول مقدمه

۲۴ (۱) پینځه ورځې پس مشر امام حنانیاس سره د مشرانو او ترطولوس نومي وکیل راغے او هغوی د گورنر په وړاندې د پولوس خلاف مقدمه پېش کړله. (۲) کله چې پولوس راوغوښتے شو نو ترطولوس مقدمه داسې شروع کړه، وئیل یې چې، ”صاحب، ستا په وجه مونږ په پوره امن ژوند تېروو او ستا د خیال کولو په سبب په دې صوبه کښې د ترقی کارونه روان دی. (۳) صاحب، مونږ دا خبره په هر ځای او هر چرته په پوره شکر گزاری سره منو. (۴) زه ستاسو زیات وخت اخستل نه غواړم، خو زه درته منت کوم چې په مهربانی سره زما یو څو خبرې واورئ. (۵) دا سرے زمونږ دپاره ناسور دے چې په ټوله دنیا کښې د یهودیانو په مینځ کښې فتنه خوروی. او دے د ناصریانو د فرقې مشر دے. (۶) ده د خدای د کور د بې حرمتی کوشش هم وکړو، نو بیا مونږ هغه گرفتار کړو. (۷) خو لسیاس کمان آفسر په مینځ کښې راغلو او دا سرے یې په زبردستی سره زمونږ د لاسه وویستو. (۸) که ته په خپله د هغه نه تپوس وکړې نو ته به د هغه هر څه نه خبر شې چې مونږ پرې الزام لگولے دے.“ (۹) یهودیان هم ورسره په الزام لگولو کښې متفق شول او وئ وئیل چې دا ټولې خبرې رښتیا دی.

د پولوس رسول د فليکس په مخکښې دفاع کول

١٠) بيا گورنر پولوس ته د جواب ورکولو اشاره وکړه، نو پولوس داسې جواب ورکړو چې، ”زه د دې نه خبر يم چې د ډېرو کالونو راسې ته د دې قوم قاضی يې، نو ځکه زه په اطمینان سره خپله دفاع کوم. ١١) ته د دې خبرې په خپله معلومات کولې شې چې تقريباً دولس ورځې هم نه کېږي چې زه يروشلم ته عبادت له تلې وم. ١٢) زه د دوی د چا سره د خدای په کور کېنې يا په عبادتخاني کېنې يا په ټول ښار کېنې په بحث کولو يا د خلقو په بلوه کولو نه يم ليدلې. ١٣) او نه د دوی تا ته زما خلاف دا الزام ثابتولې شې. ١٤) خو زه تا ته اقرار کوم چې زه د هغه لارې پيروي کوم چې د دوی ورته فرقه وائی او زه د خپل پلار نيکونو د خدای پاک عبادت کوم. زه په هغه هر څه ايمان لرم چې د شريعت په مطابق وی او د نبیانو په صحيفو کېنې ليکلی وی. ١٥) زه د خدای پاک نه امید کوم هغه امید چې د دوی يې هم منی چې نېک او بد دواړه به بيا له مړو نه راژوندی کېږي. ١٦) په دې وجه زه پوره کوشش کوم چې د خدای پاک او د خلقو په وړاندې مې ضمير صفا وی. ١٧) د يو څو کالونو د غېر حاضرۍ نه پس زه خپل قام ته د خبرات ورکولو او د نذرانو پېش کولو دپاره راغلی يم. ١٨) کله چې ما دا کول نو د دوی زه د خدای په کور کېنې وليدل چې د پاکوالي رسم مې پوره کولو. ما سره نه څه گڼه وه او نه کومه اله گوله وه. خو د آسيه د صوبې څه يهوديان هلته وو. ١٩) که د هغوی زما خلاف څه شکايت وی نو هغوی دې د الزام لگولو دپاره تاسو ته حاضر شې. ٢٠) يا دا چې دا کسان ووائی چې جرگې ته د پېش کولو نه وړاندې هغوی په ما کېنې څه قصور ليدلې وو، ٢١) سېوا د دې نه چې ما هلته د دوی په وړاندې په اوچت آواز دا خبره وکړه چې نن ستاسو په وړاندې د مړو د بيا ژوندی کېدلو په بابت زما فېصله کېږي. ٢٢) بيا فليکس څوک چې د دې لارې د عقيدې نه ښه خبر وو، په دې وينا مقدمه ملتوی کړه چې، ”کله چې لسياس کمان آفسر دلته راشی نو زه به ستا د مقدمې فېصله واورم.“ ٢٣) بيا هغه صوبه دار ته حکم ورکړو چې، ”پولوس په قېد کېنې وساتئ خو سختې ته يې مه

نیسئ او د دۀ په دوستانو کښې هیڅوک هم د دۀ د ضرورتونو پوره کولو نه مه منع کوئ.

د پولوس رسول نظر بند کېدل

٢٤ خو خو ورځې پس فلیکس د خپلې ښځې دروسيله سره راغلو څوک چې یهودینه وه. نو پولوس یې راوغوښتو او په عیسی مسیح د ایمان راوړلو په حقله یې خبرې ترې نه واورېدلې. ٢٥ او څنگه چې هغه په صداقت او په نفس قابو ساتلو او د راتلونکي عدالت په حقله بیان شروع کړو نو فلیکس وپرېدو او وې وئیل چې، ”اوس لاړ شه. کله چې زه اوزگار شم نو بیا به دې راوغواړم.“ ٢٦ هم په دغه وخت کښې هغه طمع کوله چې پولوس به ورته رشوت ورکړی او په دې وجه یې هغه څو ځله راوغوښتو او ورسره یې خبرې وکړې. ٢٧ چې دوه کالونه تیر شول نو د فلیکس په ځای پروکیوس فستوس مقرر شو. او فلیکس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره پولوس په قېد کښې هم هغه شان پرېښودلو.

د پولوس رسول قیصر ته اپیل

٢٥ ١ قیصریه صوبې ته د رسېدو نه درې ورځې پس فستوس گورنر یروشلم ته لاړو. ٢ هلته ورته مشرانو امامانو او د یهودیانو مشرانو د پولوس خلاف مقدمه پېش کړه. ٣ او خواست یې ورته وکړو چې د پولوس خلاف په مونږ دا مهربانی وکړه چې هغه یروشلم ته ولېږه، په حقیقت کښې هغوی په لاره د هغه د وژلو سازش کړی وو. ٤ فستوس په جواب کښې وئیل چې، ”پولوس په قیصریه کښې قېدخانه کښې دے، او زه په خپله هلته زر ورروان یم. ٥ نو ستاسو څه مشران دې راسره لاړ شی او که د هغه خلاف څه غلطی ثابته شی نو دعوی دې پرې وکړی.“ ٦ هغه هغوی سره د لس اته ورځو نه زیات پاتې نه شو، بیا هغه قیصریه ته لاړو او په بله ورځ په عدالت کښې په خپله کرسی

کښېناستو او د پولوس د حاضرولو حکم يې وکړو. (۷) کله چې هغه حاضر شو نو د يروشلم نه راغلی يهوديان د هغه نه راچاپېره شول او په هغه يې سخت رنگارنگ الزامونه ولگول، خو هغه يې ثابت نه کړې شول. (۸) خو پولوس په خپلې صفائی کښې ووئيل چې، ”ما د يهوديانو د شريعت، د خدای د کور يا د قيصر په خلاف څه جرم هم نه دې کړې.“ (۹) خو فستوس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره د پولوس نه تپوس وکړو چې، ”ولې ته يروشلم ته تلل غواړې چې هلته په دې مقدمه کښې زما په وړاندې پېش شي؟“ (۱۰) خو پولوس ووئيل چې، ”نه، زه د قيصر په عدالت کښې ولاړ يم او زما مقدمه دې هم دلته پېش کړې شي. او تا ته دا ښه پته ده چې ما خو د يهوديانو خلاف هيڅ جرم نه دې کړې. (۱۱) که چېرې زه گناه گار يم او داسې څه جرم مې کړې وي چې د مرگ د سزا لائق وي نو زه د مرگ نه د تبتهدو کوشش نه کوم. خو که چېرې زما خلاف الزامونو کښې څه حقيقت نه وي نو څوک هم ما دوی ته نه شي سپارلې. زه قيصر ته اپيل کوم.“ (۱۲) بيا فستوس د خپلو مشرانو سره د مشورې نه پس پولوس ته جواب ورکړو چې، ”تا قيصر ته اپيل کړې دې، نو ته به قيصر ته لاړ شي.“

د فستوس د اگريپا بادشاه سره مشوره کول

(۱۳) د څو ورځو تېرېدو نه پس اگريپا بادشاه او برنيکی قيصريه ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی هلته پيرې ورځې پاتې شول نو فستوس د پولوس مقدمه بادشاه ته وړاندې کړه او وې وئيل چې، ”مونږ سره يو سرې دې چې فليکس په قېدخانه کښې پرېښې دې. (۱۵) کله چې زه په يروشلم کښې وم نو مشرانو امامانو او د يهوديانو مشرانو ما ته د هغه په حقله اطلاع راکړه او د هغه خلاف يې د سزا د حکم کولو سوال وکړو. (۱۶) ما هغوی ته جواب ورکړو چې دا د روميانو دستور نه دې چې مجرم د هغه مدعيانو ته وسپاري ترڅو چې مجرم ته د مدعيانو په مخامخ د صفائی پېش کولو موقع ورنه کړي. (۱۷) نو کله

چې هغوی ما سره دلته راغلل نو ما وخت ضائع نه کړو او په بله ورځ په عدالت کښې کښېناستم او د هغه سړی د حاضرېدو حکم مې وکړو. (۱۸) کله چې د هغه مخالفین خبرو ته پاڅېدل نو هغوی داسې الزام پېش کړو چې زما په خیال خاطر کښې ترې نه طمع هم نه وه. (۱۹) خو د هغې په ځای هغوی خپل دیني بحث شروع کړو او د دوی اختلاف په دې خبره وو چې یو مړ کس دې چې نوم یې عیسی دے، خو د پولوس وینا دا ده چې هغه مړ نه دے، ژوند دے. (۲۰) خو کله چې زه د دې مسئلې په حل پوهه نه شوم نو ما ورته دا وویل چې که تہ غواړې چې یروشلم ته لار شې او هلته ستا مقدمه پېش کړې شی. (۲۱) خو پولوس اپیل وکړو چې هغه دې د قیصر د فېصلې دپاره دلته وساتلې شی، نو ما حکم وکړو چې تر هغې دې هغه دلته وساتلې شی ترڅو چې یې زه قیصر ته ولېرم. (۲۲) بیا اګریپا فستوس ته وویل چې، ”زه د دې سړی خبرې په خپله اورېدل غواړم،“ هغه جواب ورکړو چې، ”سبا به تہ د هغه خبرې واورې.“ (۲۳) نو په بله ورځ اګریپا او برنیکي په شان او شوکت سره عام دربار ته رانوتل چې ورسره لوی آفسران او د ښار خاص مشران ؤو. بیا فستوس د هغه د پېشې حکم وکړو او پولوس دننه حاضر کړې شو. (۲۴) بیا فستوس وویل چې، ”اے اګریپا بادشاه او مونږ سره موجودو ټولو حاضرینو، تاسو دا سړی وینئ د چا په حقله چې ټولو یهودیانو دلته او په یروشلم کښې ما ته خواست کړې دے او دا چغې یې وهلې چې دے نور د ژوندی پاتې کېدو قابل نه دے. (۲۵) خو ما ته پته ولګېده چې ده داسې څه نه دی کړی چې ورته دې د مرګ سزا ورکړې شی. او کله چې هغه قیصر اعظم ته اپیل وکړو نو ما د هغه د لېرلو فېصله وکړه. (۲۶) خو ما سره د ده په حقله څه داسې پوخ الزام نشته چې قیصر ته یې ولیکم، نو ځکه ما دے ستاسو ټولو په وړاندې او خاص د بادشاه اګریپا په وړاندې پېش کړو، نو چې د ده تفتیش کولو نه پس زه څه ولیکم. (۲۷) ځکه چې ما ته دا نامناسب ښکاری چې د یو قېدی خلاف څه ښکاره جرم نه وی او هغه بادشاه ته ولېرلے شی.“

د پولوس رسول د اګریپا بادشاه په وړاندې خپله صفائی پېش کول

۲۶ ﴿۱﴾ بیا اګریپا پولوس ته ووئیل چې، ”تا ته د خپل ځان په حقله د خبرو کولو اجازت دے.“

بیا پولوس خپل لاس اوچت کړو او خپله صفائی یې داسې پېش کړله چې، ﴿۲﴾ ”اے اګریپا بادشاه. زه خپل ځان خوش قسمته ګڼم چې ستا په وړاندې ولاړ یم او د خپل ځان په حقله د هغه ټولو الزامونو صفائی پېش کوم چې یهودیانو راباندې لګولی دی. ﴿۳﴾ او خاص ته د یهودیانو د رواجونو او اختلافاتو نه پېر بڼه واقف یې نو ځکه تا ته منت کوم چې زما خبرې په تسلی سره واوره. ﴿۴﴾ زما د ځوانۍ نه زما ژوندون ټولو یهودیانو ته معلوم دے چې د شروع نه ما ژوند د خپلو خلقو سره او په یروشلیم کښې تیر کړے دے. ﴿۵﴾ دوی ما د پېر وخت نه پېژنی او که غواړی نو دا تپوس هم کولے شی چې زه یو فریسی یم کومه چې زمونږ د مذهب د ټولو نه سخته فرقه ده. ﴿۶﴾ او اوس زه د هغه وعدي په اُمید دلته د فېصلې دپاره ولاړ یم کومه چې زمونږ د پلار نیکونو سره خدای پاک کړې وه. ﴿۷﴾ بلکې زمونږ دولس قبیلې د هغې وعدي د پوره کېدو په طمع کښې شپه او ورځ پوره په جوش او جذبې سره عبادت کوی. اے بادشاه سلامت، هم په دې وجه یهودیان په ما الزامونه لګوی. ﴿۸﴾ نو دا خلق ولې دا خبره ناممکنه ګڼي چې خدای پاک مری بیا راژوندی کوی؟ ﴿۹﴾ خو په حقیقت کښې ما اول هم دا خبره ضروری ګڼله چې د عیسی ناصری د نوم خلاف پېر څه کارونه وکړم. ﴿۱۰﴾ او په یروشلیم کښې ما هم دغه شان وکړل، د مشرانو امامانو په واک او اختیار مې پېر مقدسین قېدخانو ته واچول او کله چې به په هغوی د مرګ فتوی لګېدله نو زما راي به هم ورسره وه. ﴿۱۱﴾ ما په ټولو عبادتخانو کښې هغوی ته سزا ورکوله او کوشش مې دا وو چې دوی په دې مجبور شی چې کفر ووائی او زه هغوی ته دومره پېر غصه وم چې د هغوی د زورولو پسې به نورو ملکونو او ښارونو ته هم تلم.

د پولوس رسول د ايمان راوړلو بيان

١٢ دغسې په دې سوچ سره زه د مشرانو امامانو په اختيار او حکم د دمشق په سفر روان وم. ١٣ نو اے بادشاه سلامت، کله چې زه په غرمه کښې په لاره روان وم نو ما د آسمان نه يوه رڼا وليدله چې د نمر نه هم زياته تېزه وه، دا زما او زما د ملگرو نه گېرچاپېره وځلېده. ١٤ کله چې مونږ ټول په زمکه پرېوتلو نو ما په عبراني ژبه کښې يو آواز واورېدلو چې ما ته يې داسې ووئيل چې، ”ساؤله، ساؤله، ته ما ولي زوروي؟ مورې ته لته ورکول به تا ته گران پرېوځي.“ ١٥ ما جواب ورکړو چې، ”مالکه، ته څوک يې؟“ بيا هغه ما ته وفرمائيل چې، ”زه عيسی ناصري يم چې ته يې زوروي. ١٦ خو اوس پاڅه، او نېغ په خپلو پښو ودرېره. زه د دې دپاره تا ته ښکاره شوم چې تا خپل خدمتگار او گواه مقرر کړم. او چې دنيا ته ته د دې څيزونو گواهی ورکړې کوم چې تا وليدل او څه چې به وروستو زه تا ته ښکاره کړم. ١٧ زه به تا د خپلو خلقو او د غېر يهوديانو نه بچ کړم، چا ته چې زه تا لېږم ١٨ چې د هغوی سترگې کولاي کړي، او هغوی د تيارې نه رڼا ته او د شېطان د اختيار نه خدای پاک ته راوړوي، چې هغوی ته د گناهونو نه معافی ملاو شي. او د هغوی سره ورته خدای ملاو شي څوک چې په ما د ايمان راوړلو په وسيله مقدس شوی دی.“

د پولوس رسول د يهوديانو او د غېر يهوديانو په وړاندې گواهی

ورکول

١٩ نو ځکه اے اگريپا بادشاه، زه د دې آسماني رويان نه نافرمانه نه شوم. ٢٠ زه د ټولو نه اول د دمشق اوسېدونکو ته راغلم او بيا يروشلم ته لاړم او د يهوديه ټولې علاقې او غېر يهوديانو ته مې هم دا اعلان وکړو چې دوی دې توبه گار شي او خدای پاک ته دې رجوع وکړي. او داسې عملونه دې وکړي چې د دوی توبه ترې ښکاره شي. ٢١ په دغه وجه يهوديانو زه د خدای په کور کښې ونيولم او

زما د وژلو کوشش یې وکړو. (۲۲) خو تر ننه پورې خدای پاک زما مل دے، نو
 ځکه زه دلته ستاسو په وړاندې ولاړ یم او لویو او وړو ته دا گواهی ورکوم د څه
 چې نبیانو او موسی پېشکوئی کړې ده، د دې نه بغير نور څه نه وایم، (۲۳) یعنې دا
 چې مسیح به ضرور سختې وزغمی او هغه به د مړو نه اول بیا راژوندی شی، او
 په داسې کولو سره به هغه زمونږ خلقو او غېریهودیانو دواړو ته د رڼا اعلان
 وکړی.

د پولوس رسول اگریپا ته د ایمان راوړلو اپیل

(۲۴) لا پولوس په خپله صفائی کښې خبرې کولې چې فستوس په اوچت آواز
 ووئیل چې، ”پولوسه، ته لیونې یې، ستا پېر علم ته لیونې کړې یې.“ (۲۵) خو
 پولوس ووئیل چې، ”اے معزز فستوسه، زه لیونې نه یم، څه چې زه وایم هغه د
 اعتماد قابل او رښتیا دی. (۲۶) بادشاه په دغه خبرو بڼه خبر دے او هغه سره زه
 په زړه ورتیا خبرې کوم. زه دا یقین ساتم چې دا واقعي د هغه نه پتې نه دی، ځکه
 چې دا څه پته واقعه نه ده. (۲۷) نو اے اگریپا بادشاه، ولې ته په نبیانو ایمان
 ساتې؟ ما ته پته ده چې ستا په هغوی ایمان شته.“ (۲۸) اگریپا پولوس ته ووئیل
 چې، ”په لږ وخت کښې به ته ما قائل کړې چې عیسائی شم؟“ (۲۹) پولوس جواب
 ورکړو چې، ”زر یا وروستو، زه د خدایه دا دُعا کوم چې نه یواځې ته بلکې هغوی
 ټول چې نن زما خبرې اوری، هغوی دې بغير د زولنو نه زما په شان شی.“ (۳۰)
 بیا بادشاه او هغه سره گورنر، او برنیکی او څوک چې ورسره ناست وو هغوی
 پاڅېدل. (۳۱) او چې هغوی تلل نو یو بل ته هغوی ووئیل چې، ”دې سپری داسې
 څه کار نه دے کړې چې د مرگ یا د قېد لائق وی.“ (۳۲) خو اگریپا فستوس ته
 ووئیل چې، ”که دې سپری قیصر ته اپیل نه وے کړې نو دے آزادېدے شو.“

د پولوس رسول روم طرف ته سفر

۲۷ ﴿۱﴾ کله چې دا فېصله وشوه چې مونږ به اټلی ته په سمندری جهاز کښې
خو نو پولوس او څه نور قېديان د قیصر د پلټنې یو صوبه دار یولیوس ته
وسپارلې شول. ﴿۲﴾ بیا مونږ د ادرمتیم ښار په یوه کشتۍ کښې کښېناستو چې د
آسیه د صوبې بندرگاهو ته تلو او په سمندر کښې روان شو. زمونږ په ملگرو
کښې د تسالونیکیه یو مکدونی سرې وو چې نوم یې اریسترخوس وو. ﴿۳﴾ په بله
ورځ مونږ په صیدا کښې کوز شو او یولیوس ډېر په مهربانۍ پولوس ته اجازت
ورکړو چې خپلو دوستانو ته ورشی نو چې هغوی د هغه ضرورتونه پوره کړی.
﴿۴﴾ چې د هلته نه روان شو نو په سمندر کښې د تېزې سیلی په وجه مونږ د
قبرص د جزیرې په ژۍ ژۍ کښې لارو ځکه چې هلته هوا کمه لگېده. ﴿۵﴾ د
کلکیه او د پمفولیه د سمندر نه د تېرېدو نه وروستو مونږ په لکیه کښې میره نومې
ښار ته راغلو. ﴿۶﴾ هلته صوبه دار د اسکندریه یو جهاز وموندلو چې اټلی ته
روان وو او مونږ یې په کښې سواره کړو. ﴿۷﴾ تر ډېرو ورځو پورې مونږ ډېر ورو
ورو تلو او کنیدوس ته په ډېر تکلیف ورسېدو. او چې هوا زمونږ مخالف وه نو
مونږ د کریت په ژۍ ژۍ کښې سلمونې ته لارو. ﴿۸﴾ په مشکل سره مونږ د
سمندر په غاړه تلو، بیا مونږ یو ځای ته راغلو چې نوم یې ښائسته بندرگاه وه چې
د لسیه ښار سره نږدې وو. ﴿۹﴾ اوس کافی وخت تېر شوې وو او په سمندری
سفر تلل خطرناک وو ځکه چې روژه هم تیره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا
مشوره ورکړه ﴿۱۰﴾ او وې وئیل چې، ”اے عزتمندو، ما ته ښکاری چې دا سفر به
خطرناک وی او دا به یو لوی نقصان وی، نه صرف د جهاز او د سامان بلکې
زمونږ د ژوند تاوان به هم وی.“ ﴿۱۱﴾ خو پولوس چې څه وئیل نو صوبه دار د
هغې په ځای د ماڼکۍ او د جهاز د مالک رایه زیاته بهتره وگڼله. ﴿۱۲﴾ ځکه چې
هغه بندرگاه د ژمی د موسم د تېرولو دپاره مناسب نه وه نو ډېرو خلکو د سمندر
د سفر رایه خوښه کړه او امید یې وو چې فنیکس ته به ورسېږی او هلته به ژمې
تیر کړی، دا د کریت د جزیرې یوه بندرگاه ده چې مخ یې جنوب مغرب ته او

شمال مغرب ته دے.

په سمندر کښې طوفان

١٣) کله چې د جنوب نه نری هوا راوالوته نو هغوی گمان وکړو چې هغوی خپل مقصد تر سره کولای شي، نو لنگر يې پورته کړو او غاړې ته نزدې د کریت په ژۍ ژۍ کښې روان شول. ١٤) خو پېر وخت نه وو تېر شوی چې یوه طوفانی هوا د جزیرې نه راوالوته چې ورته شمال مشرقی هوا وائی. ١٥) نو چې جهاز گېر شو او په طوفان کښې مخکښې نه شو تلے، نو مونږ ورته لاره ورکړه او هوا سره روان شو. ١٦) مونږ د کاوده نومې یوې ورکوټې جزیرې په ژۍ ژۍ کښې لارو او هلته مو په مشکل سره د جهاز کښتۍ قابو کړه. ١٧) جهاز ته يې د خپښولو نه وروستو د حفاظت دپاره کښتۍ په پړو وتړله، بیا هغوی په دې یرېدل چې هسې نه د سرتیس په شگو کښې ونښلی، نو هغوی سمندر ته لنگر ورکوز کړو او جهاز يې د هوا په مخ روان کړو. ١٨) په بله ورځ چې پېر سخت طوفان وو نو هغوی د جهاز نه بوج کمولو دپاره سامان غورزول شروع کړل. ١٩) او په درېمه ورځ يې د جهاز آوزار په خپلو لاسونو وغورزولو. ٢٠) کله چې تر پېرو ورځو، نه نمر ښکارېدو او نه ستوری، بلکې سخت طوفان چلېدو نو آخر زمونږ د بچ کېدو ټول امید هم ختم شو. ٢١) هغوی د پېرو ورځو نه بې خوراکه وو، نو پولوس د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او وې وئیل چې، ”اے عزتمندو، تاسو ته په کار وو چې د کریت نه د سفر د نه کولو په حقله زما خبره مو منلے وے، نو د دې نقصان او تاوان نه به بچ شوی وئ. ٢٢) خو اوس زه درته نصیحت کوم چې زړونه مه بایلی ځکه چې په تاسو کښې به هیڅ څوک هم مړ نه شي خو صرف جهاز به غرق شي. ٢٣) ځکه چې بیگاه د هغه خدای پاک د چا چې زه یم او د چا چې زه عبادت کوم، د هغه یوه فرېسته ما سره ودرېدله ٢٤) او هغې راته ووئیل چې پولوسه، یرېره مه، ته ضرور د قیصر په وړاندې ودرېره، او څوک چې تا سره په جهاز کښې دی، خدای پاک به ستا د خاطره هغوی بچ کړی. ٢٥) نو اے

سرو، خپله حوصله په ځای کړئ. ځکه چې زما په ځدای پاک ایمان دے چې څنگه چې ما ته وئیلے شوی دی، بلکل هم داسې به وشي. (۲۶) خو مونږ به ضرور د یوې جزیرې په غاړه وغورزولے شو. (۲۷) کله چې څوارلسمه شپه راغله او مونږ لا د ادریه په سمندر کښې په جهاز کښې یو خوا بل خوا روان ؤو چې په نیمه شپه د جهاز ماڼکیانو دا محسوسه کړه چې زمکه رانزدې کیږي، (۲۸) نو هغوی اندازه واخسته او ژوروالے یې څلوېښت گزه وختلو. او لږ ساعت پس یې چې بیا اندازه واخسته نو دېرش گزه وه. (۲۹) هغوی یرېدل چې هسې نه چې جهاز د گټانو سره پغره وخورى، نو د شا طرف نه هغوی څلور لنگرونه واچول او د سحر کېدو دپاره یې دُعا وکړه. (۳۰) خو ماڼکیانو د جهاز نه د تښتېدلو کوشش کولو. هغوی د جهاز نه کښتې سمندر ته کوزه کړه او بهانه یې وکړه چې مونږ د جهاز د څوکې نه لنگرونه اچوو. (۳۱) نو پولوس صوبه دار او سپاهیانو ته وویل چې، ”که دا سړی په جهاز کښې پاتې نه شی نو په تاسو کښې به یو کس هم بچ نه شی.“ (۳۲) نو سپاهیانو د کښتې پړی پرېکړل او کولاو یې پرېښودله چې ځی. (۳۳) د سحر کېدو نه لږ وړاندې پولوس ټولو ته منت وکړو چې څه وخورئ. هغه وویل چې، ”د تېرو څوارلسو ورځو نه تاسو په شک کښې وئ او بې خوراکه وئ او تاسو هیڅ هم نه دی خوړلی. (۳۴) نو ځکه زه تاسو ته خواست کوم چې څه لږ خوراک وخورئ، ځکه چې دا ستاسو د ژوندی پاتې کېدو دپاره اهم دی، او ستاسو د سرونو نه به یو وېښته قدرې هم ورک نه شی.“ (۳۵) د دې وینا نه وروستو هغه روتې راواخستله او د هغوی ټولو په وړاندې یې د ځدای پاک شکر پړې ووئیلو، هغه دا ماته کړه او په خوراک یې لاس پورې کړو. (۳۶) بیا هغوی ټول زپور شول او په خپله یې خوراک وکړو. (۳۷) مونږ ټول په جهاز کښې دوه سوه شپږ اويا کسان ؤو. (۳۸) هغوی د مړېدلو نه وروستو د جهاز د وزن سپکولو دپاره غنم سمندر ته ورگزار کړل.

د جهاز تباہ کبډل

٣٩) کله چې ورځ شوه نو هغوی زمکه ونه پېژنده خو د خلیج غاړه یې په نظر شوه، نو هغوی فېصله وکړه چې که کبډے شی نو په دې به جهاز وخبژو. (٤٠)

نو هغوی د لنگر پری پرې کړل او په سمندر کښې یې پرېښودل. او هم په هغه وخت هغوی د جهاز د چپو پری سست کړل او مخکښې بادبان یې باد ته وخبژولو او هغوی د غاړې طرف ته جهاز روان کړو. (٤١) خو بیا جهاز شگلن ځای ته ورسېدو او په زمکه ولگېدلو. د جهاز مخکښې حصه ولگېده او انښتې پاتې شوه خو وروستونې حصه یې د چپو په زور ماته شوه. (٤٢) نو د سپاهیانو اراده دا وه چې قېدیان به ووژنو هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتې. (٤٣) خو صوبه دار غوښتل چې پولوس بچ کړی او هغوی یې له دې صلاح نه منع کړل. هغه حکم ورکړو چې هر چا له چې لامبو ورځی هغه دې اول سمندر ته ټوپ کړی او وچې ته دې ځان ورسوی. (٤٤) او نور به ورپسې، څه په تختو او څه د جهاز په ټوټو ځی. او دغه شان ټول په خیر سره وچې ته ورسېدل.

پولوس رسول د مالټا په جزیره کښې

٢٨) هلته په خیر خیریت سره د رسېدو نه پس مونږ ته دا پته ولگېده چې د دې جزیرې نامه مالټا ده. (٢) د جزیرې اوسېدونکو مونږ ته خپله پېره مهربانې وښودله. ځکه چې باران شروع شوی وو او یخنی وه نو مونږ ته یې اور بل کړو او ټولو ته یې تود هرکلی ووئیلو. (٣) نو پولوس د لرگو یوه گډې راجمع کړې وه او هغه یې په اور واچوله نو د اور د تاو په وجه د هغې نه یو زهریله مار راووتو او هغه یې په لاس وچيچلو. (٤) کله چې د جزیرې خلقو د هغه د لاس نه مار ځورند ولیدو نو یو بل ته یې ووئیل چې، ”دا سرې به خامخا یو قاتل وی، هغه که څه هم خپل ځان د سمندر نه بچ کړو خو ځدای پاک د هغه نه بدل واخستو او

هغه يې داسې پرې نه بنودلو. (۵) خو پولوس مار اور ته وغورزولو او څه نقصان ورته ونه رسېدلو. (۶) هغوى دا گمان كولو چې هغه به وپرسېږي او سمدستى به مړ شي، خو د پيرې شيبې د انتظار نه پس هغوى وليدل چې په هغه هيڅ اثر ونه شو نو هغوى خپل خيال بدل كړو او وې وئيل چې، ”دا هم يو خدائ دى.“ (۷) د دغه ځاى په خوا او شا كېنې د دغه جزيرې د حاكم زمكې وې چې نوم يې پوبليوس وو. هغه مونږ خپل كور ته بوتلو او درې ورځې يې ډېر په درناوى مېلمانۀ كړو. (۸) چې كله د پوبليوس پلار د تېې او د دستونو په وجه په كټ بيمار پروت وو، نو پولوس هغه له ورغلو، دُعا يې ورته وكړله، خپل لاس يې پرې كېښودو او شفا يې وركړه. (۹) نو د دې واقعي نه پس د جزيرې نور بيماران هم راغلل او هغوى روغ شول. (۱۰) هغوى مونږ ته په پالى راكولو ډېر عزت راکړو او څه وخت چې مونږ رخصتېدو نو هغوى د ضرورت ټول څيزونه زمونږ دپاره په جهاز كېنې كېښودل.

د پولوس رسول روم ته رارسېدل

(۱۱) د درېو مياشتو نه پس مونږ په هغه سمندري جهاز كېنې روان شو چې ژمې يې په دې جزيره كېنې تير كړې وو، او دا د اسكندريه جهاز وو چې د هغې په مخامخ څوكه د جوړه معبودانو كاستر او پولكس نېنې جوړې وې. (۱۲) مونږ په سرکوسه ښار كېنې كوز شو او هلته مو درې ورځې تېرې كړې. (۱۳) بيا د هغه ځاى نه روان شو او په جهاز كېنې ريگيوم ته لاړو او بيا يوه ورځ پس جنوبي بادونه شروع شو او په دوېمه ورځ مونږ د پوتيلي بندرگاه ته راورسېدو. (۱۴) هلته مونږ څه ايمانداران وروڼه وموندل او هغوى مونږ ته دعوت راکړو چې هغوى سره يوه هفته ايسار شو. او دغه شان مونږ روم ته راغلو. (۱۵) د هغه ځاى وروڼو چې زمونږ د راتلو خبر واوړېدو نو هغوى مونږ سره ملاوېدو له د ابيوس تر بازاره او د درېو سرايونو چوك پورې راغلل. كله چې پولوس هغوى وليدل نو هغه د خدائ پاك شكر وويستو او پاڼه شو. (۱۶) كله چې مونږ روم ته ورننوتو نو

پولوس ته د يواځې اوسېدو اجازت ملاو شو او يو سپاهي د هغه د څوكيدارۍ دپاره مقرر كړې شو.

په روم كښې پولوس رسول او يهودي مشران

١٧ درې ورځې پس هغه د هغه ځای يهوديانو مشران راوبلل. كله چې هغوی راټول شول نو هغه ورته وویل چې، ”اے زما وروڼو، ما چرې هم د خپلو خلقو خلاف کار نه دے کړے او نه مې د خپلو پلار نیکونو لار پرېښې ده، خو بیا هم زه په یروشلم کښې قېد کړے شوم او د رومیانو لاس ته وسپارلے شوم. ١٨ كله چې هغوی زما تحقیقات وکړل نو رومیانو غوښتل چې ما آزاد کړی ځکه چې زما په مقدمه کښې ما ته د مرگ د سزا د ورکولو هیڅ وجه نه وه. ١٩ خو كله چې يهوديانو دا ونه منله، نو زه مجبور شوم چې قیصر ته اپیل وکړم، اگر که زه د خپل قوم خلاف څه الزام نه لگوم. ٢٠ دغه وجه ده چې ما دا غوښتل چې تاسو وینم او خبرې درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زنځیرونو کښې تړلے شوے یم چې بنی اسرائیل د هغه په طمع دی.“ ٢١ هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ ته د يهودیه نه هیڅ داسې خط نه دے راغله او نه څوک زمونږ ورور د دې اطلاع راکولو دپاره دلته راغله دے چې ستا په حقله یې بد ویلی وی. ٢٢ خو مونږ ستا نه اورېدل غواړو چې ستا څه خیال دے، ځکه چې مونږ ته پته ده چې هر چرته د دې فرقې خلاف خبرې کیږی.“ ٢٣ هغوی د هغه سره د وخت مقررولو نه وروستو په گڼ شمېر کښې د هغه کور ته راغلل. هغوی ته د سحر نه تر ماښامه پورې هغه د ځدای پاک بادشاهی بیان کړه او گواهی یې ورکړه او دا کوشش یې وکړو چې د موسی د شریعت او د نبیانو د صحیفو دواړو نه هغوی د عیسی په حقله قائل کړی. ٢٤ ځینې خو د هغه په وینا سره قائل شول خو ځینو په هغه باور ونه کړو. ٢٥ نو د هغوی په مینځ کښې بې اتفاقی راغله كله چې هغه یوه خبره وکړه نو هغوی روان شول. نو د پولوس هغه خبره دا وه چې، ”د یسعیاہ نبی په وسیله روح القدس ستاسو پلار نیکونو ته ښه ویلی و او چې، ٢٦ دې

خلقو له ورشه او ورته ووايه، تاسو به يې په خپلو غوږونو واوريئ خو پوهه به پرې نه شئ، تاسو به يې په خپلو سترگو ووينئ خو او به پرې نه رسېږئ. (٢٧) ځكه چې د دې اُمت زړونه سخت شوي دي، او په مشكله سره خبرې ته غوږ ږدي او سترگې يې پټې كړې دي. هسې نه چې هغوي په خپلو غوږونو واوري او په خپلو سترگو وويني او خپل زړونه نرم كړي او ما ته واپس راوگرځي او زه هغوي روغ كړم. (٢٨-٢٩) پرېږدئ چې تاسو ته پته ولگي چې د خدائ پاک دا خلاصون غږ يهوديانو ته رالېږلې شوې دې او هغوي به ورته غوږ نيسي. (٣٠) نو هغه هلته پوره دوه كاله په خپله خرچه اوسېدو او هر هغه چا ته به يې هركلې وئيلو، څوك چې به هغه له راتلل. (٣١) او هغه د خدائ پاک د بادشاهي بيان كولو او د مالک عيسى مسيح په حقله يې په زړه ورتيا او بغير د څه پابندي تعليم وركولو.